

Wereldantidopingcode
Wereldantidopingagentschap
Play true

2009

Wereldantidopingcode

De Wereldantidopingcode werd voor het eerst goedgekeurd in 2003 en trad in werking in 2004. De onderstaande tekst bevat de aanpassingen aan de Wereldantidopingcode die op 17 november 2007 werden goedgekeurd door de World Anti-Doping Agency Foundation Board. De herziene Wereldantidopingcode treedt in werking op 1 januari 2009.

Uitgegeven door:

World Anti-Doping Agency
Stock Exchange Tower
800 Place Victoria (Suite 1700)
PO Box 120
Montreal, Quebec,
Canada H4Z 1B7

URL: www.wada-ama.org

Tel: +1 514 904 9232
Fax: +1 514 904 8650
E-mail: code@wada-ama.org

Inhoudstafel

DOEL, TOEPASSINGSGEBIED EN ORGANISATIE VAN HET

WERELDANTIDOPINGPROGRAMMA EN DE CODE **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd**

De Code.....**Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

Het Wereldantidopingprogramma.....**Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

Internationale Normen.....**Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

Modellen van Beste Praktijken en Richtlijnen.....**Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

BASISPRINCIPE VAN DE WERELDANTIDOPINGCODE **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

DEEL EEN: DOPINGCONTROLE **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

INLEIDING **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 1: DEFINITIE VAN DOPING..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 2: DOPINGOVERTREDINGEN..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

2.1 Aanwezigheid van een Verboden Stof of van de Afbraakproducten of Markers daarvan in een Monster van een Sporter **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

2.2 Gebruik of Poging tot Gebruik van een Verboden Stof of een Verboden Methode door een Sporter. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

2.3 Weigeren of verzuimen een Monster af te staan zonder geldige reden..**Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

2.4. Overtreden van de geldende eisen met betrekking tot de beschikbaarheid van de Sporter voor Dopingcontroles Buiten Wedstrijdverband**Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

2.5 Fraude of Poging tot Fraude met eender welk onderdeel van de Dopingcontrole **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

2.6 Bezit van Verboden Stoffen en Verboden Methoden **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

2.7 Handel of Poging tot Handel in eender welke Verboden Stof of Verboden Methode..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

2.8 Toediening of Poging tot toediening aan eender welke Sporter Binnen Wedstrijdverband van eender welke Verboden Methode of Verboden Stof **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 3: BEWIJS VAN DOPING **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

3.1 Bewijslast en Bewijsnormen **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

3.2 Methoden om Feiten en Vermoedens Vast te Stellen **Fout! Bladwijzer niet**

gedefinieerd.

ARTIKEL 4: DE VERBODEN LIJST..... Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

- 4.1 Publicatie en Herziening van de Verboden Lijst..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 4.2 Verboden Stoffen en Verboden Methoden die Vermeld zijn op de Verboden Lijst..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 4.3 Criteria om Stoffen en Methoden aan de Verboden Lijst Toe te Voegen **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 4.4 Therapeutisch Gebruik **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 4.5 Toezichtprogramma **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 5: DOPINGCONTROLE Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

- 5.1 Planning van de Dopingcontroles **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 5.2 Normen voor Dopingcontroles..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 5.3 Voormalige Sporters die Opnieuw aan Wedstrijden Deelnemen.....**Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 6: ANALYSIS OF SAMPLES Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

- 6.1 Gebruik van Erkende Laboratoria **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 6.2 Doel van Monsternamen en Monsteranalyse **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 6.3 Onderzoek op Monsters **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 6.4 Normen voor de Analyse van Monsters en Rapportering ..**Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 6.5 Tweede analyse van Monsters..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 7: RESULTATENBEHEER Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

- 7.1 Eerste Beoordeling Betreffende Belastende Analyseresultaten**Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 7.2 Kennisgeving na Eerste Beoordeling Betreffende Belastende Analyseresultaten **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 7.3 Beoordeling van Atypische Resultaten **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 7.4 Beoordeling van Andere Dopingovertredingen die Niet Onder Artikels 7.1–

7.3	Vallen	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
7.5	Principes die van Toepassing zijn op Voorlopige Schorsingen	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
7.6	Terugtrekking uit de Sport	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

ARTIKEL 8: RECHT OP EEN EERLIJKE HOORZITTING Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

8.1	Eerlijke Hoorzittingen	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
8.2	Hoorzittingen in het kader van Evenementen	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
8.3	Afstand van Hoorzitting	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

ARTIKEL 9: AUTOMATISCHE DISKWALIFICATIE VAN INDIVIDUELE RESULTATEN Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

ARTIKEL 10: SANCTIES TEGEN INDIVIDUEN... Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

10.1	Diskwalificatie van Resultaten tijdens het Evenement waarin een Dopingovertreding Plaatsvindt.....	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
10.2	Uitsluiting wegens Aanwezigheid, Gebruik of Poging tot Gebruik, of Bezit van Verboden Stoffen en Verboden Methodes.....	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
10.3	Uitsluiting voor Andere Dopingovertredingen.....	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
10.4	Opheffing of Vermindering van de Uitsluitingsperiode voor Specifieke Stoffen in Specifieke Omstandigheden.....	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
10.5	Opheffing of Vermindering van de Uitsluitingsperiode op Grond van Uitzonderlijke Omstandigheden.....	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
10.6	Verzwarende Omstandigheden die de Uitsluitingsperiode Kunnen Verlengen	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
10.7	Meervoudige Overtredingen.....	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
10.8	Diskwalificatie van Resultaten in Wedstrijden Na een Monstername of Dopingovertreding	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
10.9	Aanvang van de Uitsluitingsperiode ...	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
10.10	Status Tijdens Uitsluiting	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
10.11	Rehabilitatiecontrole	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

10.12 Oplegging van Financiële Sancties **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 11: CONSEQUENTIES VOOR TEAMS . Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

11.1 Controles van Teamsporten..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

11.2 Consequenties voor Teamsporten **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

11.3 Bestuursorgaan van het Evenement Kan Strengere Consequenties voor
Teamsporten Opleggen **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 12: SANCTIES TEGEN SPORTORGANEN Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

ARTIKEL 13: BEROEP Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

13.1 Uitspraken Waartegen Beroep kan worden Aangetekend.. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

13.2 Beroep tegen Beslissingen met Betrekking tot Dopingovertredingen,
Consequenties en Voorlopige Schorsingen..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

13.3 Verzuim van een Antidopingorganisatie om Tijdig Uitspraak te Doen. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

13.4 Beroep tegen het Verlenen of Weigeren van Dispensatie voor
Therapeutisch Gebruik **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

13.5 Beroep tegen Uitspraken in het kader van Deel Drie en Deel Vier van de
Code **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

13.6 Beroep tegen Besluiten tot Schorsing of Intrekking van
Laboratoriumaccreditatie **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 14: VERTROUWELIJKHEID EN RAPPORTAGE Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

14.1 Informatie Betreffende Belastende Analyseresultaten, Atypische Resultaten
en Andere Potentiële Dopingovertredingen **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

14.2 Publiekelijke Bekendmaking..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

14.3 Verblijfgegevens van de Sporter **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

14.4 Statistische Rapportage **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

14.5 Coördinatiecentrum voor Informatie m.b.t. Dopingcontrole **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

14.6 Informatie Privacy **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 15: VERDUIDELIJING VAN VERANTWOORDELIJKHEDEN IN DOPINGCONTROLE **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

15.1 Dopingcontrole tijdens een Evenement..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

15.2 Dopingcontrole Buiten Wedstrijdverband..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

15.3 Resultatenbeheer, Hoorzittingen en Sancties **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

15.4 Wederzijds Erkenning **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 16: DOPINGCONTROLE BIJ DIEREN DIE DEELNEMEN AAN SPORTWEDSTRIJDEN **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 17: STATUUT VAN BEPERKINGEN ... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

DEEL TWEE: SCHOLING EN ONDERZOEK

ARTIKEL 18: SCHOLING **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

18.1 Basisprincipe en Hoofddoel **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

18.2 Programma en Activiteiten..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

18.3 Professionele Gedragscodes **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

18.4 Coördinatie en Samenwerking **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 19: ONDERZOEK **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

19.1 Doel van Antidopingonderzoek..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

19.2 Soorten Onderzoek **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

19.3 Coördinatie van Onderzoek en Delen van Resultaten **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

19.4 Onderzoekspraktijken..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

19.5 Onderzoek waarbij Verboden Stoffen en Verboden Methoden Worden Gebruikt..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

19.6 Misbruik van Resultaten..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

DEEL DRIE: ROLLEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 20: BIJKOMENDE ROLLEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN DE ONDERTEKENAARS Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

- 20.1 Rollen en Verantwoordelijkheden van het Internationaal Olympisch Comité **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 20.2 Rollen en Verantwoordelijkheden van het Internationaal Paralympisch Comité **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 20.3 Rollen en Verantwoordelijkheden van de Internationale Federaties **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 20.4 Rollen en Verantwoordelijkheden van Nationale Olympische Comités en Nationale Paralympische Comités **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 20.5 Rollen en Verantwoordelijkheden van Nationale Antidopingorganisaties **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 20.6 Rollen en Verantwoordelijkheden van Organisaties van Belangrijke Evenementen **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 20.7 Rollen en Verantwoordelijkheden van het WADA.... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 21: BIJKOMENDE ROLLEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN SPORTERS EN ANDERE PERSONEN Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

- 21.1 Rollen en Verantwoordelijkheden van Sporters..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 21.2 Rollen en Verantwoordelijkheden van Begeleidend Personeel van Sporters **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 22: BETROKKENHEID VAN OVERHEDEN Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

- 22.1 Elke overheid dient alle nodige initiatieven en maatregelen te nemen om de UNESCO-Conventie na te leven..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 22.2 Elke overheid dient al haar openbare diensten en organen aan te moedigen om met Antidopingorganisaties informatie uit te wisselen..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 22.3 Elke overheid dient arbitrage als de beste manier te beschouwen om geschillen in verband met doping te beslechten..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 22.4 Elke andere betrokkenheid van de overheid in de strijd tegen doping dient in overeenstemming te worden gebracht met de Code..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

- 22.5 De overheden zouden aan de verwachtingen van dit artikel moeten beantwoorden tegen 1 januari 2010. ... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 22.6 Verzuim van een overheid om ten laatste op 1 januari 2010 de UNESCO-Convention te ratificeren, te aanvaarden, goed te keuren of ertoe toe te treden **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

DEEL VIER : AANVAARDING, NALEVING, WIJZIGING EN INTERPRETATIE **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 23: AANVAARDING, NALEVING EN WIJZIGING ... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

- 23.1 Aanvaarding van de Code **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 23.2 Invoering van de Code **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 23.3 Naleving van de Code **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 23.4 Toezicht op de Naleving van de Code en van de UNESCO-Convention **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 23.5 Bijkomende Consequenties van de Niet-naleving van de Code door een Ondertekenaar **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 23.6 Wijziging van de Code **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 23.7 Intrekking van Aanvaarding van de Code **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 24: INTERPRETATIE VAN DE CODE .. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

ARTIKEL 25: OVERGANGSBEPALINGEN **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

- 25.1 Algemene Toepassing van de Code 2009 **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 25.2 Geen terugwerkende kracht tenzij het “Lex Mitior”-principe van toepassing is **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 25.3 Toepassing op Uitspraken die de Code 2009 voorafgaan .. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
- 25.5 Bijkomende Wijzigingen aan de Code **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

BIJLAGE I: DEFINITIES **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

DEFINITIES **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

DOEL, TOEPASSINGSGEBIED EN ORGANISATIE VAN HET WERELDANTIDOPINGPROGRAMMA EN DE CODE

De Wereldantidopingcode en het Wereldantidopingprogramma ter ondersteuning ervan streven de volgende doelstellingen na:

- De fundamentele rechten van Sporters om te kunnen deelnemen aan dopingvrije sport beschermen, en aldus streven naar gezondheid, eerlijkheid en gelijkheid voor alle Sporters overal ter wereld, en
- Zorgen voor geharmoniseerde, gecoördineerde en efficiënte antidopingprogramma's op internationaal en nationaal niveau met het oog op de opsporing, de ontmoediging en de preventie van doping.

De Code

De Code is het fundamentele en universele document waarop het Wereldantidopingprogramma in de sport is gebaseerd. De Code wil de strijd tegen dopinggebruik bevorderen via de wereldwijde harmonisatie van de essentiële elementen op het vlak van dopingbestrijding. Enerzijds wil de Code voldoende specifiek zijn om een volledige harmonisatie tot stand te brengen met betrekking tot aangelegenheden die eenvormige regels vereisen. Anderzijds moet de Code op andere punten ook algemeen genoeg zijn om de nodige ruimte te bieden voor een flexibele invulling van de overeengekomen antidopingprincipes in de praktijk.

[Opmerking: Zowel het Olympische Charter, dat sinds 7 juli 2007 van kracht is, als de UNESCO-Conventie die op 19 oktober 2005 in Parijs werd goedgekeurd, beschouwen dopingpreventie en de strijd tegen het gebruik van doping in de sport als een essentieel onderdeel van de opdracht van het Internationaal Olympisch Comité en de UNESCO. Beide teksten erkennen eveneens de fundamentele rol van de Code.]

Het Wereldantidopingprogramma

Het Wereldantidopingprogramma omvat alle elementen die nodig zijn om een optimale harmonisatie en de toepassing van beste praktijken te waarborgen in de nationale en internationale antidopingprogramma's. De belangrijkste elementen zijn:

Niveau 1: De Code

Niveau 2: Internationale Normen

Niveau 3: Modellen van Beste Praktijken en Richtlijnen

Internationale Normen

In overleg met de Ondertekenaars en de overheden, en met de goedkeuring van het

WADA zullen Internationale Normen worden uitgewerkt voor de diverse technische en operationele domeinen binnen het antidopingprogramma. Deze Internationale Normen moeten leiden tot een harmonisatie tussen de Antidopingorganisaties die verantwoordelijk zijn voor specifieke technische en operationele aspecten van de antidopingprogramma's. De Internationale Normen zijn bindend voor alle partijen die met de Code hebben ingestemd. De Internationale Normen kunnen van tijd tot tijd worden bijgestuurd door het Uitvoerend Comité van het WADA, na redelijk overleg met de Ondertekenaars en de overheden. Behoudens andersluidende bepalingen in de Code, treden de Internationale Normen en alle herzieningen ervan in werking op de datum die in de Internationale Norm of de herziening is vermeld.

[Opmerking: De Internationale Normen bevatten heel wat technische details die nodig zijn voor de toepassing van de Code. De Internationale Normen die door verwijzing uitdrukkelijk in de Code zijn opgenomen, worden in overleg met de Ondertekenaars en overheden verder uitgewerkt door deskundigen en in afzonderlijke technische documenten opgenomen. Het is belangrijk dat het Uitvoerend Comité van het WADA tijdig aanpassingen kan aanbrengen in de Internationale Normen, zonder dat de Code of de regels en reglementen van een individuele belanghebbende moeten worden gewijzigd.]

Modellen van Beste Praktijken en Richtlijnen

Op basis van de Code werden er Modellen van Beste Praktijken en Richtlijnen uitgewerkt om oplossingen te bieden op de verschillende domeinen van de dopingbestrijding. Ook in de toekomst zullen deze worden uitgewerkt. Deze Modellen zullen door het WADA worden aanbevolen en ter beschikking van de Ondertekenaars gesteld indien deze hierom verzoeken. De modellen zijn evenwel niet bindend. Afgezien van deze modellen voor de strijd tegen doping, zal het WADA ook opleidingsondersteuning aanbieden aan de Ondertekenaars.

[Opmerking: Na de goedkeuring van de Code 2009 zal het WADA aangepaste model-antidopingreglementen opstellen die afgestemd zijn op de behoeften van de verschillende hoofdgroepen van Ondertekenaars (bijv. Internationale Federaties, Nationale Antidopingorganisaties, enz.). Deze modelreglementen zullen in overeenstemming zijn met de Code en zullen op de Code gebaseerd zijn. Het zullen state-of-the-art voorbeelden van beste praktijken zijn waarin alle nodige details staan (inclusief verwijzing naar de Internationale Normen) om een effectief antidopingprogramma te ontwikkelen.

Deze modelreglementen bieden verscheidene mogelijkheden waaruit de belanghebbenden kunnen kiezen. Sommige belanghebbenden kunnen ervoor opteren om de modelreglementen en andere modellen van beste praktijken letterlijk over te nemen. Anderen kunnen beslissen om de modellen over te nemen maar er wel enkele wijzigingen in aan te brengen. Nog anderen kunnen er de voorkeur aan geven om hun eigen regels en reglementen te ontwikkelen in overeenstemming met de algemene principes en de specifieke vereisten die in de Code zijn opgenomen.

Andere modeldocumenten of richtlijnen voor specifieke aspecten van dopingbestrijding kunnen worden opgesteld op basis van de algemeen erkende behoeften en verwachtingen van de belanghebbenden. Dit zou bijvoorbeeld kunnen gelden voor nationale

antidopingprogramma's, resultatenbeheer, Dopingcontroles (naast de specifieke vereisten die in de Internationale Norm voor Dopingcontroles zijn voorzien), scholingsprogramma's, enz. Alle Modellen van Beste Praktijken moeten door het WADA worden beoordeeld en goedgekeurd voordat ze in het Wereldantidopingprogramma kunnen worden opgenomen.]

BASISPRINCIPE VAN DE WERELDANTIDOPINGCODE

Antidopingprogramma's willen de intrinsieke waarde van de sport vrijwaren. Die intrinsieke waarde wordt ook vaak de "geest van de sport" genoemd. Het is de essentie van de Olympische gedachte. Het gaat erom het spel eerlijk te spelen. De "geest van de sport" is een hulde aan de geest, het lichaam en de ziel van de mens en wordt gekenmerkt door de volgende waarden:

- Ethiek, 'fair play' en eerlijkheid
- Gezondheid
- Uitmuntende prestaties
- Karakter en ontwikkeling
- Plezier
- Teamwerk
- Toewijding en betrokkenheid
- Respect voor regels en wetten
- Respect voor zichzelf en andere deelnemers
- Moed
- Verbondenheid en solidariteit

Doping gaat fundamenteel in tegen de "geest van de sport".

Om dopinggebruik te bestrijden door de geest van de sport te promoten, vraagt de Code aan alle Antidopingorganisaties om scholingsprogramma's voor Sporters uit te werken en te implementeren, inclusief voor jongeren en voor Begeleidend Personeel van Sporters.

DEEL EEN: DOPINGCONTROLE

INLEIDING

Deel Eén van de Code beschrijft specifieke antidopingregels en -principes die moeten worden gevolgd door organisaties die verantwoordelijk zijn voor het aannemen, implementeren of opleggen van antidopingregels binnen hun bevoegdheid, bijvoorbeeld het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, Internationale Federaties, Organisaties van Belangrijke Evenementen en Nationale Antidopingorganisaties. Al deze organisaties worden gezamenlijk aangeduid als Antidopingorganisaties.

Alle bepalingen van de Code zijn in wezen bindend en zijn verplicht toepasbaar door elke Antidopingorganisatie en Sporter of andere Persoon. De Code is echter niet bedoeld als vervanging van de uitgebreide antidopingregels die zijn opgesteld door elke Antidopingorganisatie en maakt deze geenszins overbodig. Sommige bepalingen van de Code moeten door elke Antidopingorganisatie zonder substantiële veranderingen worden overgenomen in haar eigen antidopingregels, terwijl andere bepalingen van de Code verplichte richtlijnen geven die ruimte laten voor flexibiliteit bij het formuleren van de regels door elke Antidopingorganisatie, of voorwaarden stellen waaraan elke Antidopingorganisatie moet voldoen, maar die niet hoeven terug te komen in de antidopingregels van die organisatie.

[Opmerking: De artikels van de Code die zonder substantiële veranderingen moeten worden overgenomen in de regels van elke Antidopingorganisatie, worden opgesomd in artikel 23.2.2. Het is bijvoorbeeld van essentieel belang voor de harmonisatie dat alle Ondertekenaars hun beslissingen baseren op dezelfde lijst van dopingovertredingen en dezelfde bewijslast en dezelfde Consequenties verbinden aan dezelfde dopingovertredingen. Deze substantiële regels moeten altijd gelijk zijn, of een zaak nu wordt behandeld door een Internationale Federatie, op nationaal niveau of voor het CAS (Arbitragehof voor de Sport).

Bepalingen van de Code die niet in artikel 23.2.2 vermeld zijn, blijven in wezen bindend, ook al is de Antidopingorganisatie niet verplicht ze woordelijk op te nemen. Deze bepalingen kunnen grosso modo in twee categorieën opgedeeld worden. Ten eerste zijn er bepalingen die de Antidopingorganisaties opleggen bepaalde acties te ondernemen, zonder dat het nodig is die bepaling te herhalen in de eigen antidopingregels van de Antidopingorganisatie. Een voorbeeld: elke Antidopingorganisatie moet Dopingcontroles plannen en uitvoeren in overeenstemming met artikel 5, maar deze richtlijnen ten behoeve van de Antidopingorganisatie moeten niet worden herhaald in de eigen regels van de Antidopingorganisatie. Ten tweede zijn sommige bepalingen in wezen bindend maar geven ze elke Antidopingorganisatie een zekere flexibiliteit in de toepassing van de beginselen vervat in de bepaling. Zo is het bijvoorbeeld voor een effectieve harmonisatie niet noodzakelijk om alle Ondertekenaars te dwingen gebruik te maken van hetzelfde resultatenbeheer en dezelfde hoorzittingsprocedure. Er bestaan op dit ogenblik veel verschillende, maar even doeltreffende processen voor resultatenbeheer en hoorzittingsprocedures binnen verschillende Internationale Federaties en verschillende nationale organen. De Code vereist geen absolute uniformiteit in resultatenbeheer en hoorzittingsprocedures. Hij vereist echter wel dat de diverse methoden van de Ondertekenaars voldoen aan de principes die in de Code zijn vastgelegd.]

zie vervolg

[Opmerking: Door deel te nemen aan sportactiviteiten verplichten Sporters zich om de wedstrijdregels van hun sport na te leven. Op dezelfde manier moeten Sporters en hun Begeleidend Personeel gebonden zijn aan de antidopingregels die zijn gebaseerd op artikel 2 van de Code op grond van hun overeenkomsten voor lidmaatschap van, accreditatie voor of deelname aan sportorganisaties of sportevenementen die onder de Code vallen. Elke Ondertekenaar moet echter zelf de noodzakelijke stappen ondernemen om te garanderen dat alle Sporters en hun Begeleidend Personeel onder hun bevoegdheid, verplicht zijn om zich te houden aan de antidopingregels van de betreffende Antidopingorganisatie.]

Antidopingregels zijn, net als Wedstrijdregels, sportregels die bepalen onder welke omstandigheden een sport mag worden beoefend. Sporters of andere Personen accepteren deze regels als voorwaarde voor deelname en zijn erdoor gebonden. Elke Ondertekenaar moet regels en procedures instellen om te garanderen dat alle Sporters of andere Personen die onder het gezag van de Ondertekenaar en zijn lidorganisaties vallen, worden geïnformeerd over en akkoord gaan te worden gebonden door de geldende antidopingregels van de betreffende Antidopingorganisaties.

Elke Ondertekenaar moet regels en procedures instellen om te garanderen dat alle Sporters of andere Personen die onder het gezag van de Ondertekenaar en zijn lidorganisaties vallen, ermee instemmen dat hun persoonlijke gegevens verspreid worden, zoals vereist of toegestaan door de Code, en gebonden zijn door en voldoen aan de antidopingregels, en dat gepaste Consequenties worden opgelegd aan de Sporters of andere Personen die deze regels niet naleven. Deze regels en procedures, die eigen zijn aan de sport en tot doel hebben de antidopingregels op algemene en gelijkvormige wijze ten uitvoer te brengen, verschillen fundamenteel met, en zijn dan ook niet bedoeld om onderhevig te zijn aan of beperkt te worden door nationale vereisten en wettelijke normen inzake strafrechtelijke vervolging of arbeidskwesties. Bij de beschouwing van de feitelijke en wettelijke aspecten van een bepaalde zaak moeten alle rechtbanken, arbitragecommissies en andere beslissingsbevoegde organen zich bewust zijn van en respect hebben voor de specifieke aard van de antidopingregels in de Code en voor het feit dat deze regels een weerspiegeling zijn van de consensus van een breed spectrum van belanghebbenden wereldwijd die zich inzetten voor een eerlijke sport.

ARTIKEL 1: DEFINITIE VAN DOPING

Doping wordt gedefinieerd als het plaatsvinden van een of meer van de dopingovertredingen die in artikel 2.1 tot en met artikel 2.8 van de Code worden omschreven.

ARTIKEL 2: DOPINGOVERTREDINGEN

Sporters of andere Personen zijn verantwoordelijk voor het kennen van de gedragsvormen die een dopingovertreding vormen en van de stoffen en methoden die op de Verboden Lijst staan.

Er is sprake van een dopingovertreding in de volgende gevallen:

[Opmerking ‘a’ bij artikel 2: De bedoeling van artikel 2 is de omstandigheden en gedragingen te specificeren die een dopingovertreding vormen. Vervolging in dopingzaken vindt plaats wanneer er reden is om aan te nemen dat één of meer van deze specifieke regels werden overtreden.]

2.1 Aanwezigheid van een Verboden Stof of van de Afbraakproducten of Markers daarvan in een Monster van een Sporter

2.1.1 Het is de Persoonlijke plicht van elke Sporter om ervoor te zorgen dat er geen Verboden Stoffen zijn of haar lichaam binnenkomen. Sporters zijn zelf verantwoordelijk voor eender welke Verboden Stof of de Afbraakproducten of Markers ervan die in hun Monsters worden aangetroffen. Bijgevolg dient er geen opzet, schuld, nalatigheid of bewust Gebruik vanwege de Sporter te worden aangetoond om te besluiten tot een dopingovertreding conform artikel 2.1.

[Opmerking bij artikel 2.1.1: Voor dopingovertredingen waarbij er sprake is van de aanwezigheid van een Verboden Stof (of Afbraakproducten of Markers daarvan) hanteert de Code het principe van de risicoaansprakelijkheid, dat te vinden is in de OMADC (Antidopingcode van de Olympische Beweging) en de grote meerderheid van de reeds bestaande antidopingreglementen. Volgens het principe van de risicoaansprakelijkheid is de Sporter verantwoordelijk en is er sprake van een dopingovertreding van zodra er een Verboden Stof wordt aangetroffen in een Monster van een Sporter. Dit wordt gezien als een overtreding, ongeacht of de Sporter opzettelijk of onopzettelijk een Verboden Stof heeft gebruikt of nalatig is geweest of anderszins schuldig is. Als het positieve Monster afkomstig is van een controle Binnen Wedstrijdverband, zijn de resultaten van die Wedstrijd automatisch ongeldig (artikel 9 – Automatische Diskwalificatie van Individuele Resultaten). De Sporter heeft dan echter de mogelijkheid om sancties te voorkomen of te verminderen indien de Sporter kan aantonen dat hij of zij niet schuldig of niet significant schuldig is (artikel 10.5 – Opheffing of Vermindering van de Uitsluitingsperiode op grond van Uitzonderlijke Omstandigheden) of in bepaalde omstandigheden niet de intentie had zijn of haar sportprestaties te verbeteren (artikel 10.4 – Opheffing of Vermindering van de Uitsluitingsperiode voor Specifieke Stoffen in Welbepaalde Omstandigheden).

De regel van de risicoaansprakelijkheid voor de aanwezigheid van een Verboden Stof in een Monster van een Sporter, met de mogelijkheid dat de sancties worden aangepast op grond van bepaalde criteria, biedt een redelijk evenwicht tussen een effectief antidopingbeleid in het voordeel van alle Sporters die ‘clean’ zijn en billijkheid in de uitzonderlijke gevallen waarin een Verboden Stof in het lichaam van een Sporter terecht is gekomen op basis van Geen Schuld of Nalatigheid of Geen Significante Schuld of Nalatigheid van de Sporter. Het is belangrijk om te benadrukken dat het bepalen of de dopingovertreding al dan niet heeft plaatsgevonden, weliswaar gebeurt op basis van het principe van de risicoaansprakelijkheid, maar dat er niet automatisch een bepaalde periode van Uitsluiting wordt opgelegd. Het principe van de risicoaansprakelijkheid dat wordt uiteengezet in de Code, wordt consequent bevestigd in de beslissingen van het CAS.]

2.1.2 Afdoende bewijs van dopingovertreding volgens artikel 2.1 wordt vastgesteld in een

van de volgende gevallen: aanwezigheid van een Verboden Stof of een Afbraakproduct of Marker daarvan in Monster A van de Sporter wanneer deze afziet van de analyse van Monster B en Monster B niet wordt geanalyseerd; of, wanneer Monster B van de Sporter wordt geanalyseerd en de analyse van Monster B van de Sporter bevestigt de aanwezigheid van de Verboden Stof of een Afbraakproduct of Marker daarvan zoals vastgesteld in Monster A van de Sporter.

2.1.3 Met uitzondering van die stoffen waarvoor in de Verboden Lijst een specifieke grenswaarde wordt opgegeven, vormt de aanwezigheid van eender welke hoeveelheid van een Verboden Stof of een Afbraakproduct of Marker daarvan in een Monster van een Sporter automatisch een dopingovertreding.

2.1.4 Als uitzondering op de algemene regel zoals omschreven in artikel 2.1, kunnen de Verboden Lijst of Internationale Normen bijzondere criteria omschrijven voor de beoordeling van Verboden Stoffen die ook door het lichaam zelf kunnen worden geproduceerd.

[Opmerking bij artikel 2.1.2: De Antidopingorganisatie die de verantwoordelijkheid draagt voor het resultatenbeheer mag zelf beslissen om Monster B te analyseren, ook al verzoekt de Sporter daar niet om.]

2.2 Gebruik of Poging tot Gebruik van een Verboden Stof of een Verboden Methode door een Sporter.

2.2.1 Het is de Persoonlijke plicht van elke Sporter om ervoor te zorgen dat er geen Verboden Stoffen zijn of haar lichaam binnenkomen. Bijgevolg dient er geen opzet, fout, nalatigheid of bewust Gebruik vanwege de Sporter te worden aangetoond om te besluiten tot een dopingovertreding wegens Gebruik van een Verboden Stof of een Verboden Methode.

[Opmerking bij artikel 2.2: Het is altijd zo geweest dat Gebruik of Poging tot Gebruik van een Verboden Stof of een Verboden Methode kan vastgesteld worden door eender welke betrouwbare methode. Zoals vermeld in de Opmerking bij artikel 3.2 (Methoden om Feiten en Vermoedens Vast te Stellen) kunnen, in tegenstelling tot het bewijs dat vereist is om een dopingovertreding vast te stellen op grond van artikel 2.1, het Gebruik of de Poging tot Gebruik ook worden aangetoond door andere betrouwbare middelen, zoals bekentenissen van de Sporter, getuigenverklaringen, schriftelijk bewijs, conclusies van longitudinale profielen of andere analytische informatie die verder niet voldoet aan alle vereisten voor de vaststelling van de "Aanwezigheid" van een Verboden Stof op grond van artikel 2.1. Zo kan het Gebruik bijvoorbeeld worden vastgesteld op basis van betrouwbare analytische gegevens van de analyse van Monster A (onbevestigd door een analyse van Monster B) of van de analyse van Monster B alleen, wanneer de Antidopingorganisatie voldoende kan verklaren waarom de bevestiging door het andere Monster ontbreekt.]

2.2.2 Het heeft geen belang of het Gebruik of de Poging tot Gebruik van een Verboden Stof of Verboden Methode al dan niet succes oplevert. Het Gebruik of de Poging tot Gebruik van een Verboden Stof of Verboden Methode vormt op zich reeds een dopingovertreding.

2.3 Weigeren of verzuimen een Monster af te staan zonder geldige reden na een oproep volgens de geldende antidopingregels, of het anderszins omzeilen van Monstername

[Opmerking bij artikel 2.2.2: Om een “Poging tot Gebruik” van een Verboden Stof aan te tonen, is een bewijs van de intentie van de Sporter vereist. Het feit dat de intentie vereist kan zijn om deze specifieke dopingovertreding te bewijzen, doet geen afbreuk aan het principe van de risicoaansprakelijkheid zoals dat is vastgelegd voor overtredingen van artikel 2.1 en overtredingen van artikel 2.2 met betrekking tot het Gebruik van een Verboden Stof of Verboden Methode.

Het Gebruik van een Verboden Stof door een Sporter vormt een dopingovertreding, behalve indien die stof niet verboden is Buiten Wedstrijdverband en het Gebruik door de Sporter Buiten Wedstrijdverband plaatsvindt. (De aanwezigheid van een Verboden Stof of van de Afbraakproducten of Markers daarvan in een Monster dat Binnen Wedstrijdverband werd afgenomen, vormt echter een overtreding van artikel 2.1. (Aanwezigheid van een Verboden Stof of van de Afbraakproducten of Markers daarvan ongeacht wanneer die stof kan zijn toegediend.))

[Opmerking bij artikel 2,3: Weigeren of verzuimen mee te werken aan Monstername na een oproep was verboden in vrijwel alle antidopingreglementen die dateren van voor de Code. Dit artikel voegt aan de gangbare regels die dateren van voor de Code het “anderszins omzeilen van het afnemen van Monsters” toe als verboden gedrag. Zo zou het bijvoorbeeld een dopingovertreding zijn wanneer kan worden aangetoond dat een Sporter zich heeft verstopt voor een Dopingcontrole-official om de oproep of de Dopingcontrole te omzeilen. Een overtreding op grond van “weigeren of verzuimen mee te werken aan Monstername” kan zowel gebaseerd zijn op opzettelijk als nalatig gedrag van de Sporter, terwijl het “omzeilen” van Monstername duidt op opzettelijk gedrag van de Sporter.]

2.4. Overtreden van de geldende eisen met betrekking tot de beschikbaarheid van de Sporter voor Dopingcontroles Buiten Wedstrijdverband, inclusief verzuimen om de vereiste verblijfsgegevens mee te delen en het niet ondergaan van Dopingcontroles op basis van regels die beantwoorden aan de Internationale Norm voor Dopingcontroles. Elke combinatie van drie gemiste controles en/of aangifteverzuimen binnen een periode van achttien maanden zoals bepaald door Antidopingorganisaties met rechtsbevoegdheid over de Sporter, wordt beschouwd als een dopingovertreding.

2.5 Fraude of Poging tot Fraude met eender welk onderdeel van de Dopingcontrole

[Opmerking bij artikel 2.4: Afzonderlijke aangifteverzuimen m.b.t. verblijfsgegevens en gemiste controles vastgesteld volgens de regels van de Internationale Federatie van de Sporter of iedere andere Antidopingorganisatie die bevoegd is om aangifteverzuimen m.b.t. verblijfsgegevens en gemiste controles vast te stellen overeenkomstig de Internationale Norm voor Dopingcontroles, worden bij de toepassing van dit artikel met elkaar gecombineerd. In de gepaste omstandigheden kunnen gemiste controles of aangifteverzuimen ook een dopingovertreding op grond van artikel 2.3 of artikel 2.5 vormen.]

[Opmerking bij artikel 2.5: Dit artikel verbiedt gedrag dat het Dopingcontroleproces hindert, maar verder niet onder de definitie van Verboden Methodes zou vallen. Bijvoorbeeld, het veranderen van identificatienummers op een Dopingcontroleformulier tijdens de Dopingcontrole, het breken van Fles B tijdens de analyse van Monster B of het verstrekken van bedrieglijke informatie aan een Antidopingorganisatie.]

2.6 Bezit van Verboden Stoffen en Verboden Methodes

2.6.1 Bezit door een Sporter Binnen Wedstrijdverband van eender welke Verboden Methode of eender welke Verboden Stof, of Bezit door een Sporter Buiten Wedstrijdverband van eender welke Verboden Methode of eender welke Verboden Stof die verboden is Buiten Wedstrijdverband, behalve indien de Sporter aantoonbaar dat het Bezit kadert in een dispensatie voor therapeutisch gebruik die werd toegestaan overeenkomstig artikel 4.4 (Therapeutisch Gebruik) of een andere aanvaardbare verantwoording.

2.6.2 Bezit door Begeleidend Personeel van de Sporter Binnen Wedstrijdverband van eender welke Verboden Methode of eender welke Verboden Stof, of Bezit door Begeleidend Personeel van de Sporter Buiten Wedstrijdverband van eender welke Verboden Methode of eender welke Verboden Stof die verboden is Buiten Wedstrijdverband, in verband met een Sporter, Wedstrijd of training, behalve indien het Begeleidend Personeel van de Sporter aantoonbaar dat het Bezit kadert in een dispensatie voor therapeutisch gebruik die werd toegestaan aan een Sporter overeenkomstig artikel 4.4 (Therapeutisch Gebruik) of een andere aanvaardbare verantwoording.

[Opmerking bij artikels 2.6.1 en 2.6.2: Het Bezit of de aankoop van een Verboden Stof kan bijvoorbeeld niet worden gerechtvaardigd met de verklaring dat zij voor een vriend of bekende was bedoeld, behalve in medisch verantwoorde gevallen waarin die Persoon over een doktersvoorschrift beschikt om bijvoorbeeld insuline te kopen voor een diabetisch kind.]

[Opmerking bij artikel 2.6.2: Een aanvaardbare verantwoording kan bijvoorbeeld zijn dat een teamarts Verboden Stoffen bij zich heeft voor dringende situaties en noodsituaties.]

2.7 Handel of Poging tot Handel in eender welke Verboden Stof of Verboden Methode

2.8 Toediening of Poging tot toediening aan eender welke Sporter Binnen Wedstrijdverband van eender welke Verboden Methode of Verboden Stof, of toediening of Poging tot toediening aan eender welke Sporter Buiten Wedstrijdverband van eender welke Verboden Methode of eender welke Verboden Stof die verboden is Buiten Wedstrijdverband, of het meewerken, aanmoedigen, helpen, bijstaan, verbergen of eender welke andere vorm van medeplichtigheid in het kader van een dopingovertreding of eender welke Poging tot dopingovertreding

[Opmerking 'b' bij artikel 2: Een Sporter of andere Persoon die samenwerkt of omgaat met Begeleidend Personeel van een Sporter dat een Uitsluitingsperiode uitzit, maakt zich volgens de Code niet schuldig aan een dopingovertreding. Sportorganisaties kunnen echter eigen regels aannemen die dergelijk gedrag verbieden.]

ARTIKEL 3: BEWIJS VAN DOPING

3.1 Bewijslast en Bewijsnormen

De Antidopingorganisatie dient aan te tonen dat een dopingovertreding plaatsvond. De bewijsnorm zal zijn of de Antidopingorganisatie een dopingovertreding heeft vastgesteld tot volle tevredenheid van de tuchtcommissie, rekening houdend met de ernst van de geuite beschuldiging. Deze voor alle zaken geldende bewijsnorm is meer dan alleen een afweging van waarschijnlijkheid, maar minder dan een onomstotelijk vaststaand bewijs. Behalve in het geval voorzien in artikels 10.4 en 10.6, waar de Sporter aan een hogere bewijslast moet voldoen, moet het bewijs worden geleverd door een afweging van waarschijnlijkheid in alle gevallen waarin de Code de bewijslast om een vermoeden te weerleggen of precieze feiten of omstandigheden aan te tonen, bij de Sporter legt of bij een andere Persoon die ervan wordt beschuldigd een dopingovertreding te hebben begaan.

3.2 Methoden om Feiten en Vermoedens Vast te Stellen

Feiten met betrekking tot een dopingovertreding kunnen worden vastgesteld met eender welk betrouwbaar middel, inclusief bekentenissen. De volgende bewijsregels gelden in dopingzaken:

[Opmerking bij artikel 3.1: Deze bewijsnorm die door de Antidopingorganisatie moet worden gevolgd, is vergelijkbaar met de norm die in de meeste landen wordt toegepast in zaken die betrekking hebben op beroepsfouten. Hij wordt ook algemeen toegepast door rechtbanken en tuchtcommissies in dopingzaken. Zie bijvoorbeeld de uitspraak van het CAS in N., J., Y., W. v. FINA, CAS 98/208, 22 december 1998.]

[Opmerking bij artikel 3.2: Een Antidopingorganisatie kan een dopingovertreding bijvoorbeeld vaststellen op grond van artikel 2.2 (Gebruik of Posing tot Gebruik van een Verboden Stof of een Verboden Methode), op basis van bekentenissen van de Sporter, het geloofwaardige getuigenis van Derden, betrouwbare schriftelijke bewijzen, betrouwbare analysegegevens van Monster A of Monster B zoals voorzien in de Opmerkingen bij artikel 2.2, of conclusies op basis van het profiel van een reeks bloed- of urinemonsters van de Sporter.]

3.2.1 Door het WADA geaccrediteerde laboratoria worden geacht de Monsteranalyses en de bewaarprocedures te hebben uitgevoerd in overeenstemming met de Internationale Norm voor Laboratoria. De Sporter of andere Persoon kan deze veronderstelling weerleggen door aan te tonen dat een afwijking van de Internationale Norm voor Laboratoria heeft plaatsgevonden die redelijkerwijs het Belastende Analyseresultaat kan hebben veroorzaakt.

Indien de Sporter of andere Persoon de voornoemde veronderstelling weerlegt door aan te tonen dat een afwijking van de Internationale Norm voor Laboratoria redelijkerwijs het Belastende Analyseresultaat kan hebben veroorzaakt, dient de Antidopingorganisatie aan te tonen dat die afwijking niet aan de oorzaak ligt van het Belastende Analyseresultaat.

3.2.2 Afwijkingen van eender welke andere Internationale Norm of andere antidopingregel of –beleid, die niet tot een Belastend Analyseresultaat of een andere dopingovertreding hebben geleid, maken dergelijke resultaten niet ongeldig. Indien de Sporter of andere Persoon aantoont dat een afwijking van een andere Internationale Norm of andere antidopingregel of –beleid redelijkerwijs het Belastende Analyseresultaat of een ander dopingovertreding kan hebben veroorzaakt, dient de Antidopingorganisatie aan te tonen dat die afwijking niet aan de oorzaak ligt van het Belastende Analyseresultaat of de feitelijke basis voor de dopingovertreding.

3.2.3 Feiten die worden aangetoond op grond van een beslissing van een rechtbank of een bevoegde professionele tuchtcommissie waartegen geen beroepsprocedure loopt, vormen een onweerlegbaar bewijs van deze feiten tegen de Sporter of andere Persoon waarop de beslissing betrekking heeft, tenzij de Sporter of andere Persoon aantoont dat de beslissing de principes van eerlijke rechtsbedeling schendt.

3.2.4 De tuchtcommissie die uitspraak dient te doen over een dopingovertreding, kan een negatieve gevolgtrekking maken ten aanzien van een Sporter of andere Persoon die wordt beschuldigd van de dopingovertreding op basis van diens weigering, na hiervoor redelijke tijd op voorhand te zijn opgeroepen, om te verschijnen tijdens de zitting (hetzij persoonlijk of telefonisch, zoals opgedragen door de tuchtcommissie) en de vragen van de tuchtcommissie of de Antidopingorganisatie die de dopingovertreding handhaaft, te beantwoorden.

[Opmerking bij artikel 3.2.4: Negatieve gevolgtrekking in deze omstandigheden werd erkend in talrijke beslissingen van het CAS.]

[Opmerking bij artikel 3.2.1: De Sporter of andere Persoon draagt de bewijslast om aan te tonen, door een afweging van waarschijnlijkheid, dat een afwijking van de Internationale Norm voor Laboratoria redelijkerwijs het Belastende Analyseresultaat kan hebben veroorzaakt. Indien de Sporter of andere Persoon hierin slaagt, is het aan de Antidopingorganisatie om tot volle tevredenheid van de tuchtcommissie te bewijzen dat de afwijking het Belastende Analyseresultaat niet heeft veroorzaakt.]

ARTIKEL 4: DE VERBODEN LIJST

4.1 Publicatie en Herziening van de Verboden Lijst

Het WADA moet zo vaak als nodig en minstens eenmaal per jaar de Verboden Lijst publiceren als Internationale Norm. De voorgestelde inhoud van de Verboden Lijst en alle herzieningen moeten onmiddellijk schriftelijk worden verstrekt aan alle Ondertekenaars en overheden voor opmerkingen en advies. Iedere jaarlijkse versie van de Verboden Lijst en alle herzieningen moeten door het WADA onverwijld worden verstrekt aan elke Ondertekenaar en overheid en moeten worden gepubliceerd op de website van het WADA, en iedere Ondertekenaar moet de nodige stappen ondernemen om de Verboden Lijst te verspreiden onder zijn leden en organen. De regels van iedere Antidopingorganisatie moeten bepalen dat, tenzij anders aangegeven in de Verboden Lijst of een herziening daarvan, de Verboden Lijst en alle herzieningen drie (3) maanden na de publicatie van de Verboden Lijst door het WADA van kracht worden binnen de regels van de Antidopingorganisatie, zonder dat de Antidopingorganisatie daarvoor verdere stappen dient te ondernemen.

[Opmerking bij artikel 4,1: De Verboden Lijst moet sneller worden herzien en gepubliceerd wanneer dit nodig is. Om een zekere regelmaat te waarborgen wordt echter jaarlijks een nieuwe Verboden Lijst gepubliceerd, ongeacht of er wijzigingen zijn aangebracht. Op de website van het WADA staat steeds de meest recente Verboden Lijst. De Verboden Lijst maakt integraal deel uit van de Internationale Conventie tegen Dopinggebruik in de Sport. Het WADA dient de Directeur-Generaal van de UNESCO van iedere wijziging aan de Verboden Lijst op de hoogte te brengen.]

4.2 Verboden Stoffen en Verboden Methoden die Vermeld zijn op de Verboden Lijst

4.2.1 Verboden Stoffen en Verboden Methoden

De Verboden Lijst bevat de Verboden Stoffen en Verboden Methoden die te allen tijde verboden zijn als doping (zowel Binnen als Buiten Wedstrijdverband) omdat ze prestaties tijdens toekomstige Wedstrijden kunnen verbeteren of een maskerende werking kunnen hebben, en de stoffen en methoden die enkel Binnen Wedstrijdverband verboden zijn. De Verboden Lijst kan door het WADA voor een specifieke sport worden uitgebreid.

Verboden Stoffen en Verboden Methoden kunnen op de Verboden Lijst worden vermeld met hun algemene categorie (bijvoorbeeld anabolica) of door het specifiek noemen van een bepaalde stof of methode.

[Opmerking bij artikel 4.2.1: Er is slechts één Verboden Lijst. Tot de stoffen die te allen tijde verboden zijn, behoren de maskerende middelen en de stoffen die, wanneer ze tijdens de training worden Gebruikt, op lange termijn een prestatieverbeterend effect kunnen hebben, zoals anabolica. Alle stoffen en methoden op de Verboden Lijst zijn verboden Binnen Wedstrijdverband. Het Gebruik (artikel 2.2) Buiten Wedstrijdverband van een stof die alleen Binnen Wedstrijdverband verboden is, vormt geen dopingovertreding, tenzij een Monstername Binnen Wedstrijdverband een Belastend Analyseresultaat oplevert voor de Stof of de Afbraakproducten ervan (artikel 2.1).

Er is slechts één document dat de “Verboden Lijst” heet. Het WADA kan aan de Verboden Lijst bijkomende stoffen of methoden toevoegen voor bepaalde sporten (bijvoorbeeld bètablokkers voor de schietsport), maar deze toevoegingen worden ook vermeld op de unieke Verboden Lijst. Individuele sporten mogen geen uitzondering vragen op de basislijst van Verboden Stoffen (bijvoorbeeld anabolica van de Verboden Lijst voor “denksporten” halen). Het vertrekpunt van deze beslissing is dat er bepaalde basisdopingmiddelen zijn die iedereen die zichzelf Sporter noemt, niet behoort te gebruiken.]

4.2.2 Specifieke stoffen

Voor de toepassing van artikel 10 (Sancties tegen Individuen), worden alle Verboden Stoffen beschouwd als “Specifieke Stoffen”, met uitzondering van stoffen uit de klasse van de anabolica en hormonen en de stimulerende middelen en hormoonantagonisten en modulators die aldus op de Verboden Lijst worden vermeld. Verboden Methoden worden niet beschouwd als Specifieke Stoffen.

4.2.3 Nieuwe Klassen van Verboden Stoffen.

Wanneer het WADA de Verboden Lijst uitbreidt door toevoeging van een nieuwe klasse van Verboden Stoffen conform artikel 4.1, dan zal het Uitvoerend Comité van het WADA bepalen of alle of een aantal van de Verboden Stoffen van de nieuwe klasse van Verboden Stoffen moeten worden beschouwd als Specifieke Stoffen volgens artikel 4.2.2.

[Opmerking bij artikel 4.2.2: Bij de opstelling van de Code hebben de belanghebbenden een uitvoerig debat gevoerd over het juiste evenwicht tussen strikte sancties die meer eenvormigheid in de toepassing van de regels brengen, en flexibelere sancties die meer rekening houden met de omstandigheden van elk individueel geval. Dit evenwicht werd verder becommentarieerd in verscheidene uitspraken van het CAS waarvoor een interpretatie van de Code vereist was. Nu de Code reeds drie jaar bestaat, is er tussen de belanghebbenden op dit punt een duidelijke consensus ontstaan. Zij menen dat, hoewel bij een dopingovertreding conform artikels 2.1 (Aanwezigheid van een Verboden Stof of van de Afbraakproducten of de Markers daarvan) en 2.2 (Gebruik van een Verboden Stof of een Verboden Methode) steeds moet worden uitgegaan van het principe van de risicoaansprakelijkheid, de Code meer flexibiliteit moet bieden met betrekking tot de sancties wanneer een Sporter of andere Persoon duidelijk kan aantonen dat hij of zij niet het opzet had de sportprestaties te verbeteren. De wijziging van artikel 4.2 en de daarmee verband houdende wijzigingen van artikel 10 voorzien in deze bijkomende flexibiliteit in het geval

van overtredingen met betrekking tot een groot aantal Verboden Stoffen. De regels van artikel 10.5 (Opheffing of Vermindering van de Uitsluitingsperiode op Grond van Uitzonderlijke Omstandigheden) zouden de enige basis blijven voor de opheffing of vermindering van een sanctie met betrekking tot anabole steroïden en hormonen, en de stimulerende middelen en hormoonantagonisten en modulatoren vermeld op de Verboden Lijst, of Verboden Methoden.]

4.3 Criteria om Stoffen en Methoden aan de Verboden Lijst Toe te Voegen

Het WADA moet de volgende criteria in overweging nemen bij zijn beslissing om een stof of een methode aan de Verboden Lijst toe te voegen.

4.3.1 Toevoeging van een stof of methode aan de Verboden Lijst kan worden overwogen indien het WADA van oordeel is dat de stof of de methode aan twee van de drie volgende criteria beantwoordt:

4.3.1.1. Medisch of ander wetenschappelijk bewijs, farmacologisch effect of ervaring wijst uit dat de stof of de methode, alleen of in combinatie met andere stoffen of methoden, sportprestaties kan verbeteren of verbetert;

4.3.1.2. Medisch of ander wetenschappelijk bewijs, farmacologische effecten of ervaring wijzen uit dat het Gebruik van de stof of de methode een feitelijk of potentieel gezondheidsrisico inhoudt voor de Sporter;

4.3.1.1 4.3.1.2

[Opmerking bij artikel 4.3.1.1: Dit artikel suggereert dat sommige stoffen niet verboden zijn wanneer ze alleen worden gebruikt, maar wel wanneer ze in combinatie met bepaalde andere stoffen worden gebruikt. Een stof die aan de Verboden Lijst wordt toegevoegd omdat zij uitsluitend in combinatie met een andere stof de prestaties kan verbeteren, moet aldus worden vermeld en is slechts verboden indien het gecombineerde gebruik van beide stoffen kan worden aangetoond.]

4.3.1.3 Het WADA is van mening dat het Gebruik van de stof of de methode indruist tegen de geest van de sport zoals die wordt omschreven in de Inleiding van de Code;

4.3.2 Een stof of methode wordt ook toegevoegd aan de Verboden Lijst indien het WADA aan de hand van medisch of ander wetenschappelijk bewijs, farmacologische effecten of ervaring heeft vastgesteld dat de stof of de methode het gebruik van andere Verboden Stoffen of Verboden Methoden zou kunnen maskeren.

[Opmerking bij artikel 4.3.2:

Een stof komt in aanmerking voor vermelding op de Verboden Lijst, wanneer zij een maskerend middel is of aan twee van de volgende drie criteria beantwoordt: (1) zij verbetert de sportprestaties of zou die kunnen verbeteren; (2) zij houdt een reëel of potentieel gezondheidsrisico in; of (3) zij is in strijd met de geest van de sport. Geen van deze drie criteria afzonderlijk vormt een voldoende basis om een stof aan de Verboden Lijst toe te voegen. Als het prestatieverbeterende potentieel als enige criterium zou volstaan, zouden bijvoorbeeld fysieke en mentale training, rood vlees, koolhydraatrijk voedsel en training op

grote hoogte verboden zijn. Onder gezondheidsrisico's valt ook roken. Als een stof of methode aan alle drie de criteria moet voldoen, levert dat ook niet de gewenste resultaten op.

Zo moet het Gebruik van genetische transfertechnologie om de sportprestaties sterk te verbeteren, worden verboden omdat het in strijd is met de geest van de sport, ook al is het niet schadelijk. Op dezelfde manier is het potentieel schadelijke misbruik van bepaalde stoffen zonder therapeutische rechtvaardiging op basis van de verkeerde veronderstelling dat zij de sportprestaties zouden verbeteren, stellig in strijd met de geest van de sport, ongeacht of de verwachtingen inzake verbeterde prestaties realistisch zijn of niet. Als onderdeel van de procedure worden alle Ondertekenaars, overheden en andere betrokken Personen jaarlijks uitgenodigd om hun opmerkingen met betrekking tot de inhoud van de Verboden Lijst mee te delen aan het WADA.]

4.3.3 De beslissing van het WADA om Verboden Stoffen en Verboden Methoden aan de Verboden Lijst toe te voegen en de classificatie van de stoffen op de Verboden Lijst in categorieën, zijn bindend en kunnen niet worden betwist door een Sporter of een andere Persoon op basis van het argument dat de stof of methode geen maskerend middel was, de sportprestaties niet kon verbeteren, niet schadelijk was voor de gezondheid, of niet in strijd was met de geest van de sport.

[Opmerking bij artikel 4.3.3: De vraag of een stof in een bepaald geval voldoet aan de criteria in Artikel 4.3 (Criteria om Stoffen en Methoden aan de Verboden Lijst toe te voegen) kan niet als verdediging worden aangevoerd bij een overtreding van de antidopingregels. Er kan bijvoorbeeld niet worden aangevoerd dat de gevonden Verboden Stof geen prestatieverbeterend effect zou hebben gehad in die bepaalde sport. Er is sprake van doping wanneer een stof die op de Verboden Lijst staat, wordt teruggevonden in een Monster van een Sporter. Op dezelfde manier kan ook niet worden aangevoerd dat een stof die bij de anabolica is ingedeeld, niet tot deze categorie behoort.]

4.4 Therapeutisch Gebruik

Het WADA heeft een Internationale Norm aangenomen voor de toekenning van een dispensatie voor therapeutisch gebruik.

Elke Internationale Federatie moet garanderen dat er voor Sporters op internationaal niveau en alle andere Sporters die deelnemen aan een Internationaal Evenement een procedure bestaat waarmee Sporters met gedocumenteerde medische aandoeningen waarvoor het gebruik van een Verboden Stof of een Verboden Methode nodig is, een verzoek kunnen indienen voor dispensatie voor therapeutisch gebruik. Sporters die vermeld staan als lid van de Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole van hun Internationale Federatie kunnen enkel een dispensatie voor therapeutisch gebruik verkrijgen in overeenstemming met de regels van hun Internationale Federatie. Iedere Internationale Federatie moet een lijst publiceren van de Internationale Evenementen waarvoor een dispensatie voor therapeutisch gebruik van de Internationale Federatie vereist is. Iedere Nationale Antidopingorganisatie moet ervoor zorgen dat er voor alle Sporters die onder haar bevoegdheid vallen en die niet tot de Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole van een Internationale Federatie behoren, een procedure bestaat waarmee Sporters met gedocumenteerde medische aandoeningen waarvoor het Gebruik van een Verboden Stof of een Verboden Methode vereist is, een verzoek tot dispensatie

voor therapeutisch gebruik kunnen indienen. Een dergelijk verzoek wordt beoordeeld volgens de Internationale Norm voor Dispensaties voor Therapeutisch Gebruik. Internationale Federaties en Nationale Antidopingorganisaties moeten het verlenen van een dispensatie voor therapeutisch gebruik onmiddellijk melden aan het WADA via ADAMS, tenzij het gaat om Sporters op nationaal niveau die niet behoren tot de Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole van de Nationale Antidopingorganisatie.

Op eigen initiatief kan het WADA op ieder moment de toekenning herzien van een dispensatie voor therapeutisch gebruik aan eender welke Sporter van Internationaal Niveau of van nationaal niveau die is opgenomen in zijn of haar Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole van de Nationale Antidopingorganisatie. Bovendien kan het WADA op verzoek van een dergelijke Sporter aan wie een dispensatie voor therapeutisch gebruik is geweigerd, deze weigering herbekijken. Indien het WADA besluit dat de toekenning of weigering van een dispensatie voor therapeutisch gebruik niet beantwoordt aan de Internationale Norm voor Dispensaties voor Therapeutisch Gebruik, kan het WADA de beslissing herroepen.

Indien, in tegenstelling tot de vereisten van dit artikel, een Internationale Federatie geen procedure voorziet waarmee Sporters een dispensatie voor therapeutisch gebruik kunnen aanvragen, kan een Sporter van Internationaal Niveau aan het WADA vragen om de aanvraag te herzien alsof zij was geweigerd.

Aanwezigheid van een Verboden Stof of van de Afbraakproducten of Markers daarvan (artikel 2.1), het Gebruik of de Poging tot Gebruik van een Verboden Stof of een Verboden Methode (artikel 2.2), het Bezit van Verboden Stoffen en Verboden Methoden (artikel 2.6) of de Toediening of Poging tot Toediening van een Verboden Stof of Verboden Methode (artikel 2.8) conform de bepalingen van een geldende dispensatie voor therapeutisch gebruik die is toegestaan in overeenstemming met de Internationale Norm voor Dispensaties voor Therapeutisch Gebruik, worden niet beschouwd als een dopingovertreding.

4.5 Toezichtprogramma

In overleg met de Ondertekenaars en de overheden dient het WADA een toezichtprogramma in te stellen voor stoffen die niet op de Verboden Lijst staan, maar die het WADA wenst op te volgen om bepaalde patronen van misbruik in de sport op te sporen. Vóór iedere Dopingcontrole zal het WADA de stoffen bekendmaken die zullen worden opgevolgd. Laboratoria zullen regelmatig het totale aantal gevallen van vastgesteld Gebruik of opgespoorde aanwezigheid van die stoffen per sporttak meedelen aan het WADA, en daarbij vermelden of de Monsters Binnen of Buiten Wedstrijdverband werden afgenomen. Dergelijke rapporten zullen geen bijkomende informatie bevatten over specifieke Monsters. Het WADA stelt minstens eenmaal per jaar de verzamelde statistische gegevens per sport met betrekking tot de bijkomende stoffen ter beschikking van de Internationale Federaties en de Nationale Antidopingorganisaties. Het WADA neemt de nodige maatregelen om de strikte anonimiteit van de individuele Sporters met betrekking tot dergelijke rapporten te waarborgen. Het gemelde Gebruik of de gevonden aanwezigheid van een opgevolgde stof is geen dopingovertreding.

ARTIKEL 5: DOPINGCONTROLE

5.1 Planning van de Dopingcontroles

Binnen de bevoegdheidsbeperkingen voor Dopingcontroles Binnen Wedstrijdverband zoals vermeld in artikel 15.1, is elke Nationale Antidopingorganisatie bevoegd om Dopingcontroles uit te voeren bij alle Sporters die aanwezig zijn in het land van die Nationale Antidopingorganisatie, of de nationaliteit bezitten van of verblijven, een licentie hebben of lid zijn van een sportorganisatie in dat land. Iedere Internationale Federatie is bevoegd om Dopingcontroles uit te voeren bij alle Sporters die lid zijn van haar aangesloten Nationale Federaties of die aan hun Evenementen deelnemen. Iedere Sporter moet voldoen aan elk verzoek tot Dopingcontrole door eender welke Antidopingorganisatie met bevoegdheid voor Dopingcontrole. In samenwerking met andere Antidopingorganisaties die Dopingcontroles uitvoeren bij dezelfde Sporters, en in overeenstemming met de Internationale Norm voor Dopingcontroles, moet elke Antidopingorganisatie:

5.1.1 Een effectief aantal controles Binnen Wedstrijdverband en Buiten Wedstrijdverband plannen en uitvoeren bij Sporters waarvoor zij bevoegd zijn, met inbegrip van, maar niet beperkt tot de Sporters van hun respectieve Geregistreerde Doelgroepen voor Dopingcontrole. Iedere Internationale Federatie moet een Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole samenstellen voor de Sporters van Internationaal Niveau in haar sport, en iedere Nationale Antidopingorganisatie moet een nationale Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole samenstellen voor Sporters die aanwezig zijn in het land van die Nationale Antidopingorganisatie, of de nationaliteit bezitten van of verblijven, een licentie hebben of lid zijn van een sportorganisatie in dat land. Overeenkomstig artikel 14.3, moet elke Sporter van een Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole voldoen aan de vereisten i.v.m. verblijfsgegevens zoals bepaald in de Internationale Norm voor Dopingcontrole.

5.1.2 Ervoor zorgen dat alle Dopingcontroles Buiten Wedstrijdverband Onaangekondigd plaatsvinden, behalve in uitzonderlijke omstandigheden.

5.1.3 Doelgerichte Dopingcontroles als een prioriteit beschouwen.

5.1.4 Dopingcontroles uitvoeren bij Sporters die een Uitsluitingsperiode of Voorlopige Schorsing uitzitten.

5.2 Normen voor Dopingcontroles

Antidopingorganisaties die bevoegd zijn om Dopingcontroles uit te voeren, moeten dat doen in overeenstemming met de Internationale Norm voor Dopingcontroles.

5.3 Voormalige Sporters die Opnieuw aan Wedstrijden Deelnemen

Iedere Antidopingorganisatie dient regels op te stellen inzake vereisten voor het recht op deelname voor Sporters die niet zijn Uitgesloten van Deelname en zich terugtrekken uit de

sport terwijl ze deel uitmaken van een Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole en nadien de sport opnieuw actief willen gaan beoefenen.

[Opmerking bij artikel 5.1.3: Doelgerichte Dopingcontroles worden apart vernoemd omdat willekeurige Dopingcontroles, of zelfs gewogen willekeurige Dopingcontroles, niet garanderen dat alle gewenste Sporters zullen worden gecontroleerd (bijvoorbeeld: Sporters van wereldklasse, Sporters van wie de prestaties in korte tijd zeer sterk zijn verbeterd, Sporters met dezelfde coach als andere Sporters die positief zijn bevonden, enz.). Doelgerichte Dopingcontroles mogen uiteraard niet voor andere doeleinden worden gebruikt dan voor legitieme Dopingcontrole. De Code benadrukt dat Sporters niet mogen verwachten dat ze alleen op willekeurige basis zullen worden gecontroleerd. Op dezelfde manier vereist hij ook geen redelijke verdenking of waarschijnlijke oorzaak voor Doelgerichte Dopingcontroles.]

ARTIKEL 6: ANALYSIS OF SAMPLES

De Monsters worden geanalyseerd in overeenstemming met de volgende principes:

6.1 Gebruik van Erkende Laboratoria

Voor de toepassing van artikel 2.1 (Aanwezigheid van een Verboden Stof of van de Afbraakproducten of Markers daarvan) mogen de Monsters uitsluitend worden geanalyseerd in laboratoria die door het WADA zijn geaccrediteerd, of op een andere door het WADA goedgekeurde manier. De keuze van het door het WADA geaccrediteerde laboratorium (of een ander laboratorium of een andere testprocedure waarvoor het WADA zijn goedkeuring heeft verleend) voor de analyse van een Monster, wordt exclusief bepaald door de Antidopingorganisatie die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer.

[Opmerking bij artikel 6,1: Inbreuken op artikel 2.1 (Aanwezigheid van een Verboden Stof of van de Afbraakproducten of Markers daarvan) kunnen enkel worden vastgesteld door middel van een Monsteranalyse uitgevoerd door een laboratorium dat door het WADA werd goedgekeurd of een ander, specifiek door het WADA erkend laboratorium. Inbreuken tegen andere artikels kunnen vastgesteld worden door middel van analyseresultaten van andere laboratoria voor zover de resultaten betrouwbaar zijn.]

6.2 Doel van Monstername en Monsteranalyse

De Monsters worden geanalyseerd om Verboden Stoffen en Verboden Methoden op te sporen die op de Verboden Lijst voorkomen, evenals andere stoffen waarvoor het WADA opdracht heeft gegeven conform artikel 4.5 (Toezichtprogramma), of om een Antidopingorganisatie te helpen bij het bepalen van relevante parameters in de urine of het bloed van een Sporter of van andere matrices, inclusief DNA- of genetische profilering, voor antidopingdoeleinden.

[Opmerking bij artikel 6,2: Relevante profielinformatie zou bijvoorbeeld kunnen worden gebruikt om Doelgerichte Dopingcontroles uit te voeren, of ter ondersteuning van een procedure tegen een dopingovertreding conform artikel 2.2 (Gebruik of Posing tot gebruik van een Verboden Stof), of beide.]

6.3 Onderzoek op Monsters

Geen enkel Monster mag worden gebruikt voor andere dan de in artikel 6.2 beschreven doeleinden zonder de schriftelijke toestemming van de Sporter. Van Monsters die worden gebruikt voor andere dan de in artikel 6.2 beschreven doeleinden, moet elke vorm van identificatie worden verwijderd zodat zij niet meer aan een bepaalde Sporter kunnen worden gekoppeld.

6.4 Normen voor de Analyse van Monsters en Rapportering

De laboratoria dienen de bij Dopingcontrole afgenomen Monsters te analyseren en verslag uit te brengen over de resultaten conform de Internationale Norm voor Laboratoria.

6.5 Tweede analyse van Monsters

Een Monster kan op ieder moment opnieuw worden geanalyseerd voor de toepassing van artikel 6.2 op verzoek van de Antidopingorganisatie die het Monster afnam of op verzoek van het WADA. De omstandigheden en voorwaarden voor een tweede controle van Monsters dienen conform de vereisten van de Internationale Norm voor Laboratoria te zijn.

[Opmerking bij artikel 6,5: Hoewel dit artikel nieuw is, hebben Antidopingorganisaties altijd de bevoegdheid gehad om Monsters opnieuw te analyseren. De Internationale Norm voor Laboratoria of een nieuw technisch document dat deel gaat uitmaken van de Internationale Norm zal het protocol voor een dergelijke tweede analyse uniformeren.]

ARTIKEL 7: RESULTATENBEHEER

Elke Antidopingorganisatie die instaat voor het resultatenbeheer moet een procedure voorzien voor het beheer van potentiële dopingovertredingen vóór de hoorzitting. Deze procedure moet aan de volgende principes beantwoorden:

7.1 Eerste Beoordeling Betreffende Belastende Analyseresultaten

Na de ontvangst van een Monster A met een Belastend Analyseresultaat dient de Antidopingorganisatie die instaat voor het resultatenbeheer een beoordeling uit te voeren om te bepalen of: (a) er een toepasselijke dispensatie voor therapeutisch gebruik is verleend of zal worden verleend zoals voorzien in de Internationale Norm voor

Dispensaties voor Therapeutisch Gebruik, of (b) er sprake blijkt te zijn van een afwijking van de Internationale Norm voor Dopingcontroles of de Internationale Norm voor Laboratoria die aan de oorzaak ligt van het Belastende Analyseresultaat.

7.2 Kennisgeving na Eerste Beoordeling Betreffende Belastende Analyseresultaten

Indien de eerste beoordeling van een Belastend Analyseresultaat op basis van artikel 7.1 niet uitwijst dat er sprake is van een dispensatie voor therapeutisch gebruik of een recht daarop zoals voorzien in de Internationale Norm voor Dispensaties voor Therapeutisch Gebruik, of een afwijking die aan de oorzaak ligt van het Belastende Analyseresultaat, dient de Antidopingorganisatie de Sporter volgens de modaliteiten van haar reglement, onmiddellijk op de hoogte te brengen van: (a) het Belastende Analyseresultaat; (b) de overtreden antidopingregel; (c) het recht van de Sporter om onmiddellijk de analyse van Monster B te vragen of, indien dit verzoek uitblijft, dat hij kan worden geacht af te zien van de analyse van Monster B; (d) de voorziene datum, tijdstip en plaats van de analyse van Monster B indien de Sporter of de Antidopingorganisatie beslist die analyse aan te vragen; (e) de mogelijkheid voor de Sporter en/of de vertegenwoordiger van de Sporter om aanwezig te zijn bij de opening van Monster B en de analyse ervan binnen de periode voorzien in de Internationale Norm voor Laboratoria indien die analyse werd aangevraagd; en (f) het recht van de Sporter om kopieën op te vragen van het laboratoriumdossier betreffende Monsters A en B, dat de informatie bevat die is vereist door de Internationale Norm voor Laboratoria. De Antidopingorganisatie dient ook de andere Antidopingorganisaties vermeld in artikel 14.1.2 op de hoogte te brengen. Indien de Antidopingorganisatie beslist het Belastende Analyseresultaat niet als een dopingovertreding te beschouwen, dient zij daarvan de Sporter en de Antidopingorganisaties zoals vermeld in artikel 14.1.2 op de hoogte te brengen.

[Opmerking bij artikel 7: Verscheidene Ondertekenaars hebben een eigen benadering ontwikkeld met betrekking tot het resultatenbeheer. Hoewel de verschillende benaderingen niet volledig uniform zijn, blijken vele ervan eerlijke en efficiënte systemen voor resultatenbeheer te zijn. De Code vervangt geen van de systemen voor resultatenbeheer van de Ondertekenaars. Dit artikel beschrijft echter wel basisprincipes waaraan elke Ondertekenaar zich moet houden om de fundamentele eerlijkheid van het resultatenbeheerproces te garanderen. De specifieke antidopingregels van elke Ondertekenaar moeten in overeenstemming zijn met deze basisprincipes.]

7.3 Beoordeling van Atypische Resultaten

Zoals voorzien in de Internationale Normen, dienen laboratoria in sommige omstandigheden de aanwezigheid van Verboden Stoffen, die ook door het lichaam kunnen worden geproduceerd, te rapporteren als Atypische Resultaten die het voorwerp zijn van verder onderzoek. Na de ontvangst van een Atypisch Resultaat in Monster A dient de Antidopingorganisatie die instaat voor het resultatenbeheer een beoordeling uit te voeren om te bepalen of: (a) er een toepasselijke dispensatie voor therapeutisch gebruik werd

verleend, of (b) er sprake blijkt te zijn van een afwijking van de Internationale Norm voor Dopingcontroles of de Internationale Norm voor Laboratoria die het Atypische Resultaat heeft veroorzaakt. Indien die beoordeling niet uitwijst dat er sprake is van een toepasselijke dispensatie voor therapeutisch gebruik of een afwijking die het Atypische Resultaat heeft veroorzaakt, dient de Antidopingorganisatie het vereiste onderzoek te verrichten. Nadat het onderzoek is afgerond, dient aan de Sporter en de andere Antidopingorganisaties vermeld in artikel 14.1.2 meegedeeld te worden of het Atypische Resultaat al dan niet als Belastend Analyseresultaat zal worden beschouwd. De Sporter zal worden op de hoogte gebracht zoals voorzien in artikel 7.2.

7.3.1 De Antidopingorganisatie mag het Atypische Resultaat niet bekendmaken zolang zij haar onderzoek niet heeft afgerond en beslist heeft of zij het Atypische Resultaat als een Belastend Analyseresultaat zal beschouwen, tenzij in een van de volgende omstandigheden:

(a) Indien de Antidopingorganisatie beslist dat Monster B moet worden geanalyseerd vooraleer haar onderzoek werd afgerond volgens artikel 7.3, kan de Antidopingorganisatie de analyse van Monster B uitvoeren na de Sporter hiervan te hebben geïnformeerd met vermelding van een beschrijving van het Atypische Resultaat en de informatie vermeld in artikel 7.2 (b)-(f).

(b) Indien de Antidopingorganisatie een verzoek krijgt, hetzij van een Organisatie van een Belangrijk Evenement kort voor een van haar Internationale Evenementen, hetzij van een sportorganisatie die verantwoordelijk is voor het halen van een nakende deadline voor de selectie van teamleden voor een Internationaal Evenement, om bekend te maken of een Sporter die vermeld staat op een lijst van de Organisatie van een Belangrijk Evenement of van de sportorganisatie een lopend Atypisch Resultaat heeft, dient de Antidopingorganisatie een dergelijke Sporter aldus bekend te maken na vooraf de Sporter op de hoogte te hebben gebracht van het Atypische Resultaat.

7.4 Beoordeling van Andere Dopingovertredingen die Niet Onder Artikels 7.1–7.3 Vallen

De Antidopingorganisatie of een ander door die organisatie opgericht controleorgaan, moet instaan voor het eventuele vervolgonderzoek naar een mogelijke dopingovertreding dat vereist zou zijn op basis van het toepasselijke antidopingbeleid en –reglement die zijn opgesteld conform de Code of dat de Antidopingorganisatie anderszins aangewezen acht. Zodra de Antidopingorganisatie ervan overtuigd is dat er een dopingovertreding is begaan, stelt zij de Sporter of eender welke andere Persoon aan wie sancties worden opgelegd, op de wijze die is bepaald in haar regels, in kennis van de overtreden antidopingregel en van de grondslag van de overtreding. Andere Antidopingorganisaties dienen op de hoogte te worden gebracht zoals voorzien in artikel 14.1.2.

[Opmerking bij artikel 7.3.1(b): In de omstandigheid vermeld in artikel 7.3.1(b) is het aan de Organisatie van een Belangrijk Evenement of aan de sportorganisatie om te beslissen al dan niet actie te ondernemen in overeenstemming met haar of zijn regels.]

[Opmerking bij artikel 7.4: Een Internationale Federatie zou een Sporter bijvoorbeeld logischerwijs in kennis stellen via de nationale sportfederatie van de Sporter.]

7.5 Principes die van Toepassing zijn op Voorlopige Schorsingen

7.5.1 Verplichte Voorlopige Schorsing na een Belastend Analyseresultaat in Monster A
Ondertekenaars dienen regels vast te leggen voor toepassing op eender welk Evenement waarvan de Ondertekenaar het bestuursorgaan is, of voor eender welke teamselectieprocedure waarvoor de Ondertekenaar verantwoordelijk is of waarvoor de Ondertekenaar de betreffende Internationale Federatie is of bevoegd is voor het resultatenbeheer met betrekking tot de vermeende dopingovertreding, die voorzien dat, wanneer een Belastend Analyseresultaat van Monster A verkregen wordt voor een Verboden Stof, met uitzondering van Specifieke Stoffen, er onmiddellijk een Voorlopige Schorsing wordt opgelegd na de beoordeling en de kennisgeving bedoeld in artikels 7.1 en 7.2.

[Opmerking bij artikel 7.5: Voordat een Voorlopige Schorsing eenzijdig kan worden opgelegd door een Antidopingorganisatie, moet het interne onderzoek dat in de Code is voorzien, eerst zijn afgerond. Bovendien moet een Ondertekenaar die een Voorlopige Schorsing oplegt, de Sporter de mogelijkheid bieden tot een Voorlopige Hoorzitting vóór of meteen na de oplegging van de Voorlopige Schorsing, of op een versnelde definitieve hoorzitting conform artikel 8 meteen na de oplegging van de Voorlopige Schorsing. De Sporter heeft het recht beroep aan te tekenen conform artikel 13.2.
--

In het zeldzame geval dat de analyse van Monster B niet overeenstemt met de resultaten van Monster A, krijgt een Sporter die voorlopig geschorst was, indien de omstandigheden dat toelaten, de toestemming om deel te nemen aan de volgende Wedstrijden tijdens het Evenement. Op dezelfde manier kan een Sporter, afhankelijk van de toepasselijke regels van de Internationale Federatie van een Teamsport, indien het team nog in de Wedstrijd is, deelnemen aan toekomstige Wedstrijden.

De duur van een Voorlopige Schorsing wordt afgetrokken van de eventuele Uitsluitingsperiode die uiteindelijk aan de Sporter wordt opgelegd, zoals voorzien in artikel 10.9.3.]
--

Er mag echter slechts een Voorlopige Schorsing worden opgelegd indien de Sporter het volgende is geboden: ofwel (a) een mogelijkheid tot Voorlopige Hoorzitting hetzij vóór het opleggen van de Voorlopige Schorsing of binnen een redelijke termijn na het opleggen van de Voorlopige Schorsing; ofwel (b) een mogelijkheid tot versnelde hoorzitting conform artikel 8 (Recht op een Eerlijke Hoorzitting) binnen een redelijke termijn na het opleggen van de Voorlopige Schorsing.

7.5.2 Mogelijke Voorlopige Schorsing op basis van een Belastend Analyseresultaat van Monster A voor Specifieke Stoffen of andere dopingovertredingen
Een Ondertekenaar kan regels vastleggen voor toepassing op eender welk Evenement waarvan de Ondertekenaar het bestuursorgaan is, of voor eender welke teamselectieprocedure waarvoor de Ondertekenaar verantwoordelijk is of waarvoor de Ondertekenaar de toepasselijke Internationale Federatie is of bevoegd is voor het

resultatenbeheer met betrekking tot de vermeende dopingovertreding, die de mogelijkheid voorzien om een Voorlopige Schorsing op te leggen voor dopingovertredingen, met uitzondering van een Belastend Analyseresultaat, of na de beoordeling en de kennisgeving bedoeld in artikels 7.1 en 7.2 voor Specifieke Stoffen, maar vóór de analyse van Monster B van de Sporter of vóór de definitieve hoorzitting zoals omschreven in artikel 8 (Recht op een Eerlijke Hoorzitting).

Er mag echter slechts een Voorlopige Schorsing worden opgelegd indien de Sporter of andere Persoon het volgende is geboden: ofwel (a) een mogelijkheid tot Voorlopige Hoorzitting hetzij vóór het opleggen van de Voorlopige Schorsing of binnen een redelijke termijn na het opleggen van de Voorlopige Schorsing; ofwel (b) een mogelijkheid tot versnelde hoorzitting conform artikel 8 (Recht op een Eerlijke Hoorzitting) binnen een redelijke termijn na het opleggen van de Voorlopige Schorsing.

Indien op basis van een Belastend Analyseresultaat in Monster A een Voorlopige Schorsing is opgelegd, en een daaropvolgende analyse van Monster B (indien aangevraagd door de Sporter of de Antidopingorganisatie) de analyse van Monster A niet bevestigt, mag er aan de Sporter verder geen Voorlopige Schorsing worden opgelegd op basis van een overtreding van artikel 2.1 (Aanwezigheid van een Verboden Stof of van de Afbraakstoffen of Markers daarvan). Ingeval de Sporter (of zijn team, zoals de regels van de toepasselijke Internationale Federatie kunnen bepalen) uitgesloten is uit een Wedstrijd wegens een overtreding van artikel 2.1 en de daaropvolgende analyse van Monster B het analyseresultaat van Monster A niet bevestigt, en indien, zonder dat dit de Wedstrijd verder beïnvloedt, het alsnog mogelijk is de Sporter of het team opnieuw te laten deelnemen, dan kunnen zij verder deelnemen aan de Wedstrijd.

7.6 Terugtrekking uit de Sport

Indien een Sporter of andere Persoon zich terugtrekt in de loop van het resultatenbeheerproces, behoudt de Antidopingorganisatie die het resultatenbeheerproces uitvoert, de bevoegdheid om het resultatenbeheerproces af te ronden. Indien een Sporter of andere Persoon zich terugtrekt vooraleer eender welk resultatenbeheerproces begonnen is, heeft de Antidopingorganisatie die bevoegd zou zijn geweest voor het resultatenbeheer m.b.t. de Sporter of andere Persoon op het moment dat de Sporter of andere Persoon een dopingovertreding beging, de bevoegdheid om het resultatenbeheer uit te voeren.

[Opmerking bij artikel 7.6: Het gedrag van een Sporter of andere Persoon vooraleer de Sporter of andere Persoon tot de bevoegdheid van eender welke Antidopingorganisatie behoorde, kan geen dopingovertreding vormen maar kan een gegronde basis zijn om de Sporter of andere Persoon te weigeren als lid van een sportorganisatie.]

ARTIKEL 8: RECHT OP EEN EERLIJKE HOORZITTING

8.1 Eerlijke Hoorzittingen

Iedere Antidopingorganisatie die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer dient een verhoorprocedure te plannen voor iedere Persoon die geacht wordt de antidopingregels te hebben overtreden. Tijdens een dergelijke verhoorprocedure wordt nagegaan of er een dopingovertreding heeft plaatsgevonden en zo ja, welke nodige Consequenties hieraan moeten worden verbonden. De verhoorprocedure dient te beantwoorden aan de volgende principes:

- een tijdige hoorzitting;
- een eerlijke en onpartijdige tuchtcommissie;
- het recht om vertegenwoordigd te worden door een raadsman die de Persoon zelf dient te vergoeden;
- het recht om eerlijk en tijdig te worden geïnformeerd over de vermeende dopingovertreding;
- het recht om te reageren op de vermeende dopingovertreding en de daaruit voortvloeiende Consequenties;
- het recht van elke partij om bewijzen aan te voeren, inclusief het recht om getuigen op te roepen en te ondervragen (afhankelijk van de beslissing van de tuchtcommissie om telefonische of schriftelijke getuigenissen te aanvaarden);
- het recht van de Persoon op een tolk tijdens de hoorzitting, waarbij de tuchtcommissie de identiteit en de verantwoordelijkheid voor de kostprijs van de tolk bepaalt; en
- een tijdige, schriftelijke en gemotiveerde beslissing, die in het bijzonder een verklaring bevat van de reden(en) voor eender welke Uitsluitingsperiode.

[Opmerking bij artikel 8.1: Dit artikel bevat basisprincipes die moeten garanderen dat Personen die ervan worden beschuldigd dopingovertredingen te hebben begaan, een eerlijke hoorzitting krijgen. Dit artikel is niet bedoeld als vervanging van de eigen regels die elke Ondertekenaar heeft met betrekking tot hoorzittingen, maar eerder om te garanderen dat elke Ondertekenaar een hoorzitting organiseert die met deze principes overeenstemt.]

8.2 Hoorzittingen in het kader van Evenementen

De hoorzittingen die in het kader van Evenementen worden georganiseerd, kunnen volgens een versnelde procedure verlopen indien dit wordt toegestaan door de reglementen van de betrokken Antidopingorganisatie en de tuchtcommissie.

8.3 Afstand van Hoorzitting

Het recht op een hoorzitting kan worden afgestaan. Dit kan uitdrukkelijk gebeuren, of doordat de Sporter of andere Persoon nalaat om binnen de in de regels van de Antidopingorganisatie bepaalde periode te reageren op de beschuldiging van een Antidopingorganisatie dat er een dopingovertreding heeft plaatsgevonden. Wanneer er geen hoorzitting plaatsvindt, moet de Antidopingorganisatie die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer aan de Personen die in artikel 13.2.3 worden opgesomd, een gemotiveerde beslissing meedelen waarin de genomen maatregel wordt uitgelegd.

[Opmerking bij artikel 8.2: Een hoorzitting kan bijvoorbeeld versneld worden gehouden aan de vooravond van een belangrijk Evenement, indien bekend moet zijn of de dopingovertreding al dan niet is begaan om te bepalen of de Sporter mag deelnemen aan het Evenement, of tijdens een Evenement, indien de uitslag van een zaak een invloed heeft op de geldigheid van de resultaten van de Sporter of op zijn of haar verdere deelname aan het Evenement.]

ARTIKEL 9: AUTOMATISCHE DISKWALIFICATIE VAN INDIVIDUELE RESULTATEN

Een dopingovertreding bij Individuele Sporten na een Dopingcontrole Binnen Wedstrijdverband leidt automatisch tot Diskwalificatie van het in die Wedstrijd behaalde resultaat met alle daaruit voortvloeiende Consequenties, zoals het verlies van eventuele medailles, punten en prijzen.

[Opmerking bij artikel 9: Wanneer een Sporter een gouden medaille wint met een Verboden Stof in zijn of haar lichaam, is dat onfair tegenover de andere Sporters in die Wedstrijd, ongeacht of de goudenmedaillewinnaar op één of andere manier schuldig is. Alleen een “cleane” Sporter zou voordeel mogen halen uit zijn of haar wedstrijdresultaten. Voor Teamsporten, zie artikel 11 (Consequenties voor Teams). In sporten die geen Teamsporten zijn maar waarin prijzen worden uitgereikt aan teams, komt er een Diskwalificatie of een andere disciplinaire maatregel tegen een team wanneer één of meer leden van het team de antidopingregels hebben overtreden zoals voorzien in de geldende regels van de Internationale Federatie.

ARTIKEL 10: SANCTIES TEGEN INDIVIDUEN

10.1 Diskwalificatie van Resultaten tijdens het Evenement waarin een Dopingovertreding Plaatsvindt

Een dopingovertreding tijdens of in verband met een Evenement kan, indien het bestuursorgaan van het Evenement hiertoe beslist, leiden tot de Diskwalificatie van alle individuele resultaten die de Sporter tijdens dat Evenement behaalde, met alle Consequenties van dien zoals het verlies van alle medailles, punten en prijzen, behalve zoals bepaald in artikel 10.1.1.

10.1.1 Indien de Sporter aantoont dat hem of haar Geen Schuld of Nalatigheid treft voor de overtreding, worden de individuele resultaten van de Sporter in de andere Wedstrijden niet Gediskwalificeerd, tenzij de resultaten van de Sporter in andere Wedstrijden dan de Wedstrijd waarin de dopingovertreding plaatsvond, waarschijnlijk zouden zijn beïnvloed door de dopingovertreding van de Sporter.

[Opmerking bij artikel 10.1: Terwijl artikel 9 (Automatische Diskwalificatie van Individuele Resultaten) het resultaat van één enkele Wedstrijd waarin de Sporter positief wordt bevonden, Diskwalificeert (bv. de honderd meter rugslag), kan dit artikel leiden tot de Diskwalificatie van alle resultaten in alle wedstrijden tijdens het Evenement (bv. de FINA Wereldkampioenschappen). Factoren die meespelen bij de beslissing om andere resultaten tijdens een Evenement al dan niet te Diskwalificeren, zijn bijvoorbeeld de ernst van de dopingovertreding van de Sporter en de vraag of de Sporter negatief werd bevonden in andere Wedstrijden.]

10.2 Uitsluiting wegens Aanwezigheid, Gebruik of Poging tot Gebruik, of Bezit van Verboden Stoffen en Verboden Methoden

Tenzij is voldaan aan de voorwaarden om de Uitsluitingsperiode op te heffen of te verkorten zoals voorzien in artikels 10.4 en 10.5, of aan de voorwaarden om de Uitsluitingsperiode te verlengen zoals voorzien in artikel 10.6, bedraagt de Uitsluitingsperiode die wordt opgelegd wegens een overtreding van artikels 2.1 (Aanwezigheid van een Verboden Stof of de Afbraakproducten of Markers daarvan), 2.2 (Gebruik of Poging tot Gebruik van Verboden Stoffen of Verboden Methoden) en 2.6 (Bezit van Verboden Stoffen en Verboden Methoden):

Eerste overtreding: Twee (2) jaar Uitsluiting.

[Opmerking bij artikel 10.2: Het harmoniseren van de sancties is tot nu toe één van de meest besproken aspecten van de strijd tegen doping geweest. Harmonisering houdt in dat dezelfde regels en criteria worden toegepast om de unieke feiten van elk geval te beoordelen. De argumenten tegen de harmonisatie van sancties zijn gebaseerd op de verschillen tussen de sporten, zoals blijkt uit de volgende voorbeelden: in sommige sporten zijn de Sporters professionals die een vrij groot inkomen verdienen met de sport en in andere sporten zijn de Sporters echte liefhebbers; in die sporttakken waarin de carrière van een Sporter van korte duur is (bijvoorbeeld artistiek turnen) heeft een Diskwalificatie van twee jaar een veel grotere impact op de Sporter dan in een sporttak waarin een carrière traditioneel veel langer duurt (bijvoorbeeld paardensport en schietsport); in Individuele Sporten kan de Sporter veel beter in vorm blijven terwijl hij afzonderlijk traint tijdens zijn Uitsluiting dan in andere sporttakken waarbij het belangrijker is om te trainen als lid van een team. Een belangrijk argument voor harmonisatie is dat het simpelweg niet rechtvaardig is dat twee Sporters uit hetzelfde land, die positief worden bevonden voor dezelfde Verboden Stof onder gelijkaardige omstandigheden, verschillende sancties opgelegd zouden krijgen, enkel en alleen omdat ze verschillende sporten beoefenen. Daarnaast wordt flexibiliteit bij het opleggen van sancties vaak gezien als een onaanvaardbare mogelijkheid voor bepaalde sportorganisaties om minder streng te zijn voor dopinggebruikers. Het gebrek aan harmonisatie van de sancties is ook vaak aanleiding geweest voor gerechtelijke conflicten tussen Internationale Federaties en Nationale Antidopingorganisaties.]

10.3 Uitsluiting voor Andere Dopingovertredingen

In de gevallen van dopingovertreding die niet vallen onder artikel 10.2 bedraagt de

Uitsluitingsperiode:

10.3.1 Voor overtredingen van artikel 2.3 (Weigeren of Nalaten om een Monster Af te Staan) of artikel 2.5 (Fraude bij Dopingcontrole) bedraagt de Uitsluitingsperiode twee (2) jaar, tenzij aan de voorwaarden van artikel 10.5 of de voorwaarden van artikel 10.6 voldaan is.

10.3.2 Voor overtredingen van artikels 2.7 (Handel of Poging tot Handel) of 2.8 (Toediening of Poging tot Toediening van een Verboden Stof of Verboden Methode), varieert de opgelegde Uitsluitingsperiode van minimaal vier (4) jaar tot levenslange Uitsluiting, tenzij aan de voorwaarden van artikel 10.5 voldaan is. Een dopingovertreding waarbij een Minderjarige betrokken is, wordt als een bijzonder ernstige overtreding beschouwd en leidt, indien zij is gepleegd door Begeleidend Personeel van de Sporter en betrekking heeft op andere stoffen dan de Specifieke Stoffen vermeld in artikel 4.2.2, tot levenslange Uitsluiting voor het Begeleidend Personeel van de Sporter. Daarnaast moeten belangrijke overtredingen van artikels 2.7 of 2.8 die ook in strijd kunnen zijn met wetten en regels buiten de sportwereld, worden gerapporteerd aan de bevoegde bestuurlijke, professionele of juridische overheden.

[Opmerking bij artikel 10.3.2: Personen die betrokken zijn bij het toedienen van doping aan Sporters of bij het verdoezelen van doping, moeten zwaarder worden gestraft dan de Sporters die positief worden bevonden. Aangezien de bevoegdheid van sportorganisaties meestal beperkt is tot Uitsluiting van accreditaties, lidmaatschappen en andere sportgerelateerde verworvenheden, is het aangeven van het Begeleidend Personeel van een Sporter bij de bevoegde overheden een essentieel afschrikmiddel tegen dopinggebruik.]

10.3.3 Voor overtredingen van artikel 2.4 (Aangifteverzuimen m.b.t. Verblijfsgegevens en/of Gemiste Controles) bedraagt de Uitsluitingsperiode minimum een (1) jaar en maximum twee (2) jaar, afhankelijk van de schuldgraad van de Sporter.

[Opmerking bij artikel 10.3.3: De sanctie volgens artikel 10.3.3 dient twee jaar te bedragen indien alle drie de aangifteverzuimen of gemiste controles onrechtvaardigbaar zijn. In andere gevallen dient de sanctie tussen een en twee jaar te bedragen, afhankelijk van de omstandigheden van het geval.]

10.4 Opheffing of Vermindering van de Uitsluitingsperiode voor Specifieke Stoffen in Specifieke Omstandigheden

Indien een Sporter of andere Persoon kan aantonen hoe een Specifieke Stof zijn of haar lichaam is binnengekomen of in zijn of haar Bezit is gekomen, en dat die Specifieke Stof niet bedoeld was om de sportprestaties van de Sporter te verbeteren of het Gebruik van een prestatieverbeterende stof te maskeren, wordt de Uitsluitingsperiode zoals bepaald in artikel 10.2 vervangen door het volgende:

Eerste overtreding: Minimaal een berisping en geen Uitsluitingsperiode voor toekomstige Evenementen, en maximaal twee (2) jaar Uitsluiting.

Om een opheffing of een vermindering te rechtvaardigen, moet de Sporter of andere Persoon zijn of haar verklaring staven met bewijsmateriaal waaruit tot volle tevredenheid

van de tuchtcommissie blijkt dat er geen sprake was van een intentie om de sportprestatie te verbeteren of het Gebruik van een prestatieverbeterende stof te maskeren. De schuldgraad van de Sporter of andere Persoon geldt als criterium om te beslissen tot een eventuele vermindering van de Uitsluitingsperiode.

[Opmerking bij artikel 10.4: Specifieke Stoffen zijn niet noodzakelijk minder sterke middelen wanneer ze voor sportdoping worden gebruikt dan andere Verboden Stoffen (bv. een stimulantium dat niet als Specifieke Stof vermeld staat, zou voor een Sporter tijdens een wedstrijd heel efficiënt kunnen zijn); daarom zou een Sporter die niet aan de criteria van dit artikel voldoet een Uitsluiting van twee jaar krijgen en zou hij of zij tot vier jaar Uitsluiting kunnen krijgen op basis van artikel 10.6. Specifieke Stoffen kunnen echter met meer waarschijnlijkheid dan andere Verboden Stoffen vatbaar zijn voor een geloofwaardige verklaring die niet dopinggerelateerd is.

Dit artikel is enkel van toepassing wanneer de tuchtcommissie door de objectieve omstandigheden van het geval voldoende overtuigd is dat de Sporter bij het innemen of Bezitten van de Verboden Stof niet de intentie had zijn of haar sportprestatie te verbeteren. Voorbeelden van het soort objectieve omstandigheden die, wanneer zij zich gezamenlijk voordoen, een tuchtcommissie voldoende zouden kunnen overtuigen van de afwezigheid van enige intentie om de sportprestaties te verbeteren, zijn: het feit dat de aard van de Specifieke Stof of het tijdstip van inname de Sporter geen voordeel zou hebben opgeleverd; het feit dat de Sporter de Specifieke Stof openlijk gebruikte of het Gebruik zelf meedeelde; en een met de gebruikperiode samenvallend medisch dossier waaruit blijkt dat de Specifieke Stof werd voorgeschreven om een niet-sportgerelateerde reden. Men kan stellen dat, hoe groter het potentiële prestatieverbeterende voordeel is, des te zwaarder de bewijslast op de Sporter weegt om aan te tonen dat hij of zij niet de intentie had de sportprestatie te verbeteren.

Terwijl de afwezigheid van een prestatieverbeterende intentie moet worden bewezen tot volle tevredenheid van de tuchtcommissie, mag de Sporter aantonen hoe de Specifieke Stof het lichaam is binnengekomen door een afweging van waarschijnlijkheid.

Bij de beoordeling van de schuldgraad van een Sporter of andere Persoon, moeten de in overweging genomen omstandigheden specifiek en relevant zijn als verklaring voor het feit dat de Sporter of andere Persoon is afgeweken van het verwachte standaardgedrag. Zo wordt, bijvoorbeeld, het feit dat een Sporter gedurende de Uitsluitingsperiode grote sommen geld zou mislopen, of dat de Sporter zijn of haar carrière slechts gedurende korte tijd zou kunnen verderzetten, of het tijdstip in de sportkalender niet beschouwd als relevante overwegingen om een Uitsluitingsperiode te verkorten op basis van dit artikel. Er wordt van uitgegaan dat de Uitsluitingsperiode enkel in zeer uitzonderlijke gevallen volledig kan worden opgeheven.]

10.5 Opheffing of Vermindering van de Uitsluitingsperiode op Grond van Uitzonderlijke Omstandigheden

10.5.1 Geen Schuld of Nalatigheid

Indien een Sporter of andere Persoon in een individueel geval aantoont dat hem of haar

Geen Schuld of Nalatigheid treft, wordt de anderszins geldende Uitsluitingsperiode opgeheven. Indien een Verboden Stof of de Markers of Afbraakproducten ervan worden aangetroffen in een Monster van een Sporter in overtreding van artikel 2.1 (Aanwezigheid van een Verboden Stof), moet de Sporter ook aantonen hoe de Verboden Stof zijn of haar lichaam is binnengekomen vooraleer de Uitsluitingsperiode kan worden opgeheven. Indien dit artikel wordt toegepast en de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode wordt opgeheven, wordt de dopingovertreding niet als een overtreding beschouwd wanneer de Uitsluitingsperiode moet worden bepaald bij meervoudige overtredingen op grond van artikel 10.7.

[Opmerking bij artikels 10.5.1 en 10.5.2: De Code voorziet een mogelijke vermindering of opheffing van de Uitsluitingsperiode in het uitzonderlijke geval dat de Sporter kan aantonen dat hem of haar Geen Schuld of Nalatigheid, of Geen Significante Schuld of Nalatigheid treft in verband met de overtreding. Deze benadering is in overeenstemming met de basisprincipes van de mensenrechten en zorgt voor een evenwicht tussen de Antidopingorganisaties die de uitzondering strenger willen beperken of zelfs helemaal willen afschaffen, en de organisaties die een schorsing van twee jaar op basis van een groot aantal andere factoren zouden willen verkorten, zelfs wanneer de Sporter schuld bekent. Deze artikels zijn enkel van toepassing op de oplegging van sancties; ze hebben geen invloed op de vaststelling of er zich al dan niet een dopingovertreding heeft voorgedaan. Artikel 10.5.2 kan worden toegepast op eender welke dopingovertreding, ook al zal het bijzonder moeilijk zijn om te voldoen aan de criteria voor een vermindering wanneer het gaat om overtredingen waarbij kennis een element van de overtreding is.

Artikels 10.5.1 en 10.5.2 zijn enkel bedoeld om van invloed te zijn in heel uitzonderlijke gevallen en niet op de grote meerderheid van de gevallen.

Ter illustratie bij de toepassing van artikel 10.5.1, zou Geen Schuld of Nalatigheid bijvoorbeeld tot een volledige opheffing van de sanctie kunnen leiden wanneer een Sporter zou kunnen bewijzen dat hij of zij, ondanks alle genomen voorzorgen, door een tegenstrever werd gesaboteerd. Omgekeerd zou een sanctie in de volgende omstandigheden niet volledig kunnen worden opgeheven op basis van Geen Schuld of Nalatigheid: (a) een positieve Dopingcontrole door de inname van verkeerd gelabelde of verontreinigde vitamine- of voedingssupplementen (Sporters zijn verantwoordelijk voor wat ze innemen (artikel 2.1.1) en zijn gewaarschuwd voor de mogelijke verontreiniging van voedingssupplementen); (b) de toediening van een Verboden Stof door de persoonlijke arts of trainer van de Sporter, zonder dat de Sporter daarvan op de hoogte was (Sporters zijn verantwoordelijk voor de keuze van hun medisch personeel en moeten hun medisch personeel mededelen dat ze geen Verboden Stoffen toegediend mogen krijgen); en (c) sabotage van voeding of drank van een Sporter door een echtgenoot/echtgenote, coach of andere Persoon die tot de entourage van de Sporter behoort (Sporters zijn verantwoordelijk voor wat ze innemen en voor het gedrag van de Personen die ze toegang verlenen tot hun voeding en drank). Afhankelijk van de unieke omstandigheden van elk individueel geval, kan eender welk bovenvermeld voorbeeld echter aanleiding geven tot een verminderde sanctie op basis van Geen Significante Schuld of Nalatigheid. (Een vermindering kan bijvoorbeeld aangewezen zijn in voorbeeld (a) wanneer een Sporter duidelijk aantoont dat de oorzaak van de positieve uitslag een verontreiniging was in een courant vitaminecomplex dat is aangeschaft via een bron die geen banden heeft met Verboden Stoffen en dat hij of zij ervoor zorgde geen andere voedingssupplementen in te nemen.) Bij de beoordeling van de schuld van een Sporter of andere Persoon volgens artikels 10.5.1 en 10.5.2, moet het in overweging genomen bewijs specifiek en relevant zijn als

verklaring voor het feit dat de Sporter of andere Persoon is afgeweken van het verwachte standaardgedrag. Zo wordt, bijvoorbeeld, het feit dat een Sporter gedurende de Uitsluitingsperiode grote sommen geld zou mislopen, of dat de Sporter zijn of haar carrière slechts gedurende korte tijd zou kunnen verderzetten, of het tijdstip in de sportkalender niet beschouwd als relevante overwegingen om een Uitsluitingsperiode te verkorten op basis van dit artikel.

Hoewel Minderjarigen in wezen geen speciale behandeling krijgen bij de bepaling van de toepasselijke sanctie, moeten jonge leeftijd en gebrek aan ervaring stellig beschouwd worden als relevante factoren bij de bepaling van de schuld van de Sporter of andere Persoon volgens artikel 10.5.2, evenals artikels 10.3.3, 10.4 en 10.5.1.

Artikel 10.5.2 mag niet worden toegepast in de gevallen waar artikels 10.3.3 of 10.4 van toepassing zijn, aangezien die artikels al rekening houden met de schuldgraad van de Sporter of andere Persoon t.b.v. de bepaling van de toepasselijke Uitsluitingsperiode.]

10.5.2 Geen Ernstige Schuld of Nalatigheid

Indien een Sporter of andere Persoon in een individueel geval kan aantonen dat hem of haar geen Significante Schuld of Nalatigheid treft, kan de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode worden verminderd, maar de verminderde Uitsluitingsperiode mag in geen geval worden verminderd tot minder dan de helft van de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode. Indien de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode levenslang is, mag de volgens dit artikel verkorte periode nooit minder dan acht (8) jaar bedragen. Indien een Verboden Stof of de Markers of Afbraakproducten ervan worden aangetroffen in een Monster van een Sporter in overtreding van artikel 2.1 (Aanwezigheid van een Verboden Stof of van de Afbraakstoffen of Markers ervan), moet de Sporter ook aantonen hoe de Verboden Stof zijn of haar lichaam is binnengekomen vooraleer de Uitsluitingsperiode kan worden verminderd.

10.5.3 Substantiële Hulp bij het Ontdekken of Vaststellen van Dopingovertredingen

Een Antidopingorganisatie die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer met betrekking tot een dopingovertreding kan, voorafgaand aan een beslissing in laatste instantie conform artikel 13 of voor het verstrijken van de periode waarin beroep kan worden aangetekend, een deel van de Uitsluitingsperiode opschorten in individuele gevallen waarin de Sporter of een andere Persoon de Antidopingorganisatie, een gerechtelijke instantie of een professioneel tuchtorgaan Substantiële Hulp heeft geboden die ertoe leidt dat de Antidopingorganisatie een dopingovertreding door een andere Persoon ontdekt of vaststelt, of waardoor een gerechtelijk orgaan of tuchtorgaan een strafbaar feit of een overtreding van de beroepsregels ontdekt of vaststelt. Na een beslissing in laatste instantie conform artikel 13 of het verstrijken van de periode waarin beroep kan worden aangetekend, kan de Antidopingorganisatie alleen een deel van de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode opschorten met de goedkeuring van het WADA en de toepasselijke Internationale Federatie. In hoeverre de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode kan worden opgeschort, hangt af van de ernst van de dopingovertreding die de Sporter of andere Persoon heeft begaan, en van het belang van de Substantiële Hulp die de Sporter of andere Persoon heeft geboden in de strijd tegen

doping in de sport. Niet meer dan driekwart van de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode kan worden opgeschort. Indien de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode levenslang is, mag de volgens dit artikel niet-opgeschorte periode nooit minder dan acht (8) jaar bedragen. Indien de Antidopingorganisatie eender welk deel van de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode opschort op basis van dit artikel, dient de Antidopingorganisatie een schriftelijke rechtvaardiging voor haar beslissing te bezorgen aan iedere Antidopingorganisatie die het recht heeft om tegen de beslissing beroep aan te tekenen. Wanneer de Antidopingorganisatie vervolgens eender welk deel van de opgeschorte Uitsluitingsperiode opnieuw invoert omdat de Sporter of andere Persoon er niet in geslaagd is de verwachte Substantiële Hulp te bieden, kan de Sporter of andere Persoon tegen de herinvoering in beroep gaan conform artikel 13.2.

[Opmerking bij artikel 10.5.3: De medewerking van Sporters, Begeleidend Personeel van Sporters en andere Personen die hun fouten erkennen en bereid zijn andere dopingovertredingen te onthullen, is belangrijk voor een cleane sport.

Relevante factoren bij de evaluatie van het belang van de Substantiële Hulp zijn bijvoorbeeld het aantal betrokken personen, de status van deze personen in de sport, of er sprake is van beraming van Handel (artikel 2.7) of Toediening (artikel 2.8), en of de overtreding een stof of methode betrof die via Dopingcontrole niet direct opspoorbaar is. De maximale opschorting van de Uitsluitingsperiode mag slechts worden toegepast in zeer uitzonderlijke gevallen. Een bijkomende factor waarmee moet worden rekening gehouden in verband met de ernst van de dopingovertreding, is het prestatieverbeterende effect waarvan de Persoon die de Substantiële Hulp levert, mogelijk nog geniet. Men kan stellen dat, hoe vroeger in het resultatenbeheerproces de Substantiële Hulp wordt geleverd, des te meer het percentage van de opschorting van de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode kan bedragen.

Indien de Sporter of andere Persoon waarvan wordt aangenomen dat hij of zij een dopingovertreding heeft begaan, aanspraak maakt op de opschorting van de Uitsluitingsperiode op basis van dit artikel nadat de Sporter of andere Persoon afstand heeft gedaan van een hoorzitting conform artikel 8.3 (Afstand van Hoorzitting), dient de Antidopingorganisatie te bepalen of het aangewezen is een deel van de Uitsluitingsperiode op te schorten op basis van dit artikel. Indien de Sporter of andere Persoon aanspraak maakt op de opschorting van de Uitsluitingsperiode vooraleer een hoorzitting conform artikel 8 over een dopingovertreding werd afgerond, dient de tuchtcommissie te bepalen of het aangewezen is een deel van de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode op te schorten op basis van dit artikel, en dit tegelijkertijd met de beslissing van de tuchtcommissie of de Sporter of andere Persoon een dopingovertreding heeft begaan. Indien een deel van de Uitsluitingsperiode wordt opgeschort, dient de beslissing te vermelden op welke basis er werd besloten dat de verstrekte informatie geloofwaardig was en belangrijk voor het ontdekken of bewijzen van de dopingovertreding of andere inbreuk. Indien de Sporter of een andere Persoon aanspraak maakt op een opschorting van de Uitsluitingsperiode na een eindbeslissing waaruit een dopingovertreding blijkt en waartegen geen beroep conform artikel 13 mogelijk is, maar de Sporter of andere Persoon zich nog steeds in een Uitsluitingsperiode bevindt, kan de Sporter of andere Persoon aan de Antidopingorganisatie die verantwoordelijk was voor het resultatenbeheer met betrekking tot de dopingovertreding, vragen om een opschorting van de Uitsluitingsperiode op basis van dit artikel te overwegen. Voor een dergelijke opschorting van de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode is de goedkeuring van het WADA en de

toepasselijke Internationale Federatie vereist. Indien niet is voldaan aan één van de voorwaarden voor de opschorting van een Uitsluitingsperiode, dient de Antidopingorganisatie die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode opnieuw in te voeren. Tegen beslissingen van de Antidopingorganisaties conform dit artikel kan beroep worden aangetekend in overeenstemming met artikel 13.2.

Alleen in dit geval laat de Code een opschorting toe van de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode.]

10.5.4 Bekentenis van een Dopingovertreding bij Afwezigheid van Ander Bewijs
Wanneer een Sporter of een andere Persoon vrijwillig een dopingovertreding bekend vooraleer hem of haar een Monstername wordt aangekondigd die een dopingovertreding zou kunnen aantonen (of, wanneer het een andere dopingovertreding betreft dan die van artikel 2.1, vooraleer hij of zij de eerste kennisgeving van de toegeven overtreding ontvangt conform artikel 7) en die bekentenis het enige betrouwbare bewijs is van de overtreding op het ogenblik van de bekentenis, kan de Uitsluitingsperiode worden vermindert, maar nooit tot minder dan de helft van de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode.

10.5.5 Wanneer een Sporter of andere Persoon Aanspraak Maakt op Vermindering van de Sanctie op Basis van Meer dan Een Bepaling van dit Artikel

Vooraleer enige vermindering of schorsing op basis van artikels 10.5.2, 10.5.3 of 10.5.4 wordt toegepast, dient de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode te worden bepaald in overeenstemming met artikels 10.2, 10.3, 10.4 en 10.6. Indien de Sporter of andere Persoon aanspraak maakt op een vermindering of opschorting van de Uitsluitingsperiode op basis van twee of meer van de artikels 10.5.2, 10.5.3 of 10.5.4, kan de Uitsluitingsperiode worden vermindert of opgeschort, maar niet tot minder dan een vierde van de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode.

[Opmerking bij artikel 10.5.4: Dit artikel dient te worden toegepast wanneer een Sporter of andere Persoon uit eigen beweging een dopingovertreding bekend in omstandigheden waarbij geen enkele Antidopingorganisatie zich van enige dopingovertreding bewust is. Het is dus niet bedoeld voor situaties waarbij de bekentenis plaatsheeft nadat de Sporter of andere Persoon denkt dat hij of zij zal worden betrapt.]

[Opmerking bij artikel 10.5.5: De aangewezen sanctie wordt bepaald in vier opeenvolgende stappen. Eerst bepaalt de tuchtcommissie welke basissanctie (artikel 10.2, 10.3, 10.4 of 10.6) van toepassing is op de dopingovertreding in kwestie. In een tweede stap bepaalt de tuchtcommissie of er grond voor schorsing, opheffing of vermindering van de sanctie bestaat (artikels 10.5.1 tot 10.5.4). Hierbij dient echter vermeld dat niet alle gronden voor schorsing, opheffing of vermindering kunnen worden gecombineerd met de bepalingen inzake basissancties. Zo is artikel 10.5.2 bijvoorbeeld niet van toepassing in gevallen waar artikels 10.3.3 of 10.4 van toepassing zijn, aangezien de tuchtcommissie conform artikels 10.3.3 en 10.4 reeds de Uitsluitingsperiode zal hebben bepaald op basis van de schuldgraad van de Sporter of andere Persoon. In een derde stap bepaalt de tuchtcommissie conform artikel 10.5.5 of de Sporter of andere persoon recht heeft op opheffing, vermindering of schorsing op basis van meer dan een bepaling van artikel 10.5. Ten slotte beslist de tuchtcommissie over de aanvang van de Uitsluitingsperiode conform artikel 10.9.

Hierna volgen vier voorbeelden die de juiste volgorde van de analyse illustreren:

Voorbeeld 1:

Feiten: Bij een Belastend Analyseresultaat is er sprake van aanwezigheid van een anabool steroïde; de Sporter bekent onmiddellijk de beweerde dopingovertreding; de Sporter toont aan dat hem of haar Geen Significante Schuld treft (artikel 10.5.2); en de Sporter levert Substantiële Hulp (artikel 10.5.3).

Toepassing van artikel 10:

1. Conform artikel 10.2 zou de basissanctie twee jaar bedragen. (Er zou geen sprake zijn van Verzwarende Omstandigheden (artikel 10.6) omdat de Sporter de overtreding onmiddellijk bekende. Artikel 10.4 zou niet van toepassing zijn omdat een steroïde geen Specifieke Stof is.)
2. Op basis van Geen Significante Schuld alleen, zou de sanctie maximaal met de helft van twee jaar kunnen worden verminderd. Op basis van Substantiële Hulp alleen, zou de sanctie maximaal met driekwart van twee jaar kunnen worden verminderd.
3. Conform artikel 10.5.5 kan, bij de overweging van een vermindering wegens Geen Significante Schuld en Substantiële Hulp samen, de sanctie maximaal met driekwart van twee jaar worden verminderd. Bijgevolg zou de minimale sanctie zes maanden Uitsluiting bedragen.
4. Conform artikel 10.9.2, aangezien de Sporter onmiddellijk de dopingovertreding bekende, zou de Uitsluitingsperiode al op de datum van de Monstername kunnen aanvangen, maar de Sporter zou in elk geval minstens de helft van de Uitsluitingsperiode (minimum drie maanden) vanaf de datum van de tuchtrechtelijke uitspraak moeten uitzitten.

Voorbeeld 2:

Feiten: Bij een Belastend Analyseresultaat is er sprake van aanwezigheid van een anabool steroïde; er zijn verzwarende omstandigheden en de Sporter kan niet bewijzen dat hij of zij de dopingovertreding onbewust beging; de Sporter bekent de vermeende dopingovertreding niet onmiddellijk; maar de Sporter verstrekt wel Substantiële Hulp (artikel 10.5.3).

Toepassing van artikel 10:

1. De basissanctie zou twee tot vier jaar Uitsluiting bedragen zoals bepaald in artikel 10.6.
2. Op basis van Substantiële Hulp zou de sanctie maximaal met driekwart van de maximumsanctie van vier jaar kunnen worden verminderd.
3. Artikel 10.5.5 is niet van toepassing.
4. Conform artikel 10.9.2 zou de Uitsluitingsperiode kunnen aanvangen op de datum van de tuchtrechtelijke uitspraak.

Voorbeeld 3:

Feiten: Bij een Belastend Analyseresultaat is er sprake van een Specifieke Stof; de Sporter toont aan hoe de Specifieke Stof zijn of haar lichaam is binnengekomen en dat hij of zij daarmee niet de intentie had de sportprestatie te verbeteren; de Sporter toont aan dat hem of haar heel weinig schuld treft; en de Sporter verstrekt Substantiële Hulp (artikel 10.5.3).

Toepassing van artikel 10:

1. Aangezien er bij het Belastende Analyseresultaat sprake was van een Specifieke Stof en de Sporter de andere voorwaarden van artikel 10.4 heeft vervuld, zou de basissanctie in het bereik tussen een berisping en twee jaar Uitsluiting vallen. Door een sanctie in dat bereik op te leggen zou de tuchtcommissie de schuld van de Sporter beoordelen. (In dit voorbeeld nemen we ter illustratie aan dat de commissie anders een Uitsluitingsperiode van acht maanden zou opleggen.)
1. Op basis van Substantiële Hulp zou de sanctie maximaal met driekwart van de acht maanden kunnen worden verminderd. (Niet minder dan twee maanden.) Geen Significante Schuld (artikel 10.2) zou niet van toepassing zijn aangezien de schuldgraad van de Sporter al werd beschouwd bij de bepaling van de Uitsluitingsperiode van acht maanden in stap 1.
2. Artikel 10.5.5 is niet van toepassing.
3. Conform artikel 10.9.2, aangezien de Sporter onmiddellijk de dopingovertreding bekende, zou de Uitsluitingsperiode al op de datum van de Monsternamen kunnen aanvangen, maar de Sporter zou in elk geval minstens de helft van de Uitsluitingsperiode vanaf de datum van de tuchtrechtelijke uitspraak moeten uitzitten. (Minimum een maand.)

Voorbeeld 4:

Feiten: Een Sporter die nog nooit een Belastend Analyseresultaat heeft gehad of met een dopingovertreding werd geconfronteerd, bekent spontaan dat hij of zij opzettelijk meerdere Verboden Stoffen heeft gebruikt om zijn of haar prestatie te verbeteren. De Sporter verstrekt ook Substantiële Hulp (artikel 10.5.3).

Toepassing van artikel 10:

1. Hoewel het opzettelijke Gebruik van meerdere Verboden Stoffen om de prestatie te verbeteren normaal gesproken een mogelijke grond voor verzwarende omstandigheden zou zijn (artikel 10.6), betekent de spontane bekentenis van de Sporter dat artikel 10.6 niet van toepassing zou zijn. Het feit dat het Gebruik van Verboden Stoffen door de Sporter gebeurde met de intentie de prestatie te verbeteren, zou ook de toepassing van artikel 10.4 uitsluiten ongeacht of de Gebruikte Verboden Stoffen Specifieke Stoffen zijn. Bijgevolg zou artikel 10.2 van toepassing zijn en de basisperiode van de opgelegde Uitsluiting twee jaar bedragen.
2. Op basis van de spontane bekentenissen van de Sporter (artikel 10.5.4) alleen, zou de Uitsluitingsperiode maximaal met de helft van de twee jaar kunnen worden verminderd. Op basis van de Substantiële Hulp vanwege de Sporter (artikel 10.5.3) alleen, zou de Uitsluitingsperiode maximaal met driekwart van de twee jaar kunnen worden verminderd.
3. Conform artikel 10.5.5 kan, rekening houdend met de spontane bekentenis en Substantiële Hulp samen, de sanctie maximaal met driekwart van de twee jaar worden verminderd. (De Uitsluitingsperiode zou minimaal zes maanden bedragen.)
4. Indien de tuchtcommissie met artikel 10.5.4 rekening zou houden om tot een Uitsluitingsperiode van minimum zes maanden te komen bij stap 3, zou de Uitsluitingsperiode aanvangen op de datum waarop de tuchtcommissie de sanctie oplegde. Daarentegen, indien de tuchtcommissie geen rekening hield met artikel 10.5.4 bij de vermindering van de Uitsluitingsperiode in stap 3, zou conform artikel 10.9.2 de Uitsluitingsperiode al kunnen aanvangen op de datum waarop de dopingovertreding werd begaan, op voorwaarde dat minstens de helft van die periode (minimum drie maanden) zou moeten worden uitgezeten na de datum van de tuchtrechtelijke beslissing.]

10.6 Verzwarende Omstandigheden die de Uitsluitingsperiode Kunnen Verlengen

Wanneer een Antidopingorganisatie in een individueel geval waar er sprake is van een andere dopingovertreding dan de overtredingen vermeld in artikels 2.7 (Handel of Poging tot Handel) en 2.8 (Toediening of Poging tot Toediening) vaststelt dat er verzwarende omstandigheden zijn die de oplegging van een langere Uitsluitingsperiode dan de standaardsanctie rechtvaardigen, dient de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode te worden verlengd met maximum vier (4) jaar tenzij de Sporter of andere Persoon tot volle tevredenheid van de tuchtcommissie kan bewijzen dat hij of zij de dopingovertreding niet opzettelijk heeft begaan.

Een Sporter of andere Persoon kan de toepassing van dit artikel voorkomen, indien hij de beweerde dopingovertreding onmiddellijk bekend na door een Antidopingorganisatie met de overtreding te zijn geconfronteerd.

[Opmerking bij artikel 10.6: Voorbeelden van verzwarende omstandigheden die de oplegging van een langere Uitsluitingsperiode dan de standaardsanctie kunnen rechtvaardigen, zijn: de Sporter of andere Persoon beging de dopingovertreding als onderdeel van een plan of beraming van doping, hetzij individueel of door samenspanning of gezamenlijk opzet om een dopingovertreding te begaan; de Sporter of andere Persoon Gebruikte of Bezat herhaaldelijk meerdere Verboden Stoffen of Verboden Methodes of Gebruikte of Bezat herhaaldelijk een Verboden Stof of Verboden Methode; een normaal persoon zou waarschijnlijk tot na de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode voordeel halen uit de prestatieverbeterende effecten van de dopingovertreding(en); de Sporter of Persoon deed aan bedrieglijk of obstructief gedrag om te vermijden dat de dopingovertreding werd ontdekt of dat erover uitspraak werd gedaan.]

Voor alle duidelijkheid: de voorbeelden van verzwarende omstandigheden die in deze opmerking bij artikel 10.6 worden beschreven, zijn niet exclusief en andere verzwarende omstandigheden kunnen ook de oplegging van een langere Uitsluitingsperiode rechtvaardigen. Overtredingen conform artikel 2.7 (Handel of Poging tot Handel) en 2.8 (Toediening of Poging tot Toediening) vallen niet onder de toepassing van artikel 10.6 omdat de sancties voor deze overtredingen (van vier jaar tot levenslange Uitsluiting) reeds voldoende ruimte laten om rekening te kunnen houden met eventuele verzwarende omstandigheden.]

10.7 Meervoudige Overtredingen

10.7.1 Tweede Dopingovertreding

Voor de eerste dopingovertreding van een Sporter of andere Persoon wordt de Uitsluitingsperiode vastgelegd in artikels 10.2 en 10.3 (vatbaar voor opheffing, vermindering of opschorting volgens artikels 10.4 of 10.5, of voor verlenging volgens artikel 10.6). Voor een tweede dopingovertreding geldt een Uitsluitingsperiode in overeenstemming met onderstaande tabel.

Tweede Overtreding \ Eerste overtreding	VSS	AGC	GSS	St	VS	HT
VSS	1-4	2-4	2-4	4-6	8-10	10- lev
AGC	1-4	4-8	4-8	6-8	10- lev	lev
GSS	1-4	4-8	4-8	6-8	10- lev	lev
St	2-4	6-8	6-8	8- lev	lev	lev
VS	4-5	10- lev	10- lev	lev	lev	lev
HT	8- lev	lev	lev	lev	lev	lev

[Opmerking bij artikel 10.7.1: Men gebruikt de tabel door de eerste dopingovertreding van de Sporter of andere Persoon in de linkerkolom terug te vinden, waarna men in de tabel naar rechts gaat tot aan de kolom die de tweede overtreding weergeeft. Een voorbeeld: veronderstel dat een Sporter de standaarduitsluitingsperiode opgelegd krijgt voor een eerste overtreding op basis van artikel 10.2 en vervolgens een tweede overtreding begaat waarvoor hij een verminderde sanctie voor een Specifieke Stof krijgt op basis van artikel 10.4. De tabel wordt gebruikt om de Uitsluitingsperiode voor de tweede overtreding te bepalen. In dit voorbeeld wordt de tabel toegepast door in de linkerkolom te beginnen en naar de vierde rij af te dalen, nl. “St” van standaardsanctie, en vervolgens naar rechts te gaan naar de eerste kolom, nl. “VSS” van verminderde sanctie voor een Specifieke Stof, wat resulteert in een bereik van 2-4 jaar voor de Uitsluitingsperiode voor de tweede overtreding. De schuldgraad van de Sporter of andere Persoon geldt als criterium om binnen het toepasselijke bereik de Uitsluitingsperiode te bepalen.]

Definities met betrekking tot de tabel voor de tweede dopingovertreding:

VSS (Verminderde sanctie voor een Specifieke Stof conform artikel 10.4): De dopingovertreding werd of zou moeten worden bestraft met een verminderde sanctie conform artikel 10.4 omdat er sprake was van een Specifieke Stof en de andere voorwaarden van artikel 10.4 zijn vervuld.

AGC (Aangifteverzuim en/of Gemiste Controles): De dopingovertreding werd of zou moeten worden bestraft conform artikel 10.3.3 (Aangifteverzuimen en Gemiste Controles).

GSS (Verminderde sanctie in geval van Geen Significante Schuld of Nalatigheid): De dopingovertreding werd of zou moeten worden bestraft met een verminderde sanctie conform artikel 10.5.2 omdat de Sporter aantoonde dat er sprake was van Geen Significante Schuld of Nalatigheid conform artikel 10.5.2.

St (Standaardsanctie conform artikel 10.2 of 10.3.1): De overtreding van een antidopingregel werd bestraft of zou moeten worden bestraft met een standaardsanctie van twee (2) jaar conform Artikel 10.2 of 10.3.1.

VS (Verzwaarde sanctie): De dopingovertreding werd of zou moeten worden bestraft met een verzwaarde sanctie conform artikel 10.6 omdat de Antidopingorganisatie aantoonde dat aan de voorwaarden van artikel 10.6 was voldaan.

HT (Handel of Poging tot Handel en Toediening of Poging tot Toediening): De dopingovertreding werd of zou moeten worden bestraft met een sanctie conform artikel 10.3.2.

[Opmerking bij artikel 10.7.1 Definitie VSS: Zie artikel 25.4 met betrekking tot de toepassing van artikel 10.7.1 op dopingovertredingen die dateren van voor de Code.]

10.7.2 Toepassing van artikels 10.5.3 en 10.5.4 op Tweede Dopingovertreding

Wanneer een Sporter of andere Persoon die een tweede dopingovertreding begaat, beweert aanspraak te maken op gedeeltelijke opschorting of verkorting van de Uitsluitingsperiode conform artikel 10.5.3 of 10.5.4, dient de tuchtcommissie eerst de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode te bepalen binnen het bereik aangegeven door de tabel volgens artikel 10.7.1, en vervolgens de gepaste opschorting of verkorting van de Uitsluitingsperiode toe te passen. De resterende Uitsluitingsperiode, na toepassing van eventuele opschorting of verkorting op basis van artikels 10.5.3 en 10.5.4, moet minstens een vierde van de anderszins toepasselijke Uitsluitingsperiode bedragen.

10.7.3 Derde Dopingovertreding

Een derde dopingovertreding heeft altijd levenslange Uitsluiting tot gevolg, behalve wanneer de derde overtreding de voorwaarden voor opheffing of vermindering van de Uitsluitingsperiode conform artikel 10.4 vervult of er sprake is van een overtreding van artikel 2.4 (Aangifteverzuimen en/of Gemiste Controles). In deze speciale gevallen bedraagt de Uitsluitingsperiode acht (8) jaar tot levenslang.

10.7.4 Bijkomende Regels voor Bepaalde Potentieel Meervoudige Overtredingen

- Om te worden bestraft op basis van Artikel 10.7, kan een dopingovertreding slechts als een tweede overtreding worden beschouwd, indien de Antidopingorganisatie kan aantonen dat de Sporter of andere Persoon de tweede dopingovertreding beging nadat de Sporter of andere Persoon op de hoogte was gebracht conform artikel 7 (Resultatenbeheer), of nadat de Antidopingorganisatie redelijke Inspanningen had gedaan om hem of haar op de hoogte te brengen van de eerste dopingovertreding; indien de Antidopingorganisatie dit niet kan bewijzen, worden de overtredingen samen als één enkele eerste overtreding beschouwd en zal de opgelegde sanctie gebaseerd zijn op de overtreding waarop de strengere sanctie staat; het voorkomen van meervoudige overtredingen kan echter als een verzwarende omstandigheid worden beschouwd (artikel 10.6).
- Indien een Antidopingorganisatie, na de uitspraak in een eerste dopingovertreding, feiten ontdekt met betrekking tot een dopingovertreding door de Sporter of andere Persoon die zich hebben voorgedaan vóór de kennisgeving met betrekking tot de eerste overtreding, legt de Antidopingorganisatie een bijkomende sanctie op, op basis van de sanctie die had kunnen worden opgelegd indien tegelijkertijd uitspraak was gedaan over beide overtredingen. Zoals voorzien in artikel 10.8 zullen de resultaten van alle Wedstrijden sinds de eerdere dopingovertreding worden Gediskwalificeerd. Om te vermijden dat er verzwarende omstandigheden (artikel 10.6) worden gevonden op grond van de vroeger gepleegde maar later ontdekte overtreding, moet de Sporter of andere Persoon vrijwillig en tijdig de eerdere dopingovertreding bekennen na de kennisgeving van de overtreding waarvan hij of zij eerst wordt beschuldigd. Dezelfde regel geldt ook wanneer de Antidopingorganisatie feiten ontdekt met betrekking tot nog een vroegere overtreding na

de uitspraak in een tweede dopingovertreding.

[Opmerking bij artikel 10.7.4: Veronderstel dat een Sporter op 1 januari 2008 een dopingovertreding begaat, die de Antidopingorganisatie pas op 1 december 2008 ontdekt. Intussen begaat de Sporter nog een dopingovertreding op 1 maart 2008 en de Sporter wordt hiervan in kennis gesteld door de Antidopingorganisatie op 30 maart 2008. Op 30 juni 2008 besluit een tuchtcommissie dat de Sporter op 1 maart 2008 een dopingovertreding beging. Op basis van de later ontdekte overtreding van 1 januari 2008 zullen verzwarende omstandigheden kunnen worden ingeroepen, omdat de Sporter niet vrijwillig en tijdig de overtreding bekende nadat hij de kennisgeving van de latere overtreding had ontvangen op 30 maart 2008.]

10.7.5 Meervoudig Dopingovertredingen Binnen een Periode van Acht Jaar

Voor de toepassing van artikel 10.7 moeten alle dopingovertredingen plaatsvinden binnen dezelfde periode van acht jaar om als meervoudige overtredingen beschouwd te worden.

10.8 Diskwalificatie van Resultaten in Wedstrijden Na een Monstername of Dopingovertreding

Naast de automatische Diskwalificatie van de resultaten in de Wedstrijd waarin het positieve Monster werd aangetroffen zoals bedoeld in artikel 9 (Automatische Diskwalificatie van Individuele Resultaten), worden alle andere Wedstrijdresultaten vanaf de datum waarop er een positief Monster werd aangetroffen (zowel Binnen als Buiten Wedstrijdverband) of waarop een andere dopingovertreding plaatsvond, tot en met de aanvang van een periode van Voorlopige Schorsing of Uitsluiting, Gediskwalificeerd, tenzij de rechtvaardigheid anders vereist, met alle Consequenties die hieraan zijn verbonden zoals het verlies van eventuele medailles, punten en prijzen.

10.8.1 Als voorwaarde voor het terugkrijgen van het recht op wedstrijddeelname na een vastgestelde dopingovertreding, moet de Sporter eerst al het conform dit artikel verbeurde prijzengeld terugbetalen.

10.8.2 Bestemming van Verbeurd Prijzengeld

Tenzij de regels van de Internationale Federatie bepalen dat verbeurd prijzengeld aan andere Sporters moet worden toegekend, moet het in de eerste plaats dienen om de invorderingskosten te vergoeden van de Antidopingorganisatie die de nodige stappen ondernam om het prijzengeld terug te vorderen, en vervolgens om de kosten te vergoeden van de Antidopingorganisatie die in dat geval instond voor het resultatenbeheer, waarna het eventuele restant wordt toegekend conform de regels van de Internationale Federatie.

[Opmerking bij artikel 10.8.2: Niets in de Code belet cleane Sporters of andere Personen die schade hebben ondervonden door het optreden van een Persoon die een dopingovertreding heeft begaan om eender welke anderszins geldende rechten te laten gelden om schadevergoeding van deze Persoon te eisen.]

10.9 Aanvang van de Uitsluitingsperiode

Behalve in de hierna vermelde gevallen gaat de Uitsluitingsperiode in op de dag waarop tijdens een hoorzitting een Uitsluiting wordt opgelegd of, indien afstand werd gedaan van een hoorzitting, op de datum waarop de Uitsluiting werd aanvaard of anderszins werd opgelegd. Elke periode van Voorlopige Schorsing (hetzij opgelegd, hetzij vrijwillig aanvaard) moet worden afgetrokken van de totale periode van Uitsluiting die wordt opgelegd.

10.9.1 Vertragingen die Niet te Wijten zijn aan de Sporter of andere Persoon

Indien de tuchtprocedure of andere aspecten van de Dopingcontrole aanzienlijke vertraging oplopen die niet aan de Sporter of andere Persoon te wijten is, kan het orgaan dat de sanctie oplegt de Uitsluitingsperiode op een vroegere datum laten ingaan en wel ten vroegste op de datum van de Monstername, of de laatste datum waarop een andere dopingovertreding plaatsvond.

10.9.2 Tijdige Bekentenis

Wanneer de Sporter of andere Persoon onmiddellijk (d.w.z. voor wat de Sporter betreft, in ieder geval vooraleer de Sporter opnieuw aan een wedstrijd deelneemt) de dopingovertreding bekent nadat de Antidopingorganisatie hem of haar met de dopingovertreding heeft geconfronteerd, kan de Uitsluitingsperiode ten vroegste aanvangen op de datum van de Monstername of de laatste datum waarop een andere dopingovertreding plaatsvond. In elk geval moet, wanneer dit artikel wordt toegepast, de Sporter of andere Persoon minstens de helft van de Uitsluitingsperiode uitzitten, beginnend vanaf de datum waarop de Sporter of andere Persoon de opgelegde sanctie heeft aanvaard, datum van de tuchtrechtelijke uitspraak van die sanctie of de datum waarop de sanctie anderszins wordt opgelegd.

[Opmerking bij artikel 10.9.2: Dit artikel geldt niet wanneer de Uitsluitingsperiode al werd verkort op basis van artikel 10.5.4 (Bekentenis van een Dopingovertreding bij Afwezigheid van Ander Bewijs).]

10.9.3 Wanneer een Voorlopige Schorsing wordt opgelegd en door de Sporter wordt opgevolgd, wordt deze periode van Voorlopige Schorsing afgetrokken van een eventuele Uitsluitingsperiode die uiteindelijk aan de Sporter wordt opgelegd.

10.9.4 Indien een Sporter vrijwillig en schriftelijk een Voorlopige Schorsing aanvaardt van een Antidopingorganisatie die instaat voor het resultatenbeheer, en vervolgens afziet van wedstrijddeelname, wordt die periode van vrijwillige Voorlopige Schorsing afgetrokken van een eventuele Uitsluitingsperiode die uiteindelijk aan de Sporter wordt opgelegd. Een kopie van de vrijwillige aanvaarding van een Voorlopige Schorsing door de Sporter dient onmiddellijk te worden bezorgd aan alle partijen die recht hebben op kennisgeving van een potentiële dopingovertreding conform artikel 14.1.

10.9.5 De periode vóór de datum van inwerkingtreding van een Voorlopige Schorsing of een vrijwillige Voorlopige Schorsing wordt nooit in mindering gebracht van een Uitsluitingsperiode, ongeacht of de Sporter ervoor heeft geopteerd om niet deel te nemen

aan Wedstrijden of door zijn team werd geschorst.

[Opmerking bij artikel 10.9.4: De vrijwillige aanvaarding van een Voorlopige Schorsing door een Sporter vormt geen bekentenis van de Sporter en mag op geen enkele manier worden aangewend voor belastende gevolgtrekkingen tegen de Sporter.]

[Opmerking bij artikel 10.9: De tekst van artikel 10.9 werd aangepast om duidelijk te maken dat een vertraging die niet aan de Sporter te wijten is, een tijdige bekentenis door de Sporter en een Voorlopige Schorsing de enige redenen kunnen zijn om de Uitsluitingsperiode te laten ingaan vóór de datum van de tuchtrechtelijke uitspraak. Deze wijziging zet uiteenlopende interpretaties en toepassingen van de vorige tekst recht.]

10.10 Status Tijdens Uitsluiting

10.10.1 Verbod op Deelname Tijdens de Uitsluiting

Geen enkele Sporter of andere Persoon die Uitsluitend werd verklaard, mag tijdens de periode van Uitsluiting in eender welke hoedanigheid deelnemen aan een Wedstrijd of activiteit (behalve erkende antidopingcursussen of rehabilitatieprogramma's) die wordt erkend of georganiseerd door een Ondertekenaar, een lidorganisatie van een Ondertekenaar, of een club of andere lidorganisatie van een lidorganisatie van een Ondertekenaar, of aan Wedstrijden die worden erkend of georganiseerd door eender welke professionele liga of internationale of nationale organisatie van Evenementen.

Een Sporter of andere Persoon aan wie een Uitsluitingsperiode van meer dan vier (4) jaar is opgelegd, mag na vier (4) jaar van de Uitsluitingsperiode te hebben uitgezeten, deelnemen aan lokale sportevenementen in een andere sport dan die waarin de Sporter of andere Persoon de dopingovertreding heeft begaan, maar alleen als het lokale sportevenement niet op een dusdanig niveau is dat het die Sporter of andere Persoon anders rechtstreeks of onrechtstreeks zou kunnen kwalificeren voor deelname aan (of het verzamelen van punten voor) een nationaal kampioenschap of een Internationaal Evenement.

Een Sporter of andere Persoon die een Uitsluitingsperiode uitzit, blijft onderworpen aan Dopingcontrole.

[Opmerking bij artikel 10.10.1: Voorbeeld: een uitgesloten Sporter mag niet deelnemen aan een trainingsstage, exhibitie of training die wordt georganiseerd door zijn of haar Nationale Federatie of door een club die lid is van die Nationale Federatie. Een uitgesloten Sporter die deelneemt aan een niet-Ondertekenende professionele liga (bv. de National Hockey League, de National Basketball Association, enz.), Evenementen die georganiseerd worden door een niet-Ondertekenende organisatie van Internationale Evenementen of een niet-Ondertekenende organisatie van nationale evenementen, is daardoor automatisch onderworpen aan de consequenties die in artikel 10.10.2 worden vermeld. Sancties in de ene sport worden ook erkend door andere sporten (zie artikel 15.4 Wederzijdse Erkenning).]

10.10.2 Overtreding van het Verbod op Deelname Tijdens de Uitsluiting

Wanneer een Sporter of andere Persoon die Uitgesloten is verklaard, het verbod op deelname tijdens de Uitsluiting, zoals voorzien in artikel 10.10.1, overtreedt, worden de resultaten van die deelname Gediskwalificeerd en begint de oorspronkelijk opgelegde Uitsluitingsperiode opnieuw te lopen vanaf de datum van de overtreding. De nieuwe Uitsluitingsperiode kan verkort worden conform artikel 10.5.2 indien de Sporter of andere Persoon aantoont dat hem of haar Geen Significante Schuld of Nalatigheid treft voor de overtreding van het verbod op deelname. De Antidopingorganisatie wier resultatenbeheer tot de oplegging van de oorspronkelijke Uitsluitingsperiode heeft geleid, dient te bepalen of de Sporter of andere Persoon het verbod op deelname heeft overtreden, en of een vermindering conform artikel 10.5.2 aangewezen is.

[Opmerking bij artikel 10.10.2: Indien de Sporter of andere Persoon er wordt van beschuldigd het verbod op deelname te hebben overtreden tijdens een Uitsluitingsperiode, moet de Antidopingorganisatie die instond voor het resultatenbeheer m.b.t. de dopingovertreding die tijdens de Uitsluitingsperiode plaatsvond, bepalen of de Sporter of andere Persoon het verbod heeft overtreden en, zo ja, of de Sporter of andere Persoon heeft aangetoond dat er grond is voor een verkorting van de herbegonnen Uitsluitingsperiode conform artikel 10.5.2. Tegen beslissingen van de Antidopingorganisaties conform dit artikel kan beroep worden aangetekend in overeenstemming met artikel 13.2.

Wanneer Begeleidend Personeel van een Sporter of een andere Persoon substantiële hulp biedt aan een Sporter bij de overtreding van het verbod op deelname tijdens de Uitsluiting, kan een Antidopingorganisatie die bevoegd is voor dergelijk Begeleidend Personeel van een Sporter of een ander Persoon volgens haar eigen tuchtregels gepaste sancties opleggen voor dergelijke hulp.]

10.10.3 Inhouding van Financiële Steun tijdens de Uitsluiting

Bij elke dopingovertreding waarvoor geen verkorte sanctie wegens Specifieke Stoffen geldt zoals bedoeld in artikel 10.4, wordt bovendien de sportgerelateerde financiële steun of andere sportgerelateerde voordelen die een dergelijke Persoon zou ontvangen, geheel of gedeeltelijk ingehouden door de Ondertekenaars, de lidorganisaties van de Ondertekenaars en de overheden.

10.11 Rehabilitatiecontrole

Als voorwaarde voor het terugkrijgen van het recht op wedstrijddeelname na een bepaalde Uitsluitingsperiode moet een Sporter tijdens eender welke periode van Voorlopige Schorsing of Uitsluiting beschikbaar blijven voor Dopingcontroles Buiten Wedstrijdverband door eender welke Antidopingorganisatie met Controlebevoegdheid en moet hij of zij, wanneer daarnaar wordt gevraagd, actuele en nauwkeurige verblijfsgegevens verstrekken. Indien een Sporter aan wie een periode van Uitsluiting is opgelegd, zich terugtrekt uit de sport en wordt verwijderd uit de doelgroepen voor Dopingcontrole Buiten Wedstrijdverband maar later toch weer aan de sport wil gaan deelnemen, kan de Sporter pas weer deelnamegerechtigd worden wanneer hij of zij de

relevante Antidopingorganisaties daarvan op de hoogte heeft gebracht en zich beschikbaar heeft gesteld voor Dopingcontroles Buiten Wedstrijdverband gedurende een periode die gelijk is aan de nog resterende periode van Uitsluiting op het moment dat de Sporter zich terugtrok.

10.12 Oplegging van Financiële Sancties

Antidopingorganisaties kunnen in hun eigen regels financiële sancties voor dopingovertredingen voorzien. Een financiële sanctie kan echter geen reden zijn om een Uitsluitingsperiode te verkorten of een andere sanctie te beperken die anders van toepassing zou zijn op grond van de Code.

[Opmerking bij artikel 10.12: Indien een tuchtcommissie bijvoorbeeld in een zaak zou oordelen dat de combinatie van een sanctie op basis van de Code en een financiële sanctie op basis van de regels van een Antidopingorganisatie een te strenge straf zou vormen, kan de financiële sanctie van de Antidopingorganisatie wegvallen, niet de andere sancties op basis van de Code (bv. Uitsluiting en Diskwalificatie van de resultaten).]

ARTIKEL 11: CONSEQUENTIES VOOR TEAMS

11.1 Controles van Teamsporten

Wanneer meer dan een teamlid in een Teamsport in kennis is gesteld van een dopingovertreding zoals bedoeld in artikel 7 in verband met een Evenement, dient het bestuursorgaan van het Evenement de gepaste Doelgerichte Controles uit te voeren onder het team tijdens de Periode van het Evenement.

11.2 Consequenties voor Teamsporten

Indien bij twee of meer teamleden in een Teamsport wordt vastgesteld dat zij een dopingovertreding hebben begaan tijdens de Periode van een Evenement, dient het bestuursorgaan van het Evenement het team een gepaste sanctie op te leggen (bv. puntenverlies, Diskwalificatie uit een Wedstrijd of Evenement, of een andere sanctie), bovenop de Consequenties die worden opgelegd aan de individuele Sporters die de dopingovertreding begingen.

11.3 Bestuursorgaan van het Evenement Kan Strengere Consequenties voor Teamsporten Opleggen

Het bestuursorgaan van een Evenement mag zelf regels voor het Evenement opstellen die strengere Consequenties voor Teamsporten opleggen dan die van artikel 11.2 voor toepassing op het Evenement.

[Opmerking bij artikel 11.3: Het Internationaal Olympisch Comité zou bijvoorbeeld regels kunnen opstellen waarbij een team kan worden Gediskwalificeerd uit de Olympische Spelen op basis van een kleiner aantal dopingovertredingen tijdens de periode van de Olympische Spelen.]

ARTIKEL 12: SANCTIES TEGEN SPORTORGANEN

Niets in de Code belet eender welke Ondertekenaar of overheid die de Code aanvaardt, om zijn eigen regels toe te passen voor de oplegging van sancties aan een ander sportorgaan waarvoor de Ondertekenaar of de overheid bevoegd is.

ARTIKEL 13: BEROEP

13.1 Uitspraken Waartegen Beroep kan worden Aangetekend

Tegen beslissingen die werden genomen op basis van de Code of regels die werden opgesteld in overeenstemming met de Code, kan beroep worden aangetekend zoals hieronder wordt uiteengezet in artikels 13.2 tot 13.4 of zoals anders bepaald in de Code. Dergelijke beslissingen blijven geldig zolang de beroepsprocedure loopt, tenzij het beroepsorgaan daar anders over beslist. Voordat een beroepsprocedure wordt gestart, moeten alle mogelijkheden van herbeoordeling van een uitspraak die voorzien zijn in de regels van de Antidopingorganisatie worden uitgeput, op voorwaarde dat een dergelijke herbeoordeling gebeurt in overeenstemming met de principes die verder worden uiteengezet in artikel 13.2.2. (behalve de gevallen voorzien in artikel 13.1.1).

[Opmerking bij artikel 12: Dit artikel maakt duidelijk dat de Code eventuele bestaande disciplinaire rechten tussen organisaties op geen enkele wijze beperkt.]

13.1.1 WADA Niet Verplicht om Interne Verhaalmogelijkheden Uit te Putten

Wanneer het WADA op grond van artikel 13 het recht heeft om in beroep te gaan en er geen enkele andere partij beroep heeft aangetekend tegen een eindbeslissing in het kader van een procedure van een Antidopingorganisatie, kan het WADA tegen een dergelijke beslissing rechtstreeks bij het CAS beroep aantekenen zonder eerst alle verhaalmogelijkheden in de procedure van de Antidopingorganisatie uit te putten.

13.2 Beroep tegen Beslissingen met Betrekking tot Dopingovertredingen, Consequenties en Voorlopige Schorsingen

Tegen een besluit dat een dopingovertreding heeft plaatsgevonden, een besluit tot het opleggen van Consequenties voor een dopingovertreding, of een besluit dat er geen antidopingregels zijn overtreden; een besluit dat een procedure voor een dopingovertreding niet kan doorgaan om procedurele redenen (inclusief bv. verjaring); een besluit conform artikel 10.10.2 (Overtreding van het Verbod op Deelname tijdens Uitsluiting); een besluit dat een Antidopingorganisatie onbevoegd is om uitspraak te doen over een vermeende dopingovertreding of de Consequenties daarvan; een besluit van een Antidopingorganisatie om een Belastend Analyseresultaat of een Atypisch Resultaat niet als een dopingovertreding te beschouwen, of een besluit om niet verder in te gaan op een dopingovertreding na een onderzoek conform artikel 7.4; en een besluit om een Voorlopige Schorsing op te leggen als gevolg van een Voorwaardelijke Hoorzitting of in strijd met artikel 7.5, kan alleen beroep worden aangetekend op de wijze die is bepaald in dit artikel 13.2.

[Opmerking bij artikel 13.1.1: Wanneer er vóór de eindfase (bv. in een eerste hoorzitting) van een procedure van een Antidopingorganisatie een uitspraak is gedaan en geen enkele partij ervoor opteert om hiertegen beroep aan te tekenen bij het hogere niveau binnen de Antidopingorganisatie (bv. de Bestuursraad), kan het WADA de overige stappen van de interne procedure van de Antidopingorganisatie overslaan en rechtstreeks bij het CAS beroep aantekenen.]

13.2.1 Beroep met Betrekking tot Sporters van Internationaal Niveau

In zaken die verband houden met deelname aan een Internationaal Evenement of in zaken waarbij Sporters van Internationaal Niveau zijn betrokken, mag tegen de beslissing uitsluitend beroep worden aangetekend bij het CAS volgens de voorwaarden die van toepassing zijn op dit hof.

13.2.2 Beroep met Betrekking tot Sporters van Nationaal Niveau

In zaken waarbij Sporters van nationaal niveau zijn betrokken, zoals die worden gedefinieerd door elke Nationale Antidopingorganisatie, die niet het recht hebben om beroep aan te tekenen op basis van artikel 13.2.1, mag tegen de beslissing beroep worden aangetekend bij een onafhankelijk en onpartijdig orgaan in overeenstemming met de regels die zijn bepaald door de Nationale Antidopingorganisatie. De regels voor dergelijke beroepsprocedures moeten de volgende principes eerbiedigen:

- een tijdige hoorzitting;
- een eerlijke, onpartijdige en onafhankelijke tuchtcommissie;
- het recht om te worden vertegenwoordigd door een raadsman op eigen kosten van de Persoon; en
- een tijdige, schriftelijke en gemotiveerde uitspraak.

[Opmerking bij artikel 13.2.1: De uitspraken van het CAS zijn onherroepelijk en bindend, met uitzondering van herzieningen die worden vereist door de wet die van toepassing is op het nietig verklaren of opleggen van arbitrale uitspraken.]

[Opmerking bij artikel 13.2.2: Een Antidopingorganisatie kan ervoor opteren dit artikel zo te interpreteren dat haar Sporters van nationaal niveau het recht hebben rechtstreeks beroep aan te tekenen bij het CAS.]

13.2.3 Personen die het Recht hebben Beroep aan te tekenen

In zaken zoals bedoeld in artikel 13.2.1 hebben de volgende partijen het recht om beroep aan te tekenen bij het CAS: (a) de Sporter of andere Persoon die het voorwerp is van de uitspraak waartegen beroep wordt aangetekend; (b) de andere partij in de zaak waarin de uitspraak is gedaan; (c) de betrokken Internationale Federatie; (d) de Nationale Antidopingorganisatie van het land waar de Persoon zijn of haar verblijfplaats heeft of van de landen waarvan de Persoon de nationaliteit of een licentie bezit; (e) het Internationaal Olympisch Comité of het Internationaal Paralympisch Comité, al naargelang, wanneer de uitspraak van invloed kan zijn op de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen, met inbegrip van uitspraken die van invloed zijn op deelname aan de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen; en (f) het WADA.

In zaken zoals bedoeld in artikel 13.2.2 bepalen de regels van de Nationale Antidopingorganisatie welke partijen het recht hebben in beroep te gaan bij het beroepsorgaan op nationaal niveau, met dien verstande dat daartoe minstens behoren: (a) de Sporter of andere Persoon die het voorwerp is van de uitspraak waartegen beroep wordt aangetekend; (b) de andere partij in de zaak waarin de uitspraak is gedaan; (c) de betrokken Internationale Federatie; (d) de Nationale Antidopingorganisatie van het land waar de Persoon zijn of haar verblijfplaats heeft; en (e) het WADA. In zaken zoals bedoeld in artikel 13.2.2 hebben het WADA en de Internationale Federatie eveneens het recht om beroep aan te tekenen bij het CAS tegen de uitspraak van het beroepsorgaan op nationaal niveau. Elke partij die beroep aantekent, heeft recht op assistentie van het CAS om alle relevante informatie te ontvangen van de Antidopingorganisatie tegen wier uitspraak beroep wordt aangetekend. Deze informatie wordt ter beschikking gesteld indien het CAS dit gelast.

De uiterste datum waarbinnen het WADA beroep kan aantekenen of kan tussenkomen, is gelijk aan de laatste van de volgende twee data:

(a) Eenentwintig (21) dagen na de laatste dag waarop eender welke andere partij beroep kon hebben aangetekend, of

(b) Eenentwintig (21) dagen na ontvangst door het WADA van het volledige dossier met betrekking tot de uitspraak.

Ongeacht alle andere bepalingen van deze Code is de enige Persoon die beroep kan aantekenen tegen een Voorlopige Schorsing de Sporter of andere Persoon aan wie de Voorlopige Schorsing wordt opgelegd.

13.3 Verzuim van een Antidopingorganisatie om Tijdig Uitspraak te Doen

Wanneer een Antidopingorganisatie in een specifieke zaak niet binnen een redelijke termijn die door het WADA wordt bepaald, beslist of er een dopingovertreding is begaan, kan het WADA ervoor opteren om rechtsreeks beroep aan te tekenen bij het CAS, alsof de Antidopingorganisatie had beslist dat er geen dopingovertreding was begaan. Indien de tuchtcommissie van het CAS beslist dat er een dopingovertreding is begaan en dat het WADA terecht opteerde om rechtstreeks in beroep te gaan bij het CAS, worden de kosten en advocatenhonoraria van het WADA als gevolg van deze beroepsprocedure aan het

WADA terugbetaald door de Antidopingorganisatie.

[Opmerking bij artikel 13.3: Vanwege de verschillende omstandigheden van elk onderzoek naar een dopingovertreding en het resultatenbeheerproces, is het niet mogelijk een vast tijdsbestek vast te leggen waarbinnen de Antidopingorganisatie uitspraak moet doen vooraleer het WADA mag tussenkomen door rechtstreeks bij het CAS in beroep te gaan. Vooraleer tot een dergelijke actie over te gaan, zal het WADA echter overleg plegen met de Antidopingorganisatie en haar de gelegenheid geven te verklaren waarom ze nog geen uitspraak heeft gedaan. Niets in dit artikel belet een Internationale Federatie om ook regels te voorzien waardoor zij bevoegd wordt voor zaken waarin het resultatenbeheer door één van haar Nationale Federaties een onaanvaardbare vertraging heeft opgelopen.]

13.4 Beroep tegen het Verlenen of Weigeren van Dispensatie voor Therapeutisch Gebruik

Tegen beslissingen van het WADA om de toekenning of weigering van een dispensatie voor therapeutisch gebruik te herroepen, kan uitsluitend bij het CAS beroep worden aangetekend door de Sporter of door de Antidopingorganisatie wier beslissing werd herroepen. Tegen beslissingen van andere Antidopingorganisaties dan het WADA die dispensaties voor therapeutisch gebruik weigeren, die niet worden herroepen door het WADA, kan door Sporters van Internationaal Niveau beroep worden aangetekend bij het CAS en door andere Sporters bij het beroepsorgaan op nationaal niveau dat is bepaald in artikel 13.2.2. Als het beroepsorgaan op nationaal niveau de beslissing om dispensatie voor therapeutisch gebruik te weigeren herroept, kan het WADA tegen die beslissing in beroep gaan bij het CAS.

Wanneer een Antidopingorganisatie nalaat om binnen een redelijke termijn te beslissen over een naar behoren ingediende aanvraag voor dispensatie voor therapeutisch gebruik, kan het uitblijven van een beslissing van de Antidopingorganisatie worden beschouwd als een weigering in het kader van de beroepsmogelijkheden die worden voorzien in dit artikel.

13.5 Beroep tegen Uitspraken in het kader van Deel Drie en Deel Vier van de Code

Tegen een rapport van het WADA aangaande een geval van niet-naleving op grond van artikel 23.4.5 of tegen eender welke Consequenties die worden opgelegd conform Deel Drie (Rollen en Verantwoordelijkheden) van de Code, kan de entiteit waarop het WADA-rapport betrekking heeft of waaraan Consequenties worden opgelegd conform Deel Drie van de Code, uitsluitend bij het CAS beroep aantekenen in overeenstemming met de bepalingen die van toepassing zijn op dit hof.

13.6 Beroep tegen Besluiten tot Schorsing of Intrekking van Laboratoriumaccreditatie

Tegen beslissingen van het WADA om de WADA-accreditatie van een laboratorium te schorsen of in te trekken, kan uitsluitend door het betreffende laboratorium beroep worden aangetekend. Dit kan alleen bij het CAS.

ARTIKEL 14: VERTROUWELIJKHEID EN RAPPORTAGE

De principes inzake coördinatie van dopingresultaten, openbare transparantie, verantwoordelijkheid en respect voor de privacybelangen van individuen die ervan worden verdacht de antidopingregels te hebben overtreden zijn:

14.1 Informatie Betreffende Belastende Analyseresultaten, Atypische Resultaten en Andere Potentiële Dopingovertredingen

14.1.1 Kennisgeving aan Sporters en andere Personen

Een Sporter wiens Monster een Belastend Analyseresultaat heeft opgeleverd na de eerste beoordeling conform artikel 7.1 of 7.3, of een Sporter of andere Persoon, van wie beweerd wordt dat hij of zij een dopingovertreding heeft begaan na de eerste beoordeling conform artikel 7.4, moet daarvan in kennis worden gesteld door de Antidopingorganisatie die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer zoals voorzien in artikel 7 (Resultatenbeheer).

[Opmerking bij artikel 13: De bedoeling van de Code is dopingzaken op te lossen door eerlijke en transparante interne procedures met een definitieve beroepsmogelijkheid. Dopinggerelateerde uitspraken van Antidopingorganisaties worden transparant gemaakt in artikel 14. Bepaalde Personen en organisaties, waaronder het WADA, hebben de mogelijkheid tegen dergelijke besluiten in beroep te gaan. Merk op dat de definitie van belanghebbende Personen en organisaties die krachtens artikel 13 het recht hebben om beroep aan te tekenen, geen betrekking heeft op Sporters of hun federaties, die er voordeel bij zouden kunnen hebben indien een andere wedstrijddeelnemer wordt gediskwalificeerd.]

14.1.2 Kennisgeving aan Nationale Antidopingorganisaties, Internationale Federaties en het WADA

Dezelfde Antidopingorganisatie dient ook de Nationale Antidopingorganisatie van de Sporter, de Internationale Federatie en het WADA op de hoogte te brengen, en dit uiterlijk na afloop van de procedure die in artikel 7.1 tot 7.4 wordt beschreven.

14.1.3 Inhoud van de Kennisgeving

De kennisgeving moet de volgende gegevens bevatten: de naam van de Sporter, het land, de sport en de discipline binnen de sport, het competitieniveau van de Sporter, of de

Dopingcontrole werd uitgevoerd Binnen Wedstrijdverband of Buiten Wedstrijdverband, de datum van de Monstername en het analyseresultaat dat door het laboratorium werd meegedeeld.

14.1.4 Statusverslagen

Dezelfde Personen en Antidopingorganisaties moeten regelmatig op de hoogte worden gehouden van de status en de bevindingen van eender welke beoordeling of de stappen die werden ondernomen in uitvoering van artikel 7 (Resultatenbeheer), 8 (Recht op een Eerlijke Hoorzitting) of 13 (Beroep), en er moet hen onverwijld een schriftelijke en gemotiveerde verklaring of beslissing worden meegedeeld waarin de reden voor de beslissing in de zaak wordt toegelicht.

14.1.5 Vertrouwelijkheid

De ontvangende organisaties mogen deze informatie niet bekendmaken aan andere Personen dan degenen die de informatie nodig hebben (waaronder het aangewezen personeel van het toepasselijke Nationaal Olympisch Comité, Nationale Federatie, en team bij Teamsporten), tot de Antidopingorganisatie die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer de zaak publiekelijk bekend heeft gemaakt of niet publiekelijk bekend heeft gemaakt, volgens de voorschriften in artikel 14.2.

[Opmerking bij artikel 14.1.5: Iedere Antidopingorganisatie dient in haar eigen antidopingregels procedures te voorzien voor de bescherming van vertrouwelijke informatie en voor onderzoek naar en bestraffing van ongeoorloofde verspreiding van vertrouwelijke informatie door eender welk personeelslid of vertegenwoordiger van de Antidopingorganisatie.]

14.2 Publiekelijke Bekendmaking

14.2.1 Een Antidopingorganisatie die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer mag de identiteit van eender welke Sporter of andere Persoon waarvan de Antidopingorganisatie beweert dat hij of zij een dopingovertreding heeft begaan, niet publiekelijk bekendmaken vooraleer zij de Sporter of andere Persoon conform artikel 7.2, 7.3 of 7.4, en de toepasselijke Antidopingorganisaties conform artikel 14.1.2 op de hoogte heeft gesteld.

14.2.2 Maximaal twintig (20) dagen nadat in overeenstemming met artikel 8 in een hoorzitting is komen vast te staan dat er een dopingovertreding heeft plaatsgevonden, of als de betrokkene van een dergelijke hoorzitting afstand heeft gedaan, of als tegen de beschuldiging van een dopingovertreding niet tijdig beroep is aangetekend, moet de Antidopingorganisatie die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer de beschikking van de dopingzaak publiekelijk bekendmaken, met vermelding van de sport, de overtreden antidopingregel, de naam van de Sporter of andere Persoon die de overtreding beging, de gebruikte Verboden Stof of Verboden Methode en de opgelegde Consequenties. Dezelfde Antidopingorganisatie moet ook binnen de twintig (20) dagen publiekelijk verslag uitbrengen over uitspraken in beroep met betrekking tot dopingovertredingen. De Antidopingorganisatie moet binnen de bekendmakingstermijn ook alle hoorzittings- en

beroepsbeslissingen aan het WADA meedelen.

14.2.3 In alle gevallen waarin het vaststaat, na een hoorzitting of beroep, dat de Sporter of andere Persoon de dopingovertreding niet heeft begaan, mag de beslissing enkel publiekelijk worden bekendgemaakt met de toestemming van de Sporter of andere Persoon die het voorwerp van de beslissing uitmaakt. De Antidopingorganisatie die verantwoordelijk is voor het resultatenbeheer moet redelijke inspanningen doen om die toestemming te verkrijgen en, indien de toestemming wordt verkregen, de beslissing publiekelijk bekendmaken in haar totaliteit of in een vorm die zodanig is opgesteld dat de Sporter of andere Persoon ermee akkoord kan gaan.

14.2.4 Voor de toepassing van artikel 14.2 moet de vereiste informatie minstens op de website van de Antidopingorganisatie worden geplaatst en dit gedurende minstens één (1) jaar.

14.2.5 Geen enkele Antidopingorganisatie of door het WADA geaccrediteerd laboratorium, of geen enkele official daarvan, mag in het openbaar verklaringen afleggen over de specifieke feiten van een hangende zaak (in tegenstelling tot algemene informatie over de procedure en wetenschappelijke aangelegenheden), tenzij als reactie op publieke verklaringen die aan de Sporter, een andere Persoon of zijn of haar vertegenwoordigers worden toegeschreven.

14.3 Verblijfgegevens van de Sporter

Zoals ook voorzien in de Internationale Norm voor Dopingcontroles, moeten Sporters die door hun Internationale Federatie of Nationale Antidopingorganisatie werden aangeduid voor opname in een Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole, accurate, actuele verblijfsgegevens verstrekken. De Internationale Federaties en de Nationale Antidopingorganisaties moeten de identificatie van de Sporters en het verzamelen van hun actuele verblijfsgegevens coördineren en deze voorleggen aan het WADA. Deze informatie is ter beschikking, via ADAMS indien redelijkerwijze mogelijk, van andere Antidopingorganisaties die bevoegd zijn om de Sporter te controleren zoals voorzien in artikel 15. Deze informatie wordt te allen tijde strikt vertrouwelijk behandeld en mag alleen worden gebruikt voor het plannen, coördineren en uitvoeren van Dopingcontroles en moet worden vernietigd als zij niet langer relevant is voor deze doeleinden.

14.4 Statistische Rapportage

Antidopingorganisaties moeten minstens eenmaal per jaar een algemeen statistisch verslag openbaar publiceren over hun activiteiten op het vlak van Dopingcontrole. Zij moeten een exemplaar daarvan ter beschikking stellen van het WADA. Antidopingorganisaties mogen ook verslagen publiceren waarin de naam van iedere gecontroleerde Sporter en de datum van iedere Dopingcontrole voorkomen.

14.5 Coördinatiecentrum voor Informatie m.b.t. Dopingcontrole

Het WADA zal optreden als centraal coördinatiecentrum voor het beheer van gegevens en

resultaten van Dopingcontroles voor Sporters van Internationaal Niveau en Sporters van nationaal niveau die deel uitmaken van de Geregistreeerde Doelgroep voor Dopingcontrole van hun Nationale Antidopingorganisatie. Om het coördineren van de planning van de dopingcontroles te vergemakkelijken en onnodige dubbele Dopingcontroles door de verschillende Antidopingorganisaties te voorkomen, moet elke Antidopingorganisatie aan het WADA-coördinatiecentrum alle Dopingcontroles Binnen en Buiten Wedstrijdverband voor deze Sporters rapporteren, en dit zo snel mogelijk nadat de dopingcontroles werden uitgevoerd. Deze informatie moet worden ter beschikking gesteld van de Sporter, de Nationale Federatie van de Sporter, het Nationaal Olympisch Comité of het Nationaal Paralympisch Comité, de Nationale Antidopingorganisatie, de Internationale Federatie en het Internationaal Olympisch Comité of het Internationaal Paralympisch Comité.

Om zijn rol van coördinatiecentrum voor gegevens van Dopingcontroles te kunnen uitvoeren, heeft het WADA ADAMS ontwikkeld, een beheersinstrument voor gegevensbanken dat beantwoordt aan de nieuwe beginselen van informationele privacy. Het WADA heeft ADAMS meer bepaald ontwikkeld om te beantwoorden aan de statuten en normen van informationele privacy die van toepassing zijn op het WADA en andere organisaties die ADAMS gebruiken. Persoonlijke informatie over een Sporter, Begeleidend Personeel van een Sporter of andere personen die bij antidopingactiviteiten betrokken zijn, worden strikt vertrouwelijk en in overeenstemming met de Internationale Norm voor de bescherming van de privacy beheerd door het WADA, dat wordt gecontroleerd door de Canadese privacy-autoriteiten. Het WADA moet minstens eenmaal per jaar statistische verslagen met een samenvatting van de ontvangen informatie publiceren, waarbij het te allen tijde ervoor zorgt dat de privacy van de Sporters ten volle wordt gerespecteerd, en stelt zich beschikbaar voor besprekingen met nationale en regionale autoriteiten inzake informationele privacy.

14.6 Informationele Privacy

Antidopingorganisaties kunnen bij het nakomen van door de Code opgelegde verplichtingen persoonlijke informatie m.b.t. Sporters en derden verzamelen, opslaan, verwerken of openbaar maken. Iedere Antidopingorganisatie moet ervoor zorgen dat zij bij het verwerken van dergelijke informatie de toepasselijke wetgeving inzake gegevensbescherming en –geheimhouding naleeft, evenals de Internationale Norm voor de bescherming van de privacy, die het WADA dient aan te nemen om te garanderen dat Sporters en niet-sporters volledig worden geïnformeerd over en, indien nodig, akkoord gaan met de verwerking van hun persoonlijke gegevens in verband met antidopingactiviteiten die plaatsvinden in het kader van de Code.

ARTIKEL 15: VERDUIDELIJKING VAN VERANTWOORDELIJKHEDEN IN DOPINGCONTROLE

15.1 Dopingcontrole tijdens een Evenement

Monstername voor Dopingcontrole vindt plaats en moet plaatsvinden op zowel

Internationale Evenementen als Nationale Evenementen. Behalve in de hieronder vermelde gevallen, zou er echter een enkele organisatie verantwoordelijk moeten zijn voor het organiseren en coördineren van Dopingcontroles in de Periode van het Evenement. Tijdens Internationale Evenementen moet het afnemen van Monsters voor Dopingcontrole georganiseerd en gecoördineerd worden door de internationale organisatie die het bestuursorgaan is van het Evenement (bv. het Internationaal Olympisch Comité voor de Olympische Spelen, de Internationale Federatie voor een Wereldkampioenschap en de Pan-American Sports Organisation voor de Pan American Games). Bij Nationale Evenementen moet het afnemen van Monsters voor Dopingcontrole worden georganiseerd en gecoördineerd door de aangestelde Nationale Antidopingorganisatie van dat land.

[Opmerking bij artikel 15: De strijd tegen doping kan slechts doeltreffend zijn als er veel Antidopingorganisaties zijn die krachtige programma's uitvoeren, zowel op internationaal als op nationaal niveau. In plaats van de verantwoordelijkheden van de ene groep te beperken ten gunste van de exclusieve bevoegdheid van de andere, pakt de Code potentiële problemen in verband met overlappende verantwoordelijkheden aan door ten eerste een veel grotere mate van algehele harmonisatie te creëren en ten tweede regels op te stellen voor hiërarchie en samenwerking op bepaalde gebieden.]

15.1.1 Een Antidopingorganisatie die niet verantwoordelijk is voor de organisatie en coördinatie van Dopingcontroles tijdens een Evenement maar toch bijkomende Dopingcontroles bij Sporters op een Evenement in de Periode van het Evenement wil uitvoeren, moet vooraf overleggen met het bestuursorgaan van het Evenement om toelating te krijgen voor de uitvoering en de coördinatie van eender welke Dopingcontrole. Wanneer de Antidopingorganisatie niet akkoord gaat met het antwoord van het bestuursorgaan van het Evenement, kan de Antidopingorganisatie aan het WADA de toelating vragen om bijkomende Dopingcontroles uit te voeren en te bepalen hoe dergelijke bijkomende Dopingcontroles moeten worden gecoördineerd. Het WADA mag enkel goedkeuring geven voor dergelijke bijkomende Dopingcontroles na het bestuursorgaan van het Evenement te hebben geconsulteerd en geïnformeerd.

[Opmerking bij artikel 15.1.1: Alvorens een Nationale Antidopingorganisatie goedkeuring te geven om Dopingcontroles te organiseren en uit te voeren op een Internationaal Evenement, moet het WADA overleggen met de internationale organisatie die het bestuursorgaan is van het Evenement. Alvorens een Internationale Federatie goedkeuring te geven om Dopingcontroles te organiseren en uit te voeren op een Nationaal Evenement, moet het WADA overleggen met de Nationale Antidopingorganisatie van het land waar het Evenement plaatsvindt. De Antidopingorganisatie die de "Dopingcontroles organiseert en coördineert" kan desgewenst overeenkomsten aangaan met andere organisaties waaraan ze de verantwoordelijkheid voor de Monsternamen of andere aspecten van het Dopingcontroleproces delegeert.]

15.2 Dopingcontrole Buiten Wedstrijdverband

Dopingcontroles Buiten Wedstrijdverband worden en moeten worden georganiseerd en gecoördineerd door internationale en nationale organisaties. Dopingcontroles Buiten Wedstrijdverband kunnen worden georganiseerd en gecoördineerd door: (a) het WADA; (b) het Internationaal Olympisch Comité of het Internationaal Paralympisch Comité in

verband met de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen; (c) de Internationale Federatie van de Sporter; of (d) eender welke andere Antidopingorganisatie die bevoegd is om de Sporter te onderwerpen aan Dopingcontrole zoals voorzien in artikel 5.1 (Planning van de Dopingcontroles). Dopingcontroles Buiten Wedstrijdverband moeten worden gecoördineerd via ADAMS, voor zover redelijkerwijze mogelijk, om de efficiëntie van de gezamenlijke Dopingcontroles te vergroten en om onnodige herhaling van Dopingcontroles bij individuele Sporters te vermijden.

[Opmerking bij artikel 15.2: Er kan een uitgebreidere bevoegdheid voor het uitvoeren van Dopingcontroles worden toegekend door middel van bilaterale of multilaterale overeenkomsten tussen Ondertekenaars en overheden.]

15.3 Resultatenbeheer, Hoorzittingen en Sancties

Met uitzondering van hetgeen hieronder in artikel 15.3.1 wordt bepaald, vallen resultatenbeheer en hoorzittingen onder de verantwoordelijkheid en de procedureregels van de Antidopingorganisatie die de Monstername heeft georganiseerd en gecoördineerd (of, als er geen sprake is van een Monstername, de organisatie die de overtreding heeft vastgesteld). Indien deze Antidopingorganisatie niet over de bevoegdheid beschikt om de resultaten te beheren, is de toepasselijke Internationale Federatie automatisch bevoegd voor het beheer van de resultaten. Ongeacht welke organisatie het beheer van de resultaten of de hoorzittingen organiseert, moeten de principes van artikel 7 en 8 worden gerespecteerd en moeten de regels worden gevolgd die zijn opgenomen in de Inleiding bij Deel 1 en die zonder wezenlijke veranderingen moeten worden overgenomen.

[Opmerking bij artikel 15.3: In sommige gevallen kunnen de procedureregels van de Antidopingorganisatie die de Monstername heeft georganiseerd en gecoördineerd, bepalen dat de resultaten zullen worden beheerd door een andere organisatie (bijvoorbeeld de Nationale Federatie van de Sporter). In dat geval is het de verantwoordelijkheid van de Antidopingorganisatie om te bevestigen dat de regels van de andere organisatie in overeenstemming zijn met de Code.

Er werd geopteerd voor de Internationale Federatie van de Sporter of andere Persoon als bevoegdheid in laatste instantie voor het resultatenbeheer om te voorkomen dat geen enkele Antidopingorganisatie de bevoegdheid voor de uitvoering van het resultatenbeheer zou hebben. Een Internationale Federatie kan uiteraard zelf in haar antidopingregels bepalen dat de Nationale Federatie van de Sporter of andere Persoon het resultatenmanagement moet uitvoeren.]

15.3.1 Het resultatenbeheer en het houden van hoorzittingen voor dopingovertredingen die blijken uit een Dopingcontrole van, of zijn ontdekt door, een Nationale Antidopingorganisatie en betrekking hebben op een Sporter die geen staatsburger, inwoner, licentiehouders of lid van een sportorganisatie van dat land is, moet plaatsvinden zoals voorzien in de regels van de toepasselijke Internationale Federatie. Het resultatenbeheer en het houden van hoorzittingen als gevolg van een Dopingcontrole door het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité of een Organisatie van een Belangrijk Evenement moet worden overgedragen aan de toepasselijke Internationale Federatie, voor zover het gaat om zwaardere sancties dan Diskwalificatie uit het Evenement of de resultaten van het Evenement.

[Opmerking bij artikel 15.3.1: Er bestaat geen absolute regel voor het resultatenbeheer en het houden van hoorzittingen in de gevallen waarin een Nationale Antidopingorganisatie een controle uitvoert op een buitenlandse Sporter van nationaal niveau over wie zij slechts gezag heeft op grond van diens aanwezigheid in het land van de Nationale Antidopingorganisatie. Volgens dit Artikel is het aan de Internationale Federatie om in overeenstemming met haar eigen regels te bepalen of de zaak bijvoorbeeld moet worden overgedragen aan de Nationale Antidopingorganisatie van de Sporter, verder behandeld moet worden door de Antidopingorganisatie die het Monster heeft afgenomen, of overgenomen moet worden door de Internationale Federatie.]

15.4 Wederzijds Erkenning

15.4.1 Onverminderd het recht op beroep zoals voorzien in artikel 13, moeten de Dopingcontroles, dispensaties voor therapeutisch gebruik en resultaten van hoorzittingen of andere definitieve uitspraken van een Ondertekenaar die in overeenstemming zijn met de Code en onder de bevoegdheid van de betreffende Ondertekenaar vallen, worden erkend en gerespecteerd door alle andere Ondertekenaars.

[Opmerking bij artikel 15.4.1: Er is in het verleden enige verwarring ontstaan rond de interpretatie van dit artikel met betrekking tot dispensaties voor therapeutisch gebruik. Tenzij anders bepaald in de regels van een Internationale Federatie of een overeenkomst met een Internationale Federatie, zijn Nationale Antidopingorganisaties niet “bevoegd” om dispensaties voor therapeutisch gebruik toe te kennen aan Sporters van Internationaal Niveau.]

15.4.2 De Ondertekenaars dienen dezelfde handelingen te erkennen van andere organen die de Code niet hebben geaccepteerd, indien de regels van die organen anderszins in overeenstemming zijn met de Code.

[Opmerking bij artikel 15.4.2: Wanneer de beslissing van een orgaan dat de Code niet heeft geaccepteerd in bepaalde opzichten overeenstemt met de Code en in andere opzichten niet, moeten de Ondertekenaars trachten om de beslissing toe te passen in overeenstemming met de principes van de Code. Wanneer een niet-Ondertekenaar bijvoorbeeld via een procedure die overeenstemt met de Code heeft aangetoond dat een Sporter een dopingovertreding heeft begaan op basis van de aanwezigheid van een Verboden Stof in zijn of haar lichaam, maar de opgelegde Uitsluitingsperiode korter is dan de in de Code voorziene periode, moeten alle Ondertekenaars de vaststelling van de dopingovertreding erkennen, en dient de Nationale Antidopingorganisatie van de Sporter een hoorzitting te organiseren conform artikel 8 om te bepalen of de langere Uitsluitingsperiode die in de Code is voorzien, moet worden opgelegd.]

ARTIKEL 16: DOPINGCONTROLE BIJ DIEREN DIE DEELNEMEN AAN SPORTWEDSTRIJDEN

16.1 In elke sport waarbij dieren deelnemen aan Wedstrijden, moet de Internationale Federatie voor die sport antidopingregels voor de dieren die deelnemen aan die sport opstellen en invoeren. De antidopingregels moeten een lijst van Verboden Stoffen, geschikte Dopingcontroleprocedures en een lijst van erkende laboratoria voor de analyse

van Monsters bevatten.

16.2 Wat betreft het vaststellen van dopingovertredingen, het resultatenbeheer, eerlijke hoorzittingen, Consequenties en beroep met betrekking tot dieren die deelnemen aan sport, moet de Internationale Federatie voor de betreffende sport regels opstellen en invoeren die in het algemeen in overeenstemming zijn met artikels 1, 2, 3, 9, 10, 11, 13 en 17 van de Code.

ARTIKEL 17: STATUUT VAN BEPERKINGEN

Er mag slechts een actie worden ingesteld tegen een Sporter of andere Persoon voor een dopingovertreding die in de Code is opgenomen op voorwaarde dat een dergelijke actie wordt ingesteld binnen de acht (8) jaar na de vermeende datum waarop de overtreding is gepleegd.

DEEL TWEE: SCHOLING EN ONDERZOEK

ARTIKEL 18: SCHOLING

18.1 Basisprincipe en Hoofddoel

Het basisprincipe van voorlichtings- en scholingsprogramma's voor dopingvrije sport is te vermijden dat de geest van de sport, zoals die wordt beschreven in de Inleiding bij de Code, wordt ondermijnd door doping. Het hoofddoel van deze programma's is preventie. De doelstelling moet zijn Sporters ervan te weerhouden om Verboden Stoffen en Verboden Methoden opzettelijk of onopzettelijk te Gebruiken.

Alle Ondertekenaars moeten binnen hun mogelijkheden en verantwoordelijkheidsgebied en in onderlinge samenwerking voorlichtings- en scholingsprogramma's voor dopingvrije sport plannen, uitvoeren, evalueren en superviseren.

18.2 Programma en Activiteiten

De programma's moeten de Sporters en andere Personen minstens over de volgende thema's actuele en accurate informatie verschaffen:

[Opmerking bij artikel 18.2: De voorlichtings- en scholingsprogramma's over dopingvrije sport mogen zich niet beperken tot Sporters van Nationaal of Internationaal niveau, maar moeten zich richten tot alle Personen, inclusief jongeren, die aan sport doen onder het gezag van eender welke Ondertekenaar, overheid of andere sportorganisatie die de Code aanvaardt (zie definitie van Sporter.) Deze programma's moeten zich ook richten tot het Begeleidend Personeel van Sporters.

Deze principes zijn in overeenstemming met de UNESCO-Convention inzake opleiding en vorming.]

- Stoffen en methoden die op de Verboden Lijst voorkomen
- Dopingovertredingen
- Gevolgen van doping, waaronder sancties, gevolgen voor de gezondheid en sociale gevolgen
- Dopingcontroleprocedures
- Rechten en verantwoordelijkheden van Sporters en Begeleidend Personeel van Sporters
- Dispensaties voor therapeutisch gebruik
- Omgaan met de risico's van voedingssupplementen
- Beschadiging van de geest van de sport door doping

De programma's moeten de geest van de sport bevorderen en aldus een klimaat creëren dat tot een dopingvrije sport leidt en een positieve en blijvende invloed heeft op de keuzes die Sporters en andere Personen maken.

Deze programma's moeten zich richten tot jonge mensen, rekening houdend met hun

ontwikkelingsstadium, in scholen en sportclubs, tot ouders, volwassen sporters, sportofficials, coaches, medisch personeel en de media. (De media dienen deze informatie ook mee te ondersteunen en te verspreiden.)

Het Begeleidend Personeel van Sporters moet Sporters opleiden en advies verlenen met betrekking tot het antidopingbeleid en -reglement dat op basis van de Code werd goedgekeurd.

Alle Ondertekenaars moeten de actieve deelname van Sporters en het Begeleidend Personeel van Sporters aan scholingsprogramma's voor een dopingvrije sport promoten en aanmoedigen.

18.3 Professionele Gedragscodes

Alle Ondertekenaars moeten onderling en met de overheden samenwerken om de relevante en bevoegde beroepsorganisaties en -instellingen aan te zetten om passende Gedragscodes, goede praktijken en ethische codes inzake doping in sportbeoefening op te stellen en te implementeren, en ook sancties te voorzien in overeenstemming met de Code.

18.4 Coördinatie en Samenwerking

Het WADA zal optreden als centraal coördinatiecentrum voor voorlichtings- en scholingsinstrumenten en/of -programma's die ontwikkeld zijn door het WADA of Antidopingorganisaties.

Alle Ondertekenaars en Sporters en andere Personen moeten onderling en met de overheden samenwerken om hun inspanningen op het vlak van voorlichting en scholing rond dopingbestrijding te coördineren, om zo ervaringen uit te wisselen en de doeltreffendheid van de programma's voor dopingpreventie in de sport te garanderen.

ARTIKEL 19: ONDERZOEK

19.1 Doel van Antidopingonderzoek

Antidopingonderzoek draagt bij tot de ontwikkeling en implementatie van efficiënte programma's in het kader van Dopingcontrole en tot de voorlichting en scholing in verband met dopingvrije sport.

Alle Ondertekenaars moeten in samenwerking met elkaar en met overheden dergelijk onderzoek aanmoedigen en bevorderen, en alle nodige maatregelen treffen om te verzekeren dat de resultaten van dergelijk onderzoek worden gebruikt ter bevordering van de doelen die met de principes van de Code overeenstemmen.

19.2 Soorten Onderzoek

Relevant antidopingonderzoek kan bijvoorbeeld bestaan uit sociologische, gedragskundige, juridische en ethische studies, naast medisch, analytisch en fysiologisch onderzoek. Er zijn studies nodig voor het creëren en evalueren van de doeltreffendheid van wetenschappelijk gefundeerde fysiologische en psychologische opleidingsprogramma's die in overeenstemming zijn met de principes van de Code en die de integriteit van de mens respecteren, evenals studies naar het Gebruik van nieuwe stoffen of methoden die voortspuiten uit wetenschappelijke ontwikkelingen.

19.3 Coördinatie van Onderzoek en Delen van Resultaten

De coördinatie van antidopingonderzoek via het WADA wordt aangemoedigd. Afhankelijk van de intellectuele eigendomsrechten zouden exemplaren van de resultaten van antidopingonderzoek aan het WADA moeten worden verstrekt, en indien dat aangewezen is, zouden deze resultaten ook aan relevante Ondertekenaars en Sporters en andere Personen moeten worden meegedeeld.

19.4 Onderzoekspraktijken

Bij het antidopingonderzoek moeten internationaal erkende ethische praktijken in acht worden genomen.

19.5 Onderzoek waarbij Verboden Stoffen en Verboden Methoden Worden Gebruikt

De toediening van Verboden Stoffen of Verboden Methoden aan Sporters voor onderzoeksdoeleinden moet worden vermeden.

19.6 Misbruik van Resultaten

Er moeten afdoende voorzorgsmaatregelen worden genomen om te voorkomen dat de resultaten van antidopingonderzoek worden misbruikt en toegepast voor doping.

DEEL DRIE: ROLLEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN

Alle Ondertekenaars moeten handelen in een geest van partnerschap en samenwerking om het succes van de strijd tegen doping in de sport en het respect voor de Code te verzekeren.

[Opmerking: De verantwoordelijkheden van de Ondertekenaars en Sporters of andere Personen komen aan bod in verschillende artikels van de Code, en de verantwoordelijkheden die in dit deel worden opgesomd, vormen een aanvulling op die verantwoordelijkheden.]

ARTIKEL 20: BIJKOMENDE ROLLEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN DE ONDERTEKENAARS

20.1 Rollen en Verantwoordelijkheden van het Internationaal Olympisch Comité

20.1.1 Voor de Olympische Spelen een antidopingbeleid en –reglement goedkeuren en toepassen die in overeenstemming zijn met de Code.

20.1.2 Als voorwaarde voor erkenning door het Internationaal Olympisch Comité eisen dat de Internationale Federaties binnen de Olympische Beweging de Code naleven.

20.1.3 Alle of bepaalde Olympische fondsen onthouden aan sportorganisaties die de Code niet naleven.

20.1.4 De nodige maatregelen nemen om de niet-naleving van de Code te ontmoedigen, zoals is beschreven in artikel 23.5.

20.1.5 Het Onafhankelijk Observatieprogramma autoriseren en mogelijk maken.

20.1.6 Van alle Sporters en alle Begeleidend Personeel van Sporters die als coach, trainer, manager, teamlid, official, medisch of paramedisch personeel aan de Olympische Spelen deelnemen, als voorwaarde voor een dergelijke deelname eisen dat ze ermee instemmen zich te onderwerpen aan de antidopingregels in overeenstemming met de Code.

20.1.7 Elke potentiële dopingovertreding die onder hun bevoegdheid valt, streng vervolgen en in elk geval van doping de mogelijke betrokkenheid van Begeleidend Personeel van Sporters of andere Personen onderzoeken.

20.1.8 Uitsluitend kandidaturen voor de Olympische Spelen aanvaarden van landen waarvan de overheid de UNESCO-Conventie heeft geratificeerd, aanvaard, goedgekeurd of ertoe is toegetreden, en waarvan het Nationaal Olympisch Comité, het Nationaal Paralympisch Comité en de Nationale Antidopingorganisatie de Code naleven.

20.1.9 Scholing met betrekking tot dopingbestrijding stimuleren.

20.1.10 Samenwerken met belangrijke nationale organisaties en diensten, en met andere Antidopingorganisaties.

20.2 Rollen en Verantwoordelijkheden van het Internationaal Paralympisch Comité

20.2.1 Voor de Paralympische Spelen een antidopingbeleid en –reglement goedkeuren en toepassen die in overeenstemming zijn met de Code.

20.2.2 Als voorwaarde voor erkenning door het Internationaal Paralympisch Comité eisen dat de Nationale Paralympische Comités binnen de Paralympische Beweging de Code naleven.

20.2.3 Alle of bepaalde Paralympische fondsen onthouden aan sportorganisaties die de Code niet naleven.

20.2.4 De nodige maatregelen nemen om de niet-naleving van de Code te ontmoedigen, zoals is beschreven in artikel 23.5.

20.2.5 Het Onafhankelijk Observatieprogramma autoriseren en mogelijk maken.

20.2.6 Van alle Sporters en alle Begeleidend Personeel van Sporters die als coach, trainer, manager, teamlid, official, medisch of paramedisch personeel aan de Paralympische Spelen deelnemen, als voorwaarde voor een dergelijke deelname eisen dat ze ermee instemmen zich te onderwerpen aan de antidopingregels in overeenstemming met de Code.

20.2.7 Elke potentiële dopingovertreding die onder hun bevoegdheid valt, streng vervolgen en in elk geval van doping de mogelijke betrokkenheid van Begeleidend Personeel van Sporters of andere Personen onderzoeken.

20.2.8 Scholing met betrekking tot dopingbestrijding stimuleren.

20.2.9 Samenwerken met belangrijke nationale organisaties en diensten, en met andere Antidopingorganisaties.

20.3 Rollen en Verantwoordelijkheden van de Internationale Federaties

20.3.1 Een antidopingbeleid en –reglement goedkeuren en toepassen die in overeenstemming zijn met de Code.

20.3.2 Als voorwaarde voor lidmaatschap eisen dat het beleid, het reglement en de programma's van de Nationale Federaties in overeenstemming zijn met de Code.

20.3.3 Van alle Sporters en alle Begeleidend Personeel van Sporters die als coach, trainer, manager, teamlid, official, medisch of paramedisch personeel deelnemen aan een Wedstrijd of activiteit die door de Internationale Federatie of een van haar lidorganisaties geautoriseerd of georganiseerd wordt, als voorwaarde voor een dergelijke deelname eisen dat ze ermee instemmen zich te onderwerpen aan de antidopingregels in overeenstemming met de Code.

20.3.4 Van Sporters die geen vaste leden zijn van de Internationale Federatie of één van de Nationale Federaties die er lid van zijn, eisen dat ze zich beschikbaar houden voor Monsternamen en dat ze nauwkeurige en actuele verblijfsgegevens verstrekken als lid van de Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole van de Internationale Federatie, in overeenstemming met de deelnamevoorwaarden die door de Internationale Federatie of eventueel door de Organisatie van een Belangrijk Evenement werden vastgelegd.

[Opmerking bij artikel 20.3.4: Dit geldt bijvoorbeeld voor Sporters van profliga's.]

20.3.5 Van elk van haar Nationale Federaties eisen dat ze regels opstellen die van alle Sporters en alle Begeleidend Personeel van Sporters die als coach, trainer, manager, teamlid, official, medisch of paramedisch personeel deelnemen aan een Wedstrijd of activiteit die door een Nationale Federatie of een van haar lidorganisaties wordt geautoriseerd of georganiseerd, als voorwaarde voor een dergelijke deelname eisen dat ze ermee instemmen zich te onderwerpen aan de antidopingregels in overeenstemming met de Code.

20.3.6 De nodige maatregelen nemen om de niet-naleving van de Code te ontmoedigen, zoals is beschreven in artikel 23.5.

20.3.7 Het Onafhankelijk Observatieprogramma voor Internationale Evenementen autoriseren en mogelijk maken.

20.3.8 Alle of bepaalde fondsen onthouden aan hun aangesloten Nationale Federaties die de Code niet naleven.

20.3.9 Elke potentiële dopingovertreding die onder hun bevoegdheid valt, streng vervolgen en in elk geval van doping de mogelijke betrokkenheid van Begeleidend Personeel van Sporters of andere Personen onderzoeken.

20.3.10 Na 1 januari 2010 al het mogelijke doen om Wereldkampioenschappen enkel toe te wijzen aan landen waarvan de regering de UNESCO-Conventie heeft geratificeerd, aanvaard, goedgekeurd of ertoe is toegetreten, en waarvan het Nationaal Olympisch Comité, het Nationaal Paralympisch Comité en de Nationale Antidopingorganisatie de Code naleven.

20.3.11 Scholing met betrekking tot dopingbestrijding stimuleren.

20.3.12 Samenwerken met belangrijke nationale organisaties en diensten, en met andere Antidopingorganisaties.

20.4 Rollen en Verantwoordelijkheden van Nationale Olympische Comités en Nationale Paralympische Comités

20.4.1 Ervoor zorgen dat hun antidopingbeleid en -reglement in overeenstemming zijn met de Code.

20.4.2 Als voorwaarde voor lidmaatschap of erkenning eisen dat het antidopingbeleid en -

reglement van de Nationale Federaties in overeenstemming zijn met de geldende bepalingen van de Code.

20.4.3 Van Sporters die geen vaste leden zijn van een Nationale Federatie eisen dat ze zich beschikbaar houden voor Monstername en dat ze nauwkeurige en actuele verblijfsgegevens verstrekken als lid van de Nationale Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole in de loop van het jaar dat voorafgaat aan de Olympische Spelen en de Paralympische Spelen, als voorwaarde voor deelname aan de Olympische Spelen en de Paralympische Spelen.

20.4.4 Samenwerken met hun Nationale Antidopingorganisatie.

20.4.5 Van elk van haar Nationale Federaties eisen dat ze regels opstellen die van alle Begeleidend Personeel van Sporters dat als coach, trainer, manager, teamlid, official, medisch of paramedisch personeel deelneemt aan een Wedstrijd of activiteit die door een Nationale Federatie of een van haar lidorganisaties wordt geautoriseerd of georganiseerd, als voorwaarde voor een dergelijke deelname eisen dat ze ermee instemmen zich te onderwerpen aan de antidopingregels in overeenstemming met de Code.

20.4.6 Alle of bepaalde fondsen onthouden aan eender welke Sporter of Begeleidend Personeel van Sporters die de antidopingregels heeft overtreden, gedurende eender welke periode van zijn of haar Uitsluiting.

20.4.7 Alle of bepaalde fondsen onthouden aan hun aangesloten of erkende Nationale Federaties die de Code niet naleven.

20.4.8 Elke potentiële dopingovertreding die onder hun bevoegdheid valt, streng vervolgen en in elk geval van doping de mogelijke betrokkenheid van Begeleidend Personeel van Sporters of andere Personen onderzoeken.

20.4.9 Scholing met betrekking tot dopingbestrijding stimuleren.

20.4.10 Samenwerken met belangrijke nationale organisaties en diensten, en met andere Antidopingorganisaties.

20.5 Rollen en Verantwoordelijkheden van Nationale Antidopingorganisaties

20.5.1 Een antidopingbeleid en –reglement goedkeuren en toepassen dat in overeenstemming is met de Code.

20.5.2 Samenwerken met andere belangrijke nationale organisaties en diensten, en met andere Antidopingorganisaties.

20.5.3 Wederzijdse Dopingcontroles tussen Nationale Antidopingorganisaties aanmoedigen.

20.5.4 Antidopingonderzoek stimuleren.

20.5.5 Wanneer fondsen worden verleend, alle of bepaalde van deze fondsen onthouden aan eender welke Sporter of Begeleidend Personeel van Sporters die de antidopingregels heeft overtreden, gedurende eender welke periode van zijn of haar Uitsluiting.

20.5.6 Elke potentiële dopingovertreding die onder hun bevoegdheid valt, streng vervolgen en in elk geval van doping de mogelijke betrokkenheid van Begeleidend Personeel van Sporters of andere Personen onderzoeken.

20.5.7 Scholing met betrekking tot dopingbestrijding stimuleren.

20.6 Rollen en Verantwoordelijkheden van Organisaties van Belangrijke Evenementen

20.6.1 Een antidopingbeleid en –reglement voor hun Evenementen goedkeuren en toepassen die in overeenstemming zijn met de Code.

20.6.2 De nodige maatregelen nemen om de niet-naleving van de Code te ontmoedigen, zoals is beschreven in artikel 23.5.

20.6.3 Het Onafhankelijk Observatieprogramma autoriseren en mogelijk maken.

20.6.4 Van alle Sporters en alle Begeleidend Personeel van Sporters die als coach, trainer, manager, teamlid, official, medisch of paramedisch personeel aan het Evenement deelnemen, als voorwaarde voor een dergelijke deelname eisen dat ze ermee instemmen zich te onderwerpen aan de antidopingregels in overeenstemming met de Code.

20.6.5 Elke potentiële dopingovertreding die onder hun bevoegdheid valt, streng vervolgen en in elk geval van doping de mogelijke betrokkenheid van Begeleidend Personeel van Sporters of andere Personen onderzoeken.

20.6.6 Na 1 januari 2010 al het mogelijke doen om Evenementen enkel toe te wijzen aan landen waarvan de regering de UNESCO-Convention heeft geratificeerd, aanvaard, goedgekeurd of ertoe is toegetreden, en waarvan het Nationaal Olympisch Comité, het Nationaal Paralympisch Comité en de Nationale Antidopingorganisatie de Code naleven.

20.6.7 Scholing met betrekking tot dopingbestrijding stimuleren.

20.6.8 Samenwerken met belangrijke nationale organisaties en diensten, en met andere Antidopingorganisaties.

20.7 Rollen en Verantwoordelijkheden van het WADA

20.7.1 Beleidslijnen en procedures goedkeuren en toepassen die in overeenstemming zijn met de Code.

20.7.2 Toezicht houden op de naleving van de Code door de Ondertekenaars.

20.7.3 Internationale Normen goedkeuren die van toepassing zijn op de invoering van de

Code.

20.7.4 Laboratoria accrediteren en heraccrediteren om Monsteranalyse uit te voeren of om aan anderen de toestemming te geven om Monsteranalyse uit te voeren.

20.7.5 Modellen van beste praktijken opstellen en goedkeuren.

20.7.6 Antidopingonderzoek stimuleren, verrichten, uitbesteden, financieren en coördineren, en scholing met betrekking tot dopingbestrijding stimuleren.

20.7.7 Een doeltreffend Onafhankelijk Observatieprogramma opstellen en uitvoeren.

20.7.8 Dopingcontroles uitvoeren met de goedkeuring van andere Antidopingorganisaties en samenwerken met belangrijke nationale en internationale organisaties en diensten en andere Antidopingorganisaties, met inbegrip van maar niet beperkt tot, het mogelijk maken van onderzoeken en navorsingen.

ARTIKEL 21: BIJKOMENDE ROLLEN EN VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN SPORTERS EN ANDERE PERSONEN

21.1 Rollen en Verantwoordelijkheden van Sporters

21.1.1 Bekend zijn met en zich houden aan alle antidopingbeleidslijnen en antidopingregels die werden goedgekeurd in overeenstemming met de Code.

21.1.2 Beschikbaar zijn voor Monstername.

21.1.3 De verantwoordelijkheid nemen, waar het gaat om het voorkomen van doping, voor wat ze innemen en gebruiken.

21.1.4 Medisch personeel informeren over hun verplichting om geen Verboden Stoffen en Verboden Methodes te gebruiken, en de verantwoordelijkheid op zich nemen om ervoor te zorgen dat een eventuele medische behandeling die zij ondergaan, niet in strijd is met de antidopingbeleidslijnen en antidopingregels die conform de Code werden goedgekeurd.

21.2 Rollen en Verantwoordelijkheden van Begeleidend Personeel van Sporters

21.2.1 Bekend zijn met en zich houden aan alle antidopingbeleidslijnen en antidopingregels die werden goedgekeurd in overeenstemming met de Code en die van toepassing zijn op henzelf of op de Sporters die zij begeleiden.

21.2.2 Meewerken aan het Controleprogramma voor Sporters.

21.2.3 Hun invloed op de waarden en het gedrag van de Sporters aanwenden om een

afwijzende houding tegenover doping te bevorderen.

ARTIKEL 22: BETROKKENHEID VAN OVERHEDEN

Het engagement van elke regering tegenover de Code wordt bekrachtigd door de ondertekening van de Verklaring van Kopenhagen tegen Dopinggebruik in de Sport van 3 maart 2003, en door het feit dat zij de UNESCO-Conventie ratificeert, aanvaardt, goedkeurt en ertoe toetreedt. De volgende artikels verduidelijken de verwachtingen tegenover de Ondertekenaars.

- 22.1 Elke overheid dient alle nodige initiatieven en maatregelen te nemen om de UNESCO-Conventie na te leven.**
- 22.2 Elke overheid dient al haar openbare diensten en organen aan te moedigen om met Antidopingorganisaties informatie uit te wisselen die nuttig kan zijn in de strijd tegen doping, wanneer dit niet op een andere wijze wettelijk verboden is.**
- 22.3 Elke overheid dient arbitrage als de beste manier te beschouwen om geschillen in verband met doping te beslechten.**
- 22.4 Elke andere betrokkenheid van de overheid in de strijd tegen doping dient in overeenstemming te worden gebracht met de Code.**
- 22.5 De overheden zouden aan de verwachtingen van dit artikel moeten beantwoorden tegen 1 januari 2010.**
- 22.6 Wanneer een overheid op 1 januari 2010 de UNESCO-Conventie niet heeft geratificeerd, aanvaard, goedgekeurd of ertoe is toegetreden of na die datum de UNESCO-Conventie niet naleeft, kan dit leiden tot uitsluiting voor de kandidatuur van Evenementen, zoals bepaald in artikel 20.1.8 (Internationaal Olympisch Comité), 20.3.10 (Internationale Federatie), en 20.6.6 (Organisaties van Belangrijke Evenementen), en tot bijkomende consequenties zoals: verlies van mandaten en functies binnen het WADA; uitsluiting of niet-aanvaarding van**

eender welke kandidatuur om eender welk Internationaal Evenement te organiseren in een land, afgelasting van Internationale Evenementen; symbolische consequenties en andere consequenties in overeenstemming met het Olympische Charter.

[Opmerking bij artikel 22: De meeste regeringen kunnen geen partij zijn in, of onderworpen zijn aan, particuliere niet-overheidsinstrumenten zoals de Code. Om die reden wordt aan regeringen niet gevraagd om Ondertekenaars van de Code te worden, maar wel om de Verklaring van Kopenhagen te ondertekenen en de UNESCO-Conventie te ratificeren, te aanvaarden, goed te keuren of ertoe toe te treden. Hoewel de goedkeuringsmechanismen kunnen verschillen, is de inspanning om doping te bestrijden door het gecoördineerde en geharmoniseerde programma dat tot uitdrukking komt in de Code, echter zeker een gezamenlijke inspanning van de sportbeweging en overheden.]

**DEEL VIER : AANVAARDING, NALEVING,
WIJZIGING EN INTERPRETATIE**

ARTIKEL 23: AANVAARDING, NALEVING EN WIJZIGING

23.1 Aanvaarding van de Code

23.1.1 De volgende entiteiten zijn Ondertekenaars die de Code aanvaarden: het WADA, het Internationaal Olympisch Comité, Internationale Federaties, het Internationaal Paralympisch Comité, Nationale Olympische Comités, Nationale Paralympische Comités, Organisaties van Belangrijke Evenementen en Nationale Antidopingorganisaties. Deze entiteiten aanvaarden de Code door een verklaring van aanvaarding te ondertekenen na goedkeuring door elk van hun respectieve bestuursorganen.

23.1.2 Andere sportorganisaties die niet onder de controle vallen van een Ondertekenaar, kunnen op voorstel van het WADA eveneens de Code aanvaarden.

23.1.3 Het WADA publiceert een lijst van alle organisaties die de Code hebben aanvaard.

[Opmerking bij artikel 23.1.1: Elke Ondertekenaar die de Code aanvaardt, tekent afzonderlijk een identiek exemplaar van de algemene standaardverklaring van aanvaarding en bezorgt deze aan het WADA. De aanvaarding vindt plaats zoals is bepaald door de statuten van elke organisatie. Bij een Internationale Federatie wordt dit bijvoorbeeld gedaan door het Congres en bij het WADA door het Stichtingsbestuur.]

[Opmerking bij artikel 23.1.2: Profliga's die momenteel niet onder de bevoegdheid van een overheid of Internationale Federatie vallen, worden aangemoedigd om de Code te aanvaarden.]

23.2 Invoering van de Code

23.2.1 De Ondertekenaars moeten de geldende bepalingen van de Code toepassen via hun beleid, statuten, regels of reglementen, in overeenstemming met hun bevoegdheid en binnen hun eigen verantwoordelijkheidssfeer.

23.2.2 De volgende artikels (en de bijbehorende Opmerkingen) die van toepassing zijn op alle antidopingactiviteiten van een Antidopingorganisatie, moeten door de Ondertekenaars zonder substantiële wijzigingen worden geïmplementeerd (uitgezonderd niet-substantiële taalkundige aanpassingen om te verwijzen naar de naam, de sport, afdelingsnummers, enz. van de organisatie):

- Artikel 1 (Definitie van Doping)
- Artikel 2 (Dopingovertredingen)
- Artikel 3 (Bewijs van Doping)
- Artikel 4.2.2 (Specifieke Stoffen)
- Artikel 4.3.3 (Vaststelling van de Verboden Lijst door het WADA)
- Artikel 7.6 (Terugtrekking uit de Sport)

- Artikel 9 (Automatische Diskwalificatie van Individuele Resultaten)
- Artikel 10 (Sancties tegen Individuen)
- Artikel 11 (Consequenties voor Teams)
- Artikel 13 (Beroep) met uitzondering van 13.2.2 en 13.5
- Artikel 15.4 (Wederzijdse Erkenning)
- Artikel 17 (Statuut van Beperkingen)
- Artikel 24 (Interpretatie van de Code)
- Bijlage 1 - Definities

Er mogen aan de regels van een Ondertekenaar geen bijkomende bepalingen worden toegevoegd die de impact van de in dit artikel opgesomde artikels wijzigen.

[Opmerking bij artikel 23.2.2: Niets in de Code belet een Antidopingorganisatie echter om eigen specifieke tuchtregels op te stellen en toe te passen voor bepaald gedrag van Begeleidend Personeel van Sporters dat verband houdt met doping maar op zich geen dopingovertreding op basis van de Code vormt. Een Nationale of Internationale Federatie kan bijvoorbeeld weigeren om een coach een nieuwe vergunning uit te reiken, wanneer verscheidene Sporters een dopingovertreding hebben begaan terwijl ze met die coach samenwerkten.]

23.2.3 Bij de toepassing van de Code worden de Ondertekenaars aangemoedigd om gebruik te maken van de modellen van beste praktijken die door het WADA worden aanbevolen.

23.3 Naleving van de Code

23.3.1 Zolang de Ondertekenaars de Code niet hebben aanvaard en geïmplementeerd conform artikel 23.1 en 23.2, wordt er niet van uitgegaan dat zij de Code naleven. Van zodra zij hun aanvaarding intrekken, wordt er niet langer van uitgegaan dat zij de Code naleven.

23.4 Toezicht op de Naleving van de Code en van de UNESCO-Conventionie

23.4.1 Op de naleving van de Code wordt toezicht gehouden door het WADA of op een andere wijze die is goedgekeurd door het WADA. Op de naleving van de verbintenissen die in de UNESCO-Conventionie zijn opgenomen, zal worden toegezien zoals bepaald door de Conferentie van Partijen bij de UNESCO-Conventionie, na overleg met de ondertekenende staten en het WADA. Het WADA dient de overheden te adviseren over de implementatie van de Code door de Ondertekenaars en de Ondertekenaars te adviseren over de ratificatie, de aanvaarding en de goedkeuring van of de toetreding tot de UNESCO-Conventionie door overheden.

23.4.2 Om het toezicht mogelijk te maken moet elke Ondertekenaar om de twee jaar verslag uitbrengen aan het WADA over de naleving van de Code en eventueel verklaren waarom de Code niet is nageleefd.

23.4.3 Wanneer een Ondertekenaar de door het WADA vereiste informatie over de naleving niet verstrekt in toepassing van artikel 23.4.2, of wanneer een Ondertekenaar

dergelijke informatie niet aan het WADA verstrekt zoals opgelegd in andere artikels van de Code, kan dit als een niet-naleving van de Code worden beschouwd.

23.4.4 Alle nalevingsrapporten van het WADA worden door de Stichtingsraad van het WADA goedgekeurd. Het WADA zal met een Ondertekenaar in dialoog treden vooraleer het die Ondertekenaar rapporteert wegens niet-naleving. Ieder WADA-rapport dat de niet-naleving van een Ondertekenaar concludeert, moet worden goedgekeurd door de Stichtingsraad van het WADA op een vergadering die wordt gehouden nadat de Ondertekenaar de gelegenheid heeft gekregen zijn schriftelijke argumentatie aan de Stichtingsraad voor te leggen. Tegen het besluit van de Stichtingsraad van het WADA inzake de niet-naleving van een Ondertekenaar kan worden beroep aangetekend conform artikel 13.5.

23.4.5 Het WADA moet verslag uitbrengen over de naleving van de Code aan het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, de Internationale Federaties en Organisaties van Belangrijke Evenementen. Deze rapporten zullen ook openbaar worden gemaakt.

23.4.6 Het WADA neemt de verklaringen voor de niet-naleving in overweging en kan in uitzonderlijke situaties het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, Internationale Federaties en Organisaties van Belangrijke Evenementen aanbevelen de niet-naleving tijdelijk door de vingers te zien.

23.5 Bijkomende Consequenties van de Niet-naleving van de Code door een Ondertekenaar

De niet-naleving van de Code door eender welke Ondertekenaar kan, naast de uitsluiting van kandidaturen voor Evenementen zoals bepaald in artikel 20.1.8 (Internationaal Olympisch Comité), 20.3.10 (Internationale Federaties) en 20.6.6 (Organisaties van Belangrijke Evenementen), tot bijkomende consequenties leiden, zoals: verlies van mandaten en functies binnen het WADA; uitsluiting of niet-aanvaarding van eender welke kandidatuur om eender welk Internationaal Evenement te organiseren in een land; afgelasting van Internationale Evenementen; symbolische consequenties en andere consequenties in overeenstemming met het Olympische Charter.

Tegen de oplegging van dergelijke consequenties kan door de betrokken Ondertekenaar beroep worden aangetekend bij het CAS conform artikel 13.5.

[Opmerking bij artikel 23.4.6: Het WADA erkent dat er tussen de Ondertekenaars en overheden aanzienlijke verschillen zullen ontstaan in de ervaring met dopingbestrijding, de middelen en het wettelijke kader waarbinnen de antidopingactiviteiten worden uitgevoerd. Het WADA zal rekening houden met deze verschillen wanneer het onderzoekt of een organisatie de Code naleeft.]

23.6 Wijziging van de Code

23.6.1 Het WADA is verantwoordelijk voor het toezicht op de ontwikkeling en verbetering van de Code. De Sporters en alle Ondertekenaars en overheden worden

verzocht om aan dit proces deel te nemen.

23.6.2 Het WADA neemt het initiatief tot wijzigingsvoorstellen van de Code en zorgt voor een inspraakprocedure om aanbevelingen te ontvangen en erop te reageren en om Sporters, Ondertekenaars en overheden de mogelijkheid te geven om de voorgestelde aanpassingen te bekijken en erop te reageren.

23.6.3 Wijzigingen van de Code moeten, na het nodige overleg, worden goedgekeurd met een tweederde meerderheid van de Stichtingsraad van het WADA, waarbij tegelijk een meerderheid van de stemmende leden uit de publieke sector en de Olympische Beweging vereist is. Aanpassingen moeten, tenzij anders bepaald, drie (3) maanden na een dergelijke goedkeuring in werking treden.

23.6.4 De Ondertekenaars moeten hun regels in overeenstemming brengen met de Code 2009, ten laatste op 1 januari 2009 voor inwerkingtreding op 1 januari 2009. De Ondertekenaars moeten elke latere toepasselijke wijziging van de Code binnen een (1) jaar na de goedkeuring door de Stichtingsraad van het WADA invoeren.

23.7 Intrekking van Aanvaarding van de Code

Ondertekenaars kunnen hun aanvaarding van de Code intrekken nadat zij het WADA zes maanden op voorhand schriftelijk hun intentie om de aanvaarding in te trekken hebben meegedeeld.

ARTIKEL 24: INTERPRETATIE VAN DE CODE

- 24.1 De officiële tekst van de Code wordt bijgehouden door het WADA en wordt gepubliceerd in het Engels en in het Frans. Indien er tegenstrijdigheden zijn tussen de Engelse en de Franse versie, heeft de Engelse versie voorrang.
- 24.2 De opmerkingen bij verschillende bepalingen van de Code moeten bijdragen tot een goede interpretatie van de Code.
- 24.3 De Code moet worden geïnterpreteerd als een onafhankelijke en autonome tekst, en dient niet te worden gerelateerd aan bestaande wetten of statuten van de Ondertekenaars of overheden.
- 24.4 De titels die gemakshalve voor de verschillende Delen en Artikels van de Code worden gebruikt, mogen niet als een substantieel onderdeel van de Code worden beschouwd. Zij hebben geen enkele invloed op de strekking van de bepalingen waarnaar ze verwijzen.
- 24.5 De Code is niet met terugwerkende kracht van toepassing op zaken die al liepen vóór de datum waarop de Code is aanvaard door een Ondertekenaar en toegepast in diens reglement. Dopingovertredingen die dateren van vóór de Code blijven echter gelden als “Eerste overtredingen” of “Tweede overtredingen” bij het bepalen van de sancties in overeenstemming met artikel 10 voor latere overtredingen na de

invoering van de Code.

- 24.6 Het Doel, Toepassingsgebied en Organisatie van het Wereldantidopingprogramma en de Code en BIJLAGE I - DEFINITIES maken integraal deel uit van de Code.

ARTIKEL 25: OVERGANGSBEPALINGEN

25.1 Algemene Toepassing van de Code 2009

De Code 2009 treedt integraal in werking vanaf 1 januari 2009 (de “Datum van Inwerkingtreding”).

25.2 Geen terugwerkende kracht tenzij het “Lex Mitior”-principe van toepassing is

Iedere zaak in verband met een dopingovertreding die nog hangende is op de Datum van Inwerkingtreding en iedere zaak in verband met een dopingovertreding die wordt ingeleid na de Datum van Inwerkingtreding en gebaseerd is op een dopingovertreding die plaatsvond vóór de Datum van Inwerkingtreding, wordt behandeld op basis van de materiële antidopingregels die van kracht waren op het ogenblik waarop de vermeende dopingovertreding zich voordeed, tenzij de behandelende tuchtcommissie oordeelt dat het “lex mitior”-principe van toepassing is gezien de omstandigheden van de zaak.

25.3 Toepassing op Uitspraken die de Code 2009 voorafgaan

In zaken waar voor de Datum van Inwerkingtreding een definitieve uitspraak met vaststelling van een dopingovertreding is gedaan, maar de Sporter of andere Persoon nog een Uitsluitingsperiode uitzit op de Datum van Inwerkingtreding, kan de Sporter of andere Persoon bij de Antidopingorganisatie die instond voor het resultatenbeheer m.b.t. de dopingovertreding een verzoek indienen om de Uitsluitingsperiode te verkorten in het licht van de Code 2009. Een dergelijk verzoek moet plaatsvinden voor het einde van de Uitsluitingsperiode. Tegen de beslissing van de Antidopingorganisatie kan beroep worden aangetekend op basis van artikel 13.2. De Code 2009 kan niet worden toegepast in dopingzaken waarin een definitieve uitspraak met vaststelling van een dopingovertreding is gedaan en waarvan de Uitsluitingsperiode reeds is afgelopen.

25.4 Toepassing op Specifieke Overtredingen die Dateren van Voor de Code
Voor de toepassing van artikel 10.7.1 wordt een dopingovertreding die dateert van vóór de Code, beschouwd als een Verminderde Sanctie (VSS) indien de overtreding betrekking had op een stof die als een Specifieke Stof wordt erkend in de Code 2009 en indien de opgelegde Uitsluitingsperiode minder dan twee (2) jaar bedraagt.

25.5 Bijkomende Wijzigingen aan de Code

Alle bijkomende Wijzigingen aan de Code treden in werking zoals voorzien in artikel 23.6.

[Opmerking bij artikel 25.4: Afgezien van het geval beschreven in artikel 25.3, waar een definitieve uitspraak met vaststelling van een dopingovertreding is gedaan vóór de invoering van de Code, of na de invoering van de Code maar vóór de Code 2009, en de opgelegde Uitsluitingsperiode volledig is afgelopen, mag de Code 2009 niet worden gebruikt om de vroegere overtreiding te herclassificeren.]

BIJLAGE I: DEFINITIES

DEFINITIES

ADAMS: Het Anti-Doping Administration and Management System is een internetprogramma voor gegevensbeheer dat gebruikt wordt om gegevens in te brengen, op te slaan, te delen en te rapporteren en bedoeld is om belanghebbenden en het WADA te ondersteunen bij hun antidopingwerkzaamheden in combinatie met de wetgeving inzake gegevensbescherming.

Belastend Analyseresultaat: Een rapport van een laboratorium of een ander door het WADA erkend orgaan dat, conform de Internationale Norm voor Laboratoria en verwante Technische Documenten, in een Monster de aanwezigheid van een Verboden Stof of de Afbraakproducten of Markers daarvan (waaronder verhoogde concentraties van lichaamseigen stoffen) of een bewijs voor het gebruik van een Verboden Methode vaststelt.

Antidopingorganisatie: Een Ondertekenaar die verantwoordelijk is voor het aannemen van regels voor het op gang brengen, implementeren of uitvoeren van eender welk deel van het proces van de Dopingcontrole. Hiertoe behoren bijvoorbeeld het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, andere Organisaties van Belangrijke Evenementen die Dopingcontroles uitvoeren tijdens hun Evenementen, het WADA, Internationale Federaties en Nationale Antidopingorganisaties.

Sporter: Iedere Persoon die deelneemt aan sport op internationaal niveau (zoals bepaald door iedere Internationale Federatie), nationaal niveau (zoals bepaald door iedere Nationale Antidopingorganisatie, inclusief maar niet beperkt tot de Personen in haar Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole), en iedere andere deelnemer aan een sportwedstrijd, die anderszins onder de rechtsbevoegdheid valt van eender welke Ondertekenaar of andere sportorganisatie die de Code aanvaardt. Alle bepalingen van de Code, inclusief, bijvoorbeeld, Dopingcontrole en dispensaties voor therapeutisch gebruik moeten worden toegepast op wedstrijddeelnemers van internationaal en nationaal niveau. Bepaalde Nationale Antidopingorganisaties kunnen ervoor kiezen om wedstrijddeelnemers op recreatief niveau of masters-niveau die nog geen wedstrijddeelnemers van nationaal niveau zijn of die dit kunnen worden, te testen en de antidopingregels op hen toe te passen. Nationale Antidopingorganisaties zijn echter niet verplicht om alle aspecten van de Code op dergelijke Personen toe te passen. Het is mogelijk specifieke nationale regels op te stellen voor Dopingcontrole van wedstrijddeelnemers van niet-internationaal of niet-nationaal niveau zonder in strijd te zijn met de Code. Zo kan een land er bijvoorbeeld voor kiezen om wedstrijddeelnemers op recreatief niveau te testen, zonder dispensaties voor therapeutisch gebruik of verblijfsgegevens te eisen. Op dezelfde manier zou een Organisatie van Belangrijke Evenementen die een Evenement uitsluitend voor wedstrijddeelnemers van masters-niveau organiseert, ervoor kunnen opteren de deelnemers te testen, zonder vooraf dispensaties voor therapeutisch gebruik of verblijfsgegevens te eisen. Voor de toepassing van artikel 2.8 (Toediening of Poging tot Toediening) en met betrekking tot antidopingvoorlichting en -scholing, is elke Persoon die deelneemt aan sport onder het gezag van eender welke Ondertekenaar, overheid of andere sportorganisatie die de Code heeft geaccepteerd, een Sporter.

[Commentaar bij Sporter: Deze definitie maakt duidelijk dat alle sporters op internationaal en nationaal niveau onder de antidopingregels van de Code vallen, waarbij de precieze definities van sport op internationaal en nationaal niveau dienen te worden bepaald in de antidopingregels van respectievelijk de Internationale Federaties en de Nationale Antidopingorganisaties. Op nationaal niveau zijn de antidopingregels die op grond van de Code zijn ingevoerd, minimaal van toepassing op alle personen die deel uitmaken van nationale teams en alle personen die gekwalificeerd zijn om deel te nemen aan eender welk nationaal kampioenschap in eender welke sport. Dat betekent echter niet dat alle dergelijke Sporters moeten worden opgenomen in een Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole van een Nationale Antidopingorganisatie. De definitie biedt elke Nationale Antidopingorganisatie ook de mogelijkheid om desgewenst haar antidopingprogramma uit te breiden naar wedstrijddeelnemers op lagere competitieniveaus, naast de Sporters van nationaal niveau. Wedstrijddeelnemers op alle competitieniveaus moeten kunnen profiteren van antidopingvoorlichting en -scholing.]

Begeleidend Personeel van Sporters: Iedere coach, trainer, manager, agent, teammedewerker, official, medisch of paramedisch personeel, ouder of eender welke andere Persoon die een Sporter, die deelneemt aan of zich voorbereidt voor een Sportwedstrijd, behandelt, assisteert of ermee samenwerkt.

Poging: Opzettelijk gedrag vertonen dat een substantiële stap vormt in de richting van gedrag dat bedoeld is om uit te monden in het overtreden van een antidopingregel. Er is echter geen sprake van een dopingovertreding enkel op basis van een Poging tot het plegen van een overtreding indien de Persoon afziet van de Poging voordat deze is ontdekt door een derde die niet bij de Poging betrokken is.

Atypisch Resultaat: Een rapport van een laboratorium of een ander door het WADA erkend orgaan dat verder onderzoek vereist, zoals bepaald door de Internationale Norm voor Laboratoria of verwante Technische Documenten en dat voorafgaat aan de vaststelling van een Belastend Analyseresultaat.

CAS: Court of Arbitration for Sport (Arbitragehof voor de Sport).

Code: De Wereldantidopingcode.

Wedstrijd: Een enkele race, match, spel of afzonderlijke atletiekproef. Bijvoorbeeld, een basketbalmatch of de finale van de Olympische 100 meter sprint in atletiek. Voor etapperaces en andere atletiekproeven waarbij dagelijks of periodiek prijzen worden uitgereikt, wordt het onderscheid tussen een Wedstrijd en een Evenement bepaald door de regels van de betreffende Internationale Federatie.

Consequenties van Dopingovertredingen: Een dopingovertreding van een Sporter of andere Persoon kan resulteren in een of meer van de volgende maatregelen: (a) Diskwalificatie betekent dat de resultaten van de Sporter in een bepaalde Wedstrijd of tijdens een bepaald Evenement ongeldig worden verklaard, met alle Consequenties van dien, zoals het verlies van eventuele medailles, punten en prijzen; (b) Uitsluiting betekent dat de Sporter of andere Persoon gedurende een bepaalde periode aan geen enkele Wedstrijd of andere activiteit mag deelnemen en geen fondsen mag ontvangen, zoals bepaald in artikel 10.9; en (c) Voorlopige Schorsing betekent dat de Sporter of andere Persoon tijdelijk aan geen enkele Wedstrijd mag deelnemen die voorafgaat aan de

definitieve uitspraak in een hoorzitting die wordt gehouden op grond van artikel 8 (Recht op een Eerlijke Hoorzitting).

Diskwalificatie: Zie Consequenties van Dopingovertredingen hierboven.

Dopingcontrole: Alle stappen en processen vanaf de planning van de dopingcontrole tot en met het uiteindelijke aantekenen van eender welk beroep, met inbegrip van alle stappen en processen daartussen, zoals het verstrekken van verblijfsinformatie, Monstername en – verwerking, laboratoriumanalyse, dispensaties voor therapeutisch gebruik, resultatenbeheer en hoorzittingen.

Evenement: Een reeks individuele Wedstrijden die samen worden uitgevoerd onder één bestuursorgaan (bijvoorbeeld de Olympische Spelen, de FINA Wereldkampioenschappen of de Panamerican Games).

Periode van het Evenement: De tijd tussen het begin en het einde van het Evenement, zoals bepaald door het bestuursorgaan van het Evenement.

Binnen Wedstrijdverband: Tenzij anders bepaald in de regels van een Internationale Federatie of andere relevante Antidopingorganisatie, betekent “Binnen Wedstrijdverband” de periode die aanvangt twaalf uur voor een Wedstrijd waarin een Sporter zoals gepland zal deelnemen, tot en met het einde van die Wedstrijd en de procedure van de Monstername die aan die Wedstrijd verbonden is.

Onafhankelijk Observatieprogramma: Een team van toezichthouders, onder de supervisie van het WADA, dat toezicht houdt op, en ondersteuning kan bieden bij het verloop van Dopingcontroles tijdens bepaalde Evenementen en verslag uitbrengt van zijn bevindingen.

Uitsluiting: Zie Consequenties van Dopingovertredingen hierboven.

Individuele Sport: Eender welke sport die geen Teamsport is.

Internationaal Evenement: Een Evenement waar het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, een Internationale Federatie, een Organisatie van een Belangrijk Evenement of een andere internationale sportorganisatie het bestuursorgaan voor het Evenement is of de technische officials voor het Evenement aanstelt.

Sporter van Internationaal Niveau: Sporters die werden aangeduid door een of meer Internationale Federaties om deel uit te maken van de Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole voor een Internationale Federatie.

Internationale Norm: Een norm die werd aangenomen door het WADA ter ondersteuning van de Code. De naleving van een Internationale Norm (in tegenstelling tot een andere bestaande norm, praktijk of procedure) volstaat om te concluderen dat de procedures die in de Internationale Norm worden beschreven, op een correcte manier zijn uitgevoerd. Internationale Normen dienen alle Technische Documenten te bevatten die ingevolge de Internationale Norm worden opgesteld.

Organisaties van Belangrijke Evenementen: De continentale associaties van Nationale

Olympische Comités en andere internationale organisaties voor meerdere sporten, die optreden als bestuursorgaan voor eender welk continentaal, regionaal of ander Internationaal Evenement.

Marker: Een verbinding, groep verbindingen of biologische parameter(s) die wijst op het Gebruik van een Verboden Stof of een Verboden Methode.

Afbraakproduct: Elke stof die ontstaat door een biologisch omzettingsproces.

Minderjarige: Een natuurlijke Persoon die nog niet de meerderjarige leeftijd heeft bereikt, zoals bepaald door de toepasselijke wetten van zijn of haar land van verblijf.

Nationale Antidopingorganisatie: De entiteit(en) waaraan elk land de belangrijkste bevoegdheid en verantwoordelijkheid heeft toegewezen om antidopingregels op te stellen en te implementeren, de afname van Monsters te coördineren, de controleresultaten te beheren en hoorzittingen te houden, en dit alles op nationaal niveau. Het kan ook gaan om een entiteit die door meerdere landen wordt aangeduid als regionale Antidopingorganisatie voor die landen. Indien de bevoegde overheden daar geen organisatie voor hebben aangewezen, is dit het Nationaal Olympisch Comité van het land of een daardoor aangewezen instantie.

Nationaal Evenement: Een sportevenement waaraan Sporters van internationaal en van nationaal niveau deelnemen en dat geen Internationaal Evenement is.

Nationaal Olympisch Comité: De organisatie die wordt erkend door het Internationaal Olympisch Comité. De term Nationaal Olympisch Comité omvat ook de Nationale Sportconfederatie in landen waar de Nationale Sportconfederatie verantwoordelijkheden op het gebied van dopingbestrijding heeft die kenmerkend zijn voor een Nationaal Olympisch Comité.

Onaangekondigd: Een Dopingcontrole die plaatsvindt zonder voorafgaande waarschuwing aan de Sporter en waarbij de Sporter continu wordt vergezeld, vanaf het moment van bekendmaking tot en met de afname van het Monster.

Geen Schuld of Nalatigheid: Het bewijs van de Sporter dat hij of zij niet wist of vermoedde, en zelfs met de grootst mogelijke voorzichtigheid niet redelijkerwijs had kunnen weten of vermoeden, dat hij of zij de Verboden Stof of de Verboden Methode had Gebruikt of toegediend had gekregen.

Geen Ernstige Schuld of Nalatigheid: Het bewijs van de Sporter dat er, gezien binnen het geheel van omstandigheden en rekening houdend met de criteria voor Geen Schuld of Nalatigheid, geen significant verband was tussen zijn of haar schuld of nalatigheid en de dopingovertreding.

Buiten Wedstrijdverband: Elke Dopingcontrole die niet Binnen Wedstrijdverband plaatsvindt.

Deelnemer: Elke Sporter of het Begeleidend Personeel van Sporters.

Persoon: Een natuurlijke Persoon of een organisatie of een andere entiteit.

Bezit: Het daadwerkelijke, fysische Bezit of het constructieve Bezit (dat alleen kan worden vastgesteld als de Persoon exclusieve controle heeft over de Verboden Stof of Verboden Methode of de ruimte waar een Verboden Stof of Verboden Methode zich bevindt) met het voorbehoud dat als de Persoon geen exclusieve controle heeft over de Verboden Stof of Verboden Methode of de ruimte waar een Verboden Stof of Verboden Methode zich bevindt, constructief Bezit alleen kan worden vastgesteld als de Persoon op de hoogte was van de aanwezigheid van de Verboden Stof of Verboden Methode en de intentie had er controle over uit te oefenen. Er kan echter geen sprake zijn van een dopingovertreding met Bezit als enige basis als de Persoon, vooraleer hij of zij op eender welke manier op de hoogte is gebracht dat hij of zij een dopingovertreding heeft begaan, concrete actie heeft ondernomen waaruit blijkt dat de Persoon nooit de intentie van het Bezit heeft gehad en heeft afgezien van het Bezit door dit uitdrukkelijk aan een Antidopingorganisatie te verklaren. Ongeacht eender welke strijdige bepaling in deze definitie, staat de aankoop (ook via elektronische of andere weg) van een Verboden Stof of Verboden Methode gelijk met Bezit door de Persoon die de aankoop doet.

[Commentaar bij Bezit: Onder deze definitie vormen steroïden die in de auto van een Sporter worden aangetroffen, een overtreding tenzij de Sporter aantoont dat de auto door iemand anders werd gebruikt; in dat geval moet de Antidopingorganisatie aantonen dat de Sporter, hoewel hij of zij geen exclusieve controle had over de auto, op de hoogte was van de steroïden en de intentie had controle te hebben over de steroïden. Zo geldt bijvoorbeeld ook dat, als de steroïden worden aangetroffen in een medicijnkast waarover zowel een Sporter als zijn of haar echtgeno(o)t(e) controle hebben, de Antidopingorganisatie moet kunnen bewijzen dat de Sporter wist dat de steroïden in de kast lagen en dat de Sporter van plan was controle over de steroïden uit te oefenen.]

Verboden Lijst: De Lijst waarop de Verboden Stoffen en Verboden Methoden staan vermeld.

Verboden Methode: Elke methode die aldus wordt omschreven in de Verboden Lijst.

Verboden Stof: Elk middel dat aldus wordt omschreven in de Verboden Lijst.

Voorlopige Hoorzitting: In de zin van artikel 7.5, een versnelde, verkorte hoorzitting die plaatsvindt vóór een hoorzitting op grond van artikel 8 (Recht op een Eerlijke Hoorzitting), en die bedoeld is om de Sporter te informeren en de gelegenheid te geven om schriftelijk of mondeling te worden gehoord.

Voorlopige Schorsing: Zie Consequenties van Dopingovertredingen hierboven.

Openbaar Bekendmaken of Openbaar Rapporteren: Informatie verspreiden onder of bekendmaken aan het grote publiek of andere Personen dan de Personen die recht hebben op eerdere kennisgeving in overeenstemming met artikel 14.

Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole: De door elke Internationale Federatie en Nationale Antidopingorganisatie afzonderlijk samengestelde groep van Sporters op topniveau die zowel Binnen Wedstrijdverband als Buiten Wedstrijdverband moeten worden gecontroleerd in het kader van de planning van de dopingcontrole door de

betreffende Internationale Federatie of Nationale Antidopingorganisatie. Iedere Internationale Federatie dient een lijst bekend te maken waarop de Sporters van haar Geregistreerde Doelgroep voor Dopingcontrole vermeld staan, hetzij met naam, hetzij aan de hand van duidelijk gedefinieerde, specifieke criteria.

Monster of Specimen: Elk biologische materiaal dat wordt afgenomen ten behoeve van Dopingcontrole.

[Commentaar bij Monster of Specimen: In het verleden is er soms beweerd dat het nemen van Bloedstalen in strijd is met de overtuiging van bepaalde religieuze of culturele groepen. Er is beslist dat er geen grond is voor een dergelijke bewering.]

Ondertekenaars: De entiteiten die de Code ondertekenen en akkoord gaan met de naleving van de Code, waaronder het Internationaal Olympisch Comité, Internationale Federaties, het Internationaal Paralympisch Comité, Nationale Olympische Comités, Nationale Paralympische Comités, Organisaties van Belangrijke Evenementen, Nationale Antidopingorganisaties en het WADA.

Substantiële Hulp: Voor de doeleinden van artikel 10.5.3 moet een Persoon die Substantiële Hulp levert: (1) alle informatie waarover hij of zij beschikt met betrekking tot dopingovertredingen volledig onthullen aan de hand van een schriftelijke, ondertekende verklaring, en (2) zijn of haar volledige medewerking verlenen aan het onderzoek en de uitspraak in eender welke zaak die verband houdt met die informatie, inclusief, bijvoorbeeld, het afleggen van een getuigenis op een hoorzitting indien een Antidopingorganisatie of tuchtcommissie daarom vraagt. Bovendien moet de verstrekte informatie geloofwaardig zijn en betrekking hebben op een belangrijk deel van eender welke ingeleide zaak of, indien er nog geen zaak werd ingeleid, moet de informatie een toereikende basis vormen om een zaak te openen.

Fraude: Veranderingen aanbrengen met een ongeoorloofd doel of op een ongeoorloofde manier; een ongeoorloofde invloed uitoefenen; op een ongeoorloofde manier tussenkomen; obstructie voeren, misleiden of eender welke andere frauduleuze handelingen stellen om resultaten te veranderen of te verhinderen dat de normale procedures kunnen worden gevolgd; of valse informatie aan een Antidopingorganisatie verstrekken.

Doelgerichte Dopingcontroles: Selectie van Sporters voor Dopingcontroles waarbij specifieke Sporters of groepen van Sporters worden geselecteerd op niet-willekeurige basis om te worden gecontroleerd op een bepaald moment.

Teamsport: Een sport waarin het vervangen van spelers is toegestaan tijdens een Wedstrijd.

Test: De onderdelen van het proces van Dopingcontrole waarbij de dopingcontrole wordt gepland, Monsters worden afgenomen, Monsters worden verwerkt en Monsters naar een laboratorium worden getransporteerd.

Handel: Het verkopen, verstrekken, vervoeren, versturen, leveren of verspreiden van een Verboden Stof of Verboden Methode (hetzij fysisch, hetzij via elektronische weg of anderszins) door een Sporter, Begeleidend Personeel van Sporters of eender welke andere

Persoon die onder het gezag van een Antidopingorganisatie valt, aan eender welke derde partij; deze definitie slaat evenwel niet op de handelingen van “bona fide” medisch personeel met betrekking tot een Verboden Stof die wordt gebruikt voor reële en legitieme therapeutische doeleinden of om een andere aanvaardbare reden, en evenmin op handelingen met betrekking tot Verboden Stoffen die niet verboden zijn tijdens Dopingcontroles Buiten Wedstrijdverband, tenzij de omstandigheden in hun geheel erop wijzen dat dergelijke Verboden Stoffen niet bedoeld zijn voor reële en legitieme therapeutische doeleinden.

UNESCO-Conventie: De Internationale Conventie tegen Doping in de Sport, goedgekeurd tijdens de 33^e zitting van de Algemene Vergadering van de UNESCO op 19 oktober 2005, met inbegrip van eender welke en alle aanpassingen die worden aangenomen door de Staten die Partij zijn bij de Conventie en de Conferentie van Partijen bij de Internationale Conventie tegen Doping in de Sport.

Gebruik: Het op eender welke wijze gebruiken, aanbrengen, innemen, injecteren of consumeren van eender welke Verboden Stof of Verboden Methode.

WADA: Het Wereldantidopingagentschap.